

**Kürt sorununda AKP'nin yeni
"entegre" oyunu sahne...**

**Gizli pazarlıklar Kürt
halkının özgürlük
mücadelesini
dizginleyemeyecektir!**

İÇİNDEKİLER

Kürt sorununda AKP'nin yeni "entegre" oyunu sahnede...	3
Batı Kürdistan halkı kazanımlarını çoğaltıyor!	4
Erdoğan'dan Suriye'ye yönelik saldırgan açıklamalar...	5
2012: Dünya çapında sınıfsal öfkenin sokağa taşıdığı yıl...	6-7
OECD raporunda öngörülen azgın sömürü!	8
Asgari ücrete komik zam...	9
Şişecam işçileri ile sınıf dayanışmasını yükseltelim!	10
Yeni yılı direnişle karşıladılar!	11
Abdi İbrahim işçileriyle direniş üzerine...	12
TOFAŞ'ta işçi kıyımı:	
Bin işçi çıkarıldı!	13
MİB MYK Ocak ayı toplantısı...	
Değerlendirme ve sonuçlar...	14-15
2012'de de emperyalist güçlerle suç ortaklarının hedefindeydi!	16-18
ODTÜ direnişinin gösterdikleri üzerine...	19
2012'de gençlik hareketinden yansıyanlar...	20
Her yer ODTÜ, her yer direniş!	21
Avukat Zeycan Balcı Şimşek ile kurultay üzerine...	22
Kapitalizm şiddettir, şiddete karşı mücadeleye!	23
İstanbul'un iki yakasında kurultay çağrısı...	24
Devrimci Kadın Kurultayı hazırlıkları seminerlerle sürüyor	25
Suriye'deki Filistinlilerin trajedisi ve geri dönüş hakkının merkezliği	
Remzi Barud	26-27
Roboski katliamının birinci yıldönümünde...	28
2012'de doğal ve kentsel çevre talanı hız kazandı.	29
Cumartesi Anneleri kayıplarını istiyor	30
Mücadele postası	31

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2013/01 * 4 Ocak 2013

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

2013 yılının ilk sayısıyla merhaba...

Yeni yıla, başta Kürt sorunu olmak üzere, günbegün tırmandırılan emperyalist savaş ve saldırganlık, yoğun faşist baskı ve devlet terörü, toplumu her geçen gün karanlığa doğru sürükleyen burjuva gericiği ve sınıfa yönelik artan sosyal-iktisadi saldırılar gibi, 2012'de belirgin bir şekilde öne çıkan gündemlerle birlikte girmiş bulunuyoruz.

Özellikle yılın ilk günlerinde, AKP gericiğinin "entegre" manevralarla gündeme getirdiği ve aslolarak Kürt halkının özgürlük mücadelesini boğmayı amaçlayan "Ada müzakereleri" siyasal gündemin ilk sıralarında yerini aldı. Dinci-gerici koalisyonun şefi Tayyip Erdoğan tarafından açıklanan "Ada görüşmeleri", birbirini tamamlayan bir dizi açıklama ile toplumun gündemine taşındı. AKP iktidarı tarafından esasta Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesi ile Kürt hareketinin tasfiye edilmesini amaçlayan bu süreç, aynı zamanda içerisine girmiş bulunduğumuz "seçimler" dönemine hazırlık anlamına geliyor. Fakat bunun hiç de kolay olmadığını yine geçtiğimiz yılın bir dizi olgusu üzerinden görmekteyiz. Kürt halkı 2012 yılında ortaya koyduğu mücadele üzerinden bazı kazanımlar elde etmiş bulunuyor. Ve gelinen yerde bildik oyalama taktikleri ile kırıntılara tamah etmeyeceğini, elde ettiği kazanımları gerici-sömürgeci güçlere kolayından terk etmeyeceğini sergilediği mücadele pratiği ile gözler önüne sermiş bulunuyor. Elbette bu noktada, Kürt hareketinin tavrı sürecin güncel seyrinde önemli bir etken olacaktır.

***

2013 yılına, yine bir dizi işçi eylemi ve direnişlerle girmiş bulunuyoruz. Yılın son günlerinde, Topkapı Şişecam işçilerinin işsiz kalma tehdidinde ve hak gasplarına karşı gerçekleştirdiği fabrika işgali, yine işten atmalara karşı yeni yılı direnişle karşılayan Abdi İbrahim işçileri, bütün bir yıla yayılan direnişlerini 2013 yılına taşıyan HEY Tekstil işçileri ve başka bir dizi mevzi direnişler, 2013 yılının kavga yılı olacağını göstermektedir. Her geçen gün artan baskı ve sömürü koşullarına karşı mevzilerde filizlenen bu direnişlere,

2013'te yenilerinin ekleneceğinden şüphe duymamak gerekiyor. Sürece bu gözle bakmak, yakın geleceğin birleşik, kitlesel ve militan sınıf mücadelelerine her açıdan hazırlanmak güncel planda en temel görev olarak önümüzde duruyor.

***

Komünistler, geçtiğimiz haftalarda duyurdukları "Devrimci Kadın Kurultayı" çalışmalarına hız vermiş bulunuyor. 10 Şubat'ta yapılacak kurultayın hazırlıklarını çeşitli seminerler, toplantılar ve eylemlerle ören komünistler, başta işçi kadınlar olmak üzere tüm emekçileri, toplumun ilerici-devrimci kesimlerini kadının kurtuluşu için sosyalizm mücadelesini büyütme çağırıyor.

Biz de tüm okurlarımızı, geride kalan sınırlı zaman dilimi içerisinde hayata geçirilecek olan kurultay çalışmalarına güç vermeye, kadının ve tüm insanlığın gerçek kurtuluşu için devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmeye çalışıyoruz.

***

Liselilerin Sesi dergisinin 48. sayısı çıktı. Okurlarımız derginin yeni sayısına kitapçılardan ve Eksen Yayıncılık bürolarından ulaşabilir.

Kürt sorununda AKP'nin yeni "entegre" oyunu sahnede...

Gizli pazarlıklar Kürt halkının özgürlük mücadelesini dizginleyemeyecektir!

2012 yılı, Kürt sorununda etkisi yeni dönemde de sürecek gelişmelerle geride kaldı. Yıl boyunca yaşanan tüm gelişmelerin finali ise, yılın son günlerinde Tayyip Erdoğan'ın "Ada" ile görüşmelerin sürdüğünü açıklamasıydı. Ardından Tayyip'in siyasi başdanışmanı ve AKP Ankara Milletvekili Yalçın Akdoğan çıktı medya karşısına. Efendisinin "ihtiyaç duyulduğunda bu tür enstrümanların kullanılacağını" söylediğini dile getirerek, görüşmeleri teyit etti. Dinci-gerici akımın medya kanadından bir başkası, *Yeni Şafak* yazarı Abdülkadir Selvi, içerden bilgilerle sürecin ayrıntılarını "ilk elden paylaştığı" bir yazı kaleme aldı. Selvi herhalde öncelikle Kürt hareketine, "yeni yılda hediyeleriyle" Noel Baba'nın değil, Tayyip Baba'nın geldiği müjdesini veriyordu. Hediye olarak lanse edilen bu çıkışın hedefini ise Fikret Bila'yla konuşmasında Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay açıkladı: "*Bütün enstrümanların birbiriyle entegre biçimde kullanıldığı çok boyutlu bir çalışma yürütüyoruz. Bu entegre stratejinin hedefi silah bıraktırmaktır.*"

AKP'nin 2014 hedefleri...

Aslında dinci-gerici akım payına bu manevraların pek de şaşırtıcı bir yanı yok. Zira o hedefleri konusunda fazlasıyla net ve kararlı. Kürt sorununu şimdiye kadar kendi başına bir sorun olarak ele almadığını, son 10 yılda iktidarlaşma sürecinin gerektirdiği taktik-politikalar bağlamında hareket ettiğini defalarca gösterdi. AKP için bu süreç kendini rahat hissedebileceği oranda hâlâ da pekişmiş, güvenceye alınabilmiş değil. 2014 Mart seçimlerine kadar yeni Anayasa konusunda kalıcı adımlar atmak, başkanlık sistemi gündeminde sonuca ulaşmak, iktidar mevzilerini toplumsal düzeyde sağlamlaştırmak, batılı emperyalist ittifakın Suriye-Lübnan-İran politikasında bölgesel aktör olma hevesini gerçek kılacak bir neticeyle çıkmak gibi hayli iddialı hedefleri var. Dinci-gerici akım bugüne kadar katettiği yolu, 2014 baharında deyim uygunsa kalıcı bir zaferle taçlandırmak istiyor.

AKP'nin yaptığı gibi, çok yönlü bir bunalımla kaosa doğru yol alan dünya kapitalizminin gidişatını ve bunun olası dolaysız etkilerini hesaba katmazsak, dinci gericiğin iddialı hedefleri önündeki en ciddi pürüz Kürt sorunu çıkmazdır. Düzen cephesinde sözü edilebilir bir engel kalmış değildir. Tekelci Türk burjuvazisinin ana gövdesi son 10 yıl boyunca dinin toplum yaşamında kurumsallaşmasında ve dinci-gerici akımın iktidarlaşma sürecinde kayda değer bir itiraz yükseltmedi. O yalnızca palazlanmaya ve kasalarını doldurmaya baktı.

Yakın döneme kadar kudretlerini korumak için çırpınan eski generaller başta olmak üzere burjuvazinin hoşnutsuz kesimleri ise, ABD'nin politikaları ve desteğine yaslanılarak yürütülen operasyonlarla bir hayli etkisizleştirildi. Ordu, yargı, medya, eğitim de dahil sermaye iktidarının tüm yapılarında geniş ölçekli bir AKP'lileşme gerçekleştirildi. Dinsel-gerici akım işçi sınıfı ve emekçi yığınlar üzerindeki etkinliğini sürdürdüğü sürece, "ne yaparsanız da %50'yi

geçemezsiniz" diyerek teselli bulan düzen içi muhalefeti pek de önemli bir engel olarak görmüyor. Nitekim AKP gerek duydukça, en sıradan burjuva hukuk kurallarını dahi adeta paçavraya çevirerek bu kesimleri tartaklayıp duruyor.

Dinci-gerici akımın Kürt sorunu açmazıyla sınayı

AKP'nin düzen cephesindeki avantajlarını tehdit eden tek sorun olarak algılanan Kürt sorunu ise halihazırda onun en zayıf yanını oluşturuyor. 2009'da "demokratik açılım" diye kodlanıp 11 Haziran 2011'e kadar sürdürülen oyalama-aldatma oyunu ile sonrasında yaşananlar bu konuda çarpıcı bir manzara sunmaktadır. AKP "Oslo müzakereleri" ile Kürt hareketi cephesinde bir kez daha iyimser beklentiler oluşturmayı başarmış, Kürt silahlı direnişini iyi-kötü yatıştırmayı, böylece seçime hayli elverişli koşullarda girmeyi garantiye almıştı.

Seçim galibiyetinin hemen ardından Tayyip Erdoğan başta olmak üzere dinci-gerici akımın tüm kuvvetleri tarafından aşırı düzeyde saldırgan bir jargonla yeni bir devlet terörü ve şiddet dönemi başlatıldı. Bir yandan Kürt silahlı güçlerine karşı sınır ötesi de dahil yoğun bir kirliliğe savaş yürütülürken, diğer yandan da "KCK operasyonları" adı altında yasal Kürt siyasetinin tutuklamalarla etkisizleştirilmesi sürecine hız verildi. Bu operasyonlar kapsamında çocuk, genç, yaşlı, öğretmen, gazeteci, belediye başkanı, avukat ayrımı yapılmadan 8 binden fazla Kürt siyasetçi F tiplerine dolduruldu. Roboski katliamı da bu kirliliğin en kanlı halkalarından biri olarak tarihe kaydedildi. Sermaye devletinin faşist baskı ve terörü, İstanbul başta olmak üzere çeşitli kentlerde Newroz'u yasaklamak da dahil 2012 yılı boyunca tırmanarak süregeldi. Seçimlerin hemen ardından Abdullah Öcalan'la avukat görüşleri de engellenmeye başlandı.

2012 yazı AKP'ye soğuk terler döktü...

Fakat 2012 yazı, Kürt hareketi üzerinden AKP'nin son 10 yıl içindeki en ağır sıkışmayı ve kan kaybını yaşadığı gelişmelere de sahne oldu. Tayyip Erdoğan ve avnesinin "yeni Osmanlı" hayaller peşinde emperyalizm hesabına Suriye'de canla başla icraya soyunduğu uğursuz rol, Batı Kürdistan'daki gelişmelerle ayağına dolanmaya başladı. Kürt hareketinin Batı Kürdistan inisiyatifi, AKP politikalarını tüm toplum sathında en ağır tartışmalarla karşı karşıya bıraktı. Aynı günlerde buna HPG'nin

Kürt illerinde yeni bir eylem dalgası başlatması ve haftalara yayılacak şekilde alan tutma taktiğine yönelmesi de eklenince, AKP denebilir ki en çaresiz dönemini yaşadı.

Silahlı eylemler hız kaybetse de yaz dönemindeki bütün bu gelişmeler, Kürt sorunu üzerinden yaşanan sıkışmayı temel bir sorun haline getirmiş oldu. Nasıl sonuçlandığından bağımsız olarak Kürt tutsakların açlık grevi eylemi, AKP cephesinde yarattığı acizlikle bunu ayrıca perçinledi.

Yeni "entegre strateji"den umulan yarar ve umut kaynağı "enstrümanlar"

Sonuç olarak AKP yeni yılı, dahası 2014 seçimlerini garantiye almak istiyorsa, ne yapıp edip Kürt hareketini oyalamak gerektiği gerçeğini bir kez daha hatırlamak zorunda kaldı. Dinci-gerici parti tarafından yapılan son açıklamalar ve akabinde sürdürülen çok yönlü medya kampanyası da gösteriyor ki AKP, yeni bir oyalama-aldatma hamlesini başarıyla yürütebilmek planında "*birbiriyle entegre biçimde kullanıl*" an enstrümanlara oldukça güveniyor. Açlık grevlerinin Öcalan aracılığıyla sonlandırılabilmesi, AKP'ye "*her şeyden önce umut*" vermiş görünüyor.

AKP nezdinde Kürt sorununun çözümünün Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini karşılamakla uzaktan yakından alakalı olmadığını bu son süreç tartışmasız bir şekilde yeniden teyit ediyor. Yeni "entegre stratejinin" dili diplomatik çerçeveyi aşacak denli net ve açık: **Hedef "silah bıraktırmaktır!"** Bir başka deyişle Kürt silahlı direnişinin, en iyi durumda dahi Kürt ulusal sorununun siyasal muhtevası karşısında lafi bile edilemeyecek kırıntılar karşılığı tasfiye edilmesidir.

AKP'nin çözümden anladığı başka da bir şey yoktur, olamaz. "Ada"da dış dünyayla iletişimi koparılmış ve daha ağır terit tehdidiyle masaya oturtulduğu iddia edilen Abdullah Öcalan'dan umdukları sonucu alıp almayacaklarını zaman içinde göreceğiz. Ama bugünden bildiğimiz bir gerçek var ki, Kürt halkının ulusal uyanışı ve özgürlük istemleri göstermelik kırıntılar karşılığı ve gizli MİT pazarlıklarında belirlenecek takvimler sonucu giderilemez. Keza dinci-gerici iktidarın ne çözüm gibi bir niyeti ne de böyle bir şansı var. Kürt hareketinin yeni dönemdeki olası taktik hatalarına rağmen değişmeyecek bir gerçektir bu.

Kürt halkının özgürlüğünden, halklarımızın tam hak eşitliğinden, perçinlenmiş kardeşliğinden, gerçek ve kalıcı barışı ile gönüllü birliğinden yana olan hiç kimse, bu aldatmacalara prim vermeyecektir.

“

AKP nezdinde Kürt sorununun çözümünün Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini karşılamakla uzaktan yakından alakalı olmadığını bu son süreç tartışmasız bir şekilde yeniden teyit ediyor. Yeni "entegre stratejinin" dili diplomatik çerçeveyi aşacak denli net ve açık: Hedef "silah bıraktırmaktır!"

”

Batı Kürdistan Daimi Meclisi, Demokratik Özerklik Yasaları'nı çıkardı...

Batı Kürdistan halkı kazanımlarını çoğaltıyor!

Suriye'de emperyalistler arası hegemonya savaşında bir açmaz yaşanırken, bu süreçte 2012'nin kazanımı kuşkusuz Batı Kürdistan'da özerk bir yönetim kuran Kürt halkı olmuştur. Zira Esad döneminde ülkede yaşayan diğer etnik ve dinsel güçler nispeten kendilerini ifade edecekleri bir imkâna sahipken, Kürtler her zaman için bunun dışındaydı ve baskı altındaydı. PYD (Demokratik Birlik Partisi) önderliğinde yürütülen mücadelenin birikimleri ve sürecin seyri içerisinde izlenen politika ve alınan tutum bugünkü kazanımı sağlamıştır.

Batı Kürdistan'da birçok kentin yönetimini ele alarak özerklik ilan edilmesinden sonra Kürtler kendi sistemlerini kurmaya başladılar. Kent ve köylerde halk meclisleri ve bu meclislere bağlı olarak her mahallede de meclisler oluşturuldu. Meclislerin yanı sıra halkın ihtiyaçları doğrultusunda yeni kurumlar oluşturuldu. Asayiş güçlerinin oluşumundan eğitim akademilerinin kurulmasına kadar pek çok önemli adım atıldı. Bu çerçevede Batı Kürdistan'ın tamamında ana dilde eğitim imkânı sağlayan 100'e yakın okul açıldı. Toplumsal ihtiyaçların karşılanması, sosyal, adli ve ekonomik sorunların çözümü için komiteler kuruldu.

Türk sermaye devletinin ve diğer gerici-sömürgeci güçlerin süreci boğmaya ve kazanımları ortadan kaldırmaya dönük tüm çabalarına rağmen Batı Kürdistan halkı kazanımlarını korumak ve çoğaltmak için adımlar atmaya devam ediyor.

Geçtiğimiz günlerde Batı Kürdistan Daimi Meclisi, Demokratik Özerklik Yasaları'nı çıkarttığını duyurdu. Şam, Halep, Heseke, Afrin, Qamişlo, Derbisiyê, Derik, Girkê Lege'den meclis üyelerinin katılımıyla Amudê'de başlayan toplantının sonucunda kent, bölge meclis yasaları, belediye, güvenlik ve asayiş, yargı ve adalet ile sosyal hizmetler yasalarının çerçeveleri oluşturuldu.

Tartışmalarda oluşturulacak yasalarda devletçi sistemlerin öngördükleri hukuk yerine, alternatif bir sistem olarak özerklik yasalarında 'ahlak'ın daha fazla esas alınması görüşünde ortaklaşıldı. "Medeni Kanun" başlığıyla kadının toplumsal ve siyasal yaşamındaki yeri, kadına yönelik şiddete karşı mücadele, toplumsal eşitliğin sağlanmasına dönük yasalar ele alındı.

Oluşturulan yasaya göre bundan böyle zorla ve küçük yaşta evlilikler ile çok eşlilik, başlık parası, berdel gibi uygulamalar yasaklandı. Boşanmaların karşılıklı rıza ve anlaşma ile olması, boşanmanın erkeğin tekelinden çıkarılması, eşlerin ayrılması durumunda çocukların 15 yaşına kadar annenin yanında kalması da yasanın diğer başlıklarından. Miras ve mülk edinmedeki eşitsizliklerin kaldırılmasına da yasada yer veren Daimi Meclis, kadının yaşamın her alanında karar süreçlerine katılımının esas alınmasını da yasaya bağladı. (*)

Kürtler'in kazanımlarını kendisi için büyük tehlike olarak gören Türk sermaye devleti, sürecin başından beri Kürt halkının kazanımlarını boğmak için tüm gericiliğiyle çabalamaktadır. Özerk Kürt

yönetimi hakkında karalama kampanyasına girişmekten desteklediği ÖSO bünyesindeki gerici çeteleri özerklik elde edilen şehirlere saldırtmasına kadar açıktan saldırganlaşan Türk devletinin, bunun dışında Barzani ile kurulan diplomatik ilişkilerle de PYD'nin önünü kesmeye çalıştığı biliniyor.

Batı Kürdistan halkının karşı karşıya kaldığı ambargo saldırısı ise süreci kritik bir noktaya taşıyor. Türkiye ve Irak sınır kapılarının kapalı olması ve ÖSO çetelerinin kentler arasındaki yolları kapatması sonucu yaşanan ambargo nedeniyle Batı Kürdistan halkı, temel beslenme gıdalarından mahrum ediliyor ve kış aylarında yakacak sorunuyla karşı karşıya bırakılıyor.

Ambargo nedeniyle ortaya çıkan sorunlara çözüm amaçlı Kürt Yüksek Konseyi çatısı altında bir komite oluşturuldu. Yardım çalışmalarının yürütülmesi ve yurtdışından gelen yardımları organize etmek için Kürt Kızılay Kurumu - Heyva Sor a Kurd da bir süre önce örgütlenmeye başladı. Ambargonun neden olduğu yıkımı Kürt Kızılay kurumunun yaptığı açıklama oldukça net yansıtmaktadır. Kurumun açıklamasına göre ağır hastalıkların tedavisi için gerekli olan ilaçlar tükenmiş durumdadır. Yeni hastalıkların yayılacağı riski de kapıdadır.

Yaşanan bu örnek bir kez daha emperyalist kapitalist sistemin gerçek yüzünü göstermektedir. Zira Suriye'ye müdahaleye gerekçe amaçlı kullanmak üzere, savaşın yıkımına uğrayanlara, büyük reklamlarla BM şemsiyesi altında gönderilen yardımlar, konu Kürt halkı olduğunda gel(e)memektedir.

Benzer bir örneği Türkiye üzerinden de verebiliriz. Esad yönetiminin yaptığı zulmü öne

çıkarak, Türkiye'deki kamplardaki Suriyeliler üzerinden insani yardım demagojisini elden bırakmayan ve emperyalist müdahaleye gerekçe sunan Türkiye hem kendi sınır kapısını, hem de Barzani eliyle Güney Kürdistan yönetimi kapısını kapatıyor. Böylelikle Kürt halkını açlıkla, soğukla ve hastalıklarla baş başa bırakıyor.

El Kaideci ve Selefi çetelerin PYD'nin silahlı kanadı Halk Savunma Birlikleri'ne (YPG), saldırıları söz konusu olduğunda her açıdan sınırları kaldıran Türkiye, Batı Kürdistan halkının insani ihtiyaçlarını engelleyerek zulmediyor. Türk devletinin kendi sınırları içinde zulmettiği Kürt halkının, örnek alabileceği bir özerk Batı Kürdistan hiç işine gelmediği için tüm kirli savaş yöntemlerini kullanıyor.

Güney Kürdistan ise, son 3 aydır Kürt Yüksek Konseyi'nin (KYK) temaslarına, çağrularına, hatta Barzani ile bu konuda yapılan anlaşmaya ve onun bu yönde olumlu konuşmasına rağmen sınır kapılarını açmıyor.

Batı Kürdistan halkının desteklediği PYD, Suriye ile ilgili son yaşanan gelişmelerden de görüldüğü gibi hiç de Türkiye'nin istediği ve uğraştığı üzere tecrit edilmiş bir konumda değildir. Türk devleti, siyasi ve askeri yollarla amaçlarına ulaşamadığını ambargo uygulayarak ekonomik açıdan elde etmek istemektedir. Türk sermaye devleti ve diğer gerici-sömürgeci güçler Batı Kürdistan halkının kazanımları ortadan kaldırmaya çabalasa da Kürt halkı kazanımlarına sahip çıkmakta kararlı görünmektedir.

(*) Kaynak: ANF

Erdoğan'dan Suriye'ye yönelik saldırgan açıklamalar...

Suriye'ye yönelik savaş politikalarına karşı mücadeleye!

Tayyip Erdoğan 30 Aralık günü Urfa'da bir dizi açılış etkinliğine katılırken ona dikkat çekici bir isim eşlik etti. Bu isim Suriye Koalisyonu Lideri El Hatip'ti. Erdoğan Suriye'deki muhaliflere desteklerinin devam edeceğini belirtti. Özgür Suriye Ordusu'na 500 milyonluk destek verildiğini söyledi.

Erdoğan gezi sırasında ÖSO'nun Suriye'de "bir kutlu doğumu gerçekleştirmek üzere" olduğunu belirterek Akçakale'de yaşananlara değindi ve şunları söyledi: "Akçakaleli kardeşlerim biliyorum sıkıntılı günler yaşıyorlar, yaşadılar. Fakat şunu unutmayın. Her kutlu doğum sancılı olur. İnşallah bu kutlu doğum Suriye'deki kardeşlerimizin iradeleriyle tecelli edecek. Zalim Esed inanıyorum ki zulmiyle anılacak. Babası hayırla yad edilmiyor, kendisi de hayırla yad edilmeyecek".

Tayyip Erdoğan'ın Urfa gezisi sırasında yaptığı açıklamalar Türk sermaye devletinin sürdürdüğü Beşar Esad'ı yönetimden uzaklaştırma politikasıyla doğrudan bağlantılıdır. Türk devleti uzun bir süredir bu politika çerçevesinde adımlar atmakta, Suriye'ye yönelik saldırganlıkta sınır tanımamaktadır.

Mülteci kamplarında ise sadece savaştan kaçan siviller bulunmuyor. Artık tüm dünyanın da bildiği üzere bazı kamplar çetelerin üssüne dönüşmüş durumda. Birçok emperyalist istihbarat ajanı da Hatay'daki bu savaşçılarla birlikte, Suriye'de savaş kızırtısının yollarını arıyorlar. Ağırlığını dinci-gerici güçlerin oluşturduğu bu çeteler aynı gün içerisinde Suriye'ye girip saldırıyor, işini bitirdikten sonra Hatay'daki üslerine geri dönüyor.

Hatay Reyhanlı'daki başbakanlığa ait Apaydın Dinlenme Tesisleri'nin Birleşmiş Milletler Mülteciler Sözleşmesi'ne uygun olmadığı, bizzat BM sözcüleri tarafından dile getiriliyor. MİT'in, kontrgerillanın cirit attığı kampta Beşar Esad yönetimini devirmeye yönelik askeri ve siyasi eğitim verildiğine dair haberlerden geçilmiyor. ÖSO çetelerinin sesi Riyad el Esad, internet sitesinde, ÖSO kurmayları "ÖSO'nun

"ana üssü"nü Hatay olduğunu açıklayarak, irtibat için, telefon numarası ve e-posta adresini Türkiye hatlı olarak ilan ettiler. ÖSO ve SUK bizzat Erdoğan ve Davutoğlu tarafından defalarca sahiplenildi.

Tüm bu yaşananlar özelde AKP iktidarının genelde Türk devletinin "Suriye muhalefetine her tür desteği vermeye devam edeceğiz!" politikasının doğrudan sonuçlarıdır. Erdoğan'ın yaptığı açıklamalar ABD emperyalizminin Ortadoğu'da tam denetimi sağlama hedefiyle doğrudan bağlantılıdır. Dolayısıyla AKP iktidarının "ÖSO" ve "SUK" olarak adlandırılan muhalefetin örgütlü silahlı savaşının desteklenmesi politikasının ABD'nin bölgesel çıkarlarıyla doğrudan bağlantılı olduğu aşıkardır. Zira Türk burjuva devletinin politikalarının ana omurgasını, esas olarak ABD emperyalizminin politikalarıyla uyum oluşturmaktadır.

Genelde Türk devletinin, özelde AKP iktidarının, ABD emperyalizminin desteği ve onayı olmadan Suriye ile savaşa tutuşması mümkün değildir. Yani belirleyici olan ABD emperyalizminin iradesidir. ABD emperyalizmi Suriye'ye müdahale kararı aldığı gün Türk devleti ABD'nin savaş arabasına bağlanmak için elinden geleni yapacaktır. Nitekim daha şimdiden AKP iktidarı Irak işgali çerçevesinde yaşanan sürecin bir daha yaşanmaması için Suriye tezkeresini çıkarmıştır.

ABD-Türkiye ikilisinin Suriye'de emperyalist çıkarlara uygun işbirlikçi bir iktidar kurma hedefi doğrultusunda saldırganlıkları sürüyor. AKP şefi bu konuda üzerine düşeni yapmak için çırpınıyor. Ancak emperyalistler arası süren çatışmayı da içeren sürece bakıldığında, Türk devletinin tüm iştahına ve ABD emperyalizminin desteğine rağmen bu çabalar halen sonuç vermemiştir.

Bu saldırgan ve kirli savaş politikasını boşa çıkarmanın biricik yolu, savaş ve yıkım politikalarının mimarları ve destekçilerine karşı halkların bölgesel birleşik direnişinin örülmesidir.

ÖSO komutanlarıyla Antep'te toplantı

Türk sermaye devletinin, Suriye'ye yönelik emperyalist müdahaleye sunduğu hizmetler çeşitli biçimler altında devam ediyor.

Bir taraftan ABD'nin ve NATO'nun bölgeye yönelik emperyalist saldırganlığına ev sahipliği yapan, bu açıdan Türkiye'yi bir uçtan ötekine emperyalizmin savaş üssüne dönüştüren sermaye devleti, öte yandan Suriye'de emperyalistler hesabına savaşan çetelere her türlü olanağı sunmaktan geri durmuyor.

Bunun son örneği 1 Ocak günü Antep'te yaşandı. Antep'te sözde "sivil toplum kuruluşları"nın daveti üzerine Suriye'de savaşan çetelerin komutanlarının ve çeşitli grupların temsilcilerinin bir araya geldiği bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıda dinci-gerici parti AKP'nin Antep il başkanı da yer aldı.

Toplantının gerçekleştiği "Bülbülzade Eğitim Sağlık ve Dayanışma Vakfı"nın başkanı Turgay Aldemir'in toplantının mahiyetine dair sarf ettiği şu sözler, gerçekte kimle dayanıştıklarını ve neye hizmet ettiklerini tüm açıklığı ile ortaya koyuyor "Biz, mücadelenin seyrine dair, yaşanan sıkıntıları birinci ağızdan dinledik. Masanın etrafından bir araya gelerek sorunu taraflarıyla beraber konuştuk. Sınırları ortadan kaldırdık, doğrudan yüreklerimizi ortaya koyarak bu kardeşlerimizle Suriye'deki özgürlük mücadelesinin serüvenini paylaştık."

Bu son gelişme bir kez daha Türk sermaye devletinin emperyalizmin savaş taşeronluğunu kesintisiz bir şekilde sürdürdüğünü ortaya koymakta, Suriye'de savaşan çetelere ev sahipliği yaptığını, dahası bizzat sevk ve idare ettiğini göstermektedir. Bunun kendisi ise Suriye'de akan her damla kandan sorumlu olmak anlamına gelmektedir.

Türkiye Suriye'de suçüstü yakalandı

Geçtiğimiz günlerde Suriye basını, TSK bünyesindeki 4 savaş uçağı pilotunun Suriye'de bir askeri hava üssü yakınında yakalandığını duyurmuştu. Rusya'nın Sesi radyosu iddiaları Suriyeli askeri uzman ve emekli General Muhammed İsa'ya sorarak doğruladı.

Durumun söylenenden de ciddi olduğunu söyleyen Emekli General, sayının 4'ten de fazla olduğunu söyledi. Muhammed İsa şu ifadeleri kullandı: "Şimdilik net olarak şunu söyleyebileceğim. Durum gerçekten çok ciddi. Bu kişiler gerçekten de Halep'teki hava üssü yakınlarında yakalandı. Pilotlar, silahlı grubun desteğiyle bu üsse sızma niyetindeydi. Amaçları henüz belirleniyor; şimdilik sadece tahminler yürütülebilir. Muhtemelen, pilotlar uçakları ele geçirip Suriye'nin önemli stratejik noktalarına saldırmayı düşünüyor. Bazı yoğun nüfuslu bölgelere saldırmayı planladıkları da bir olasılık. Sonra tüm yükümlülük hükümete ve Suriye ordusuna yüklenecektir. Ankara bu bilgiyi yalanlıyorsa yalanlasın, istediğini diyebilir. Fakat bu olay bir gerçek."

İsa'nın açıklamaları hayli çarpıcı, zira Türkiye'nin silahlı çetelere destek vermekle de kalmayıp Suriye'de kirli tezgahlar peşinde koştuğunu kanıtıyor.

2012: Dünya çapında sınıfsal öfkenin sokağa taşıdığı yıl...

Emperyalizmin derinleşen küresel krizi geçtiğimiz yıla da damgasını vurdu. İşçi ve emekçi kitleler yerkürenin dört bir yanında alanlara aktı. Kemer sıkma politikalarına karşı yaşanan yaygın, kitlesel ve militan gösterilerle Avrupa'nın halkları sokaklara döküldü. Ulusal hükümetlere ve AB'ye karşı genel grevlere gittiler, milyonlarca insanın katıldığı eylem alanlarından krizin faturasını ödemeyeceklerini haykırdılar.

Tüm kıtalarda hak arama mücadelelerinde üretimden gelen gücünü kullanan işçi sınıfı; grev, direniş ve işgallerle sermayeye karşı militan, kitlesel, güçlü direniş örnekleri sergiledi. Gençlik hareketi militan ve kararlı eylemleri ile sokakları haftalarca terketmedi. Kadın işçi ve emekçiler sınıf kardeşleri ile omuz omuza, hergün biraz daha fazla mücadelede yerlerini aldılar.

Kısacası 2012 yılı işçi ve emekçi kitlelerin kapitalizmin sorunlarına karşı sokağa çıktığı, isyan bayrağını yükselttiği yıl oldu.

2012 yılında ekonomik durgunluk, işsizlik ve yoksulluk arttı

Emperyalist küresel krizin patlak verdiği 2008 yılından bu yana emperyalist ülkeler ikinci kez resesyona karşı karşıya bulunuyor. ABD emperyalizmi mali uçurumun kenarına geldi.

Avrupa'da ekonomi gerilerken, para birimi değer kaybetmeyi sürdürdü, borç batağındaki devletler iflasın eşğine geldi. Çin ekonomisinde yavaşlama eğilimi ortaya çıktı.

Kriz 2012 yılında otomotiv tekellerini de vurdu. Avrupa'daki durgunluğu ve taleplerin düşmesini gerekçe gösteren Fiat, Opel, Ford, Renault ve Peugeot-Citroen gibi ucuz araba üreten tekeller, binlerce işçi çıkarıp bazı fabrikalarını kapatacaklarını açıkladılar. Daimler, VW, BMW, Audi ve Porsche'nin lüks ve pahalı limuzinleri yılı satış rekorlarıyla kapattı.

Yılı satış rekorlarıyla kapatan bir diğer sektör de silah sanayi oldu. Ticari hacmini 2002-2006 dan bu yana yüzde 24 artıran ABD, Rus ve Alman silah tekelleri altın çağını 2012'de de sürdürdü.

Batı'nın büyük bankaları skandallarla sarsılmaya devam etti.

Yunanistan'da 2010 yılındaki borç krizi ile başlayan ve giderek yayılan emperyalist krizin, İspanya, Portekiz, Yunanistan ve İtalya'yı da içine alarak yayılması birliğin parçalanması ile ilgili tartışmaları alevlendirdi.

Neoliberal politikaların yıkıcı sonuçları ve kapitalizmin aşılmasını küresel krizin yarattığı fatura 2012 yılı boyunca da işçi sınıfı ve emekçilere ödetilmeye çalışıldı. Ard arda açıklanan saldırı paketleri ile kamu giderlerinin azaltılması, ücretlerin dondurulması veya düşürülmesi, çeşitli yapısal reformların hayata geçirilmesi gündemde.

Artan işsizlik ikinci dünya savaşından bu yana en yüksek düzeyde seyrediyor. İşsizliğin yüzde 11, 7 olarak kaydedildiği Avrupa'da, İspanya (yüzde 26,2) ve Yunanistan (yüzde 25,4) işsizliğin en yüksek olduğu ülkeler arasında bulunuyor. İşsizlikten en fazla etkilenen kesim ise gençlik. Halkın krizden dolayı artık nefes alamadığını ifade ettiği İspanya'da 2012 yılında, 18-24 yaş arasındaki genç nüfusta işsizlik yüzde 52 olarak kaydedildi.

Tüm dünyada yoksulluk çığ gibi büyürken, zengin kıta Avrupa'da Troyka'nın ve yerel devletlerin Kemer sıkma politikaları milyonlarca insanı açlığa ve yoksulluğa sürüklemeye devam etti. Birçok ülkede binlerce kişi sıcak yemek ve erzak dağıtım yapılan kurumların önlerinde uzun kuyruklar oluştururken, köprü altlarında, duvar diplerinde, parklarda yatan evsizlerin, çöplerden beslenen insanların sayısı arttı. AB nin en istikrarlı görünen ülkesi Almanya'da her 5 kişiden biri yoksulluk sınırına itildi.

Emperyalistlerin krizinin faturasını ödemeyeceklerini haykıran işçi ve emekçiler AB emperyalizmini ve Troyka'yı her geçen gün kitleselleşen, militanlaşan eylemliliklerle protesto ediyorlar.

Yunanistan 2012'yi de genel grevler, sektörel grevler, militan sokak gösterileriyle geçirdi.

Ekonomik krizle mücadele eden Portekiz'de gün geçmiyor ki yeni bir protesto ya da grev olmasın.

İspanya'da parlamentonun tarihin en sert bütçesini onaylamasının ardından "Öfkeli" sokağa indi; yüzbinlerle, milyonlarca ifade edilen protesto gösterileri, genel grevler gerçekleştirdi.

14 Kasım'da "Avrupa Eylem ve Dayanışma Günü"nde İberya tarihinde ilk kez İspanya ve Portekiz aynı gün genel greve giderken, İtalya'da işçi ve emekçiler 4 saat iş bıraktı. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde onbinlerce işçi ve emekçi eylem ve grevlerle AB, IMF ve Avrupa Merkez Bankası'nı, artan işsizliği ve kemer sıkma önlemlerini protesto etti.

Slovenya'da sokaklara çıkan 100 bin kamu emekçisi hükümetin krizi bahane ederek kısıtlamalara gitmesini protesto etti. Ülkede 1991'den bu yana yaşanan en büyük gösteri gerçekleşti.

30 Ocak'ta Belçika işçi ve emekçileri hükümetin kriz programını protesto ederek bir günlüğüne genel greve gitti. 1993 yılından bu yana gerçekleşen ilk genel grev nedeniyle hayat durdu.

İşçi ve emekçilerin ayağa kalkışı sürdü

Otomobil tekellerinin "zarar ediyoruz" diyerek fabrikaları kapatıp ucuz işgücü cennetlerine taşıma planları bu yıl ayyuka çıktı. Fransız PSA tekelinin

Fransa'daki Peugeot fabrikalarını, General Motors'un Almanya'daki Opel fabrikasını kapatma kararının ardından, şimdi de Belçika-Genk'teki Ford fabrikasının kapatılacağı açıklandı. Kapatılma kararları kitlesel gösterilerle protesto edildi.

Hindistan'da Hayarna eyaletinde işçi havzası Gurgaon-Manesar'da binlerce işçi açlık grevleri ve oturma eylemleri ile aylardır direnen Maruti Suzuki India (MSI) işçilerinin işten çıkarılma tehditlerine karşı dayanışma eylemleri gerçekleştirdiler.

Bulgaristan yıla, binlerce maden işçisinin greviyle merhaba demişti. 2012 yılı hükümetin tasarruf politikalarına karşı direnen demiryolu işçilerinin süresiz greviyle kapandı.

2011'de Tunus ve Mısır'da başlayan ve tüm Kuzey Avrupa ve Ortadoğu'yu saran isyanların Avrupa kıtasında ve Amerika'nın Wisconsin eyaleti başta olmak üzere bir dizi kentinde de süren yankısı, Çin'de de kendini gösterdi. Avrupa ve Amerika'da milyonlarca işçiye dayatılan tasarruf paketleri ve işsizlik nedeniyle düşen yaşam standartlarının Çin'in ithalatını etkilemesi sonucunda birçok işyerinin kapatılması veya üretimin ucuz alanlara kaydırılması Çin'deki işçilerde huzursuzluğu büyütüyor. 2012 yılında Çin'de, bir çok fabrikada onbinlerce işçinin yaygın ve militan grevleri yaşandı.

2012 tüm dünyada taşeronlaşmaya karşı da mücadelenin yükseldiği bir yıl oldu. Taşeron çalışmaya İsrail işçi ve emekçileri genel grev silahı ile karşı koydu. Özel sektörde ve kamu sektöründe yaşanan bu greve yarım milyon kişi katıldı. Grevde işçi ve emekçiler, taşeron işçilerin sözleşmeli işe alınması ve eşit işe eşit ücret taleplerini yükseltti.

Greve giden fabrikaların sayısının arttığı Rusya'da yılın ilk 4 ayında 35 işyerinde grev kaydedildi. İşçiler taşeron çalışma koşullarını protesto ederken, daha iyi çalışma koşulları ve daha fazla ücret talep ediyor.

En ağır, uzun ve sağlıksız çalışma koşullarında çalışmak zorunda bırakılan, sefalet ücretine mahkum edilen madenlerde, özellikle Afrika kıtasında, bu yıl da yaygın grevler gerçekleşti.

Ağustos 2012'de Güney Afrika'da daha fazla ücret ve daha iyi çalışma koşulları talepleriyle greve giden

platin madenlerinde çalışan binlerce maden işçisi rejimin Apartheid dönemini aratmayacak saldırısına uğradı. 34 madencin kameraların önünde vahşice katledilmesinde Sendikalar Konfederasyonu (COSATU) ve Maden işçileri Ulusal Birliği Sendikası'nın (NUM) da payı büyük. Katliamın ardından platin, altın ve kömür madenlerinde çalışan 100 bin madenci Marikana madencilerinin mücadelesini devralarak aynı taleplerle greve gitti. Aynı haftalarda G. Afrika'da 80 bin kamu çalışanı da grevdeydi.

Eğitim sektöründe kısıtlamalara, özelleştirmelere karşı birçok ülkede eğitim emekçilerinin kitlesel grevleri yaşandı. Eylül ayında Amerika'nın Şikago kentinde 25 bin öğretmen 9 gün süren grevle eğitim sektöründe özelleştirmeleri, okulların ticarethanelere dönüştürülmesini protesto etti. Yine Meksika'da 150 bin öğretmen grev ve gösterilerle eğitimin özelleştirilmesini protesto ederken, İngiltere'nin başkenti Londra'da emeklilik yasasını protesto eden öğretmenlerin greve gitmesiyle yüzlerce okul ve yüksekokul kapalı kaldı.

2012 yılı, paralı eğitimin protesto edildiği, nitelikli eğitim taleplerinin yükseltildiği bir yıl oldu. Kanada'nın Quebec eyaleti eğitim bakanını istifa ettiren 200 bin genç, haftalarca sokak gösterilerini sürdürdü. Şili sokakları da 100 bin öğrencinin militan kitlesel protestosuna ve direnişine sahne oldu.

2012 yılının Ocak ayında Nijerya'da, tarihinin en büyük sosyal hareketliliği yaşandı. Ülke çapında gerçekleşen genel greve milyonlarca kişi katıldı. IMF'nin dayatmaları üzerine petroldeki sübvansiyonun kaldırılması ve petrol fiatlarının iki katına fırlamasını protesto eden işçi ve emekçilerin genel grevleri, Ulusal İşçi Kongresi (NLC) ve İşçiler Birliği Kongresi (TUC) sendika bürokratlarının ihanetine rağmen, tüm dünyadaki işçi ve gençlik için kazanımlarla dolu bir öğreti oldu. 9 Ocak'ta başlayan genel grev, 16 Ocak'ta resmen sona erdirildi. Bu süreçte, yüzbinlerce kişi "Occupy Nigeria" (Nijerya'yı işgal et!) sloganıyla, genel grevin uluslararası direniş hareketi ile bağını kurarken, ülkedeki yoksulluğa ve sosyal eşitsizliğe dikkat çekti. Hükümet protestolara vahşice saldırdı, 17 kişiyi katletti. Genel grev ve gösteriler ancak sıkıyönetim ilan edilerek asker zoruyla bastırılabilirdi.

Yunanistan'da Hellenic Steel çelik fabrikasında, iş saatlerinin 8 saatten 5 saate düşürülmesini ve yüzde 40 ücret kaybını reddeden 400 maden işçisinin 5 ayı aşan militan grevi ve uzun soluklu grevleri de 2012'ye damgasını vuran eylemlerden oldu.

Madrid'te kömür madenlerinde sübvansiyonların kaldırılma planlarını protesto etmek için Mayıs'ın sonunda 8 bin işçi greve gitti. Grev haftarca sürdü. 200 madenci "kara yürüyüş" adı altında uzun bir yürüyüş başlattılar. İşçileri 11 Temmuz'da Madrid sokaklarında 25 bin kişi selamladı. Madenciler, kendilerini ekonomi bakanlığına sokmayan polis ile çatıştı. 80'e yakın işçi yaralandı ve çok sayıda işçi ise gözaltına alındı. Ama hükümet işçilerin taleplerini görmemezlikten geldi ve 50 bin işçiyi kapsayan kısıtlamayı kabul etti.

İran'da işçiler yıl boyunca aylardır ödenmeyen ücretlerinin, hastalık ve emeklilik sigortalarının ödenmesi için birçok fabrikada greve gitti. Aynı taleplerle Aralık ayında metal işçilerinin 2 hafta süren grevi kazanımlarla sona erdi.

Ucuz işgücü cenneti olarak bilinen Bangladeş, Pakistan, Kamboçya gibi ülkelerde tekstil işçileri ve ayakkabı işçileri, daha fazla ücret ve çalışma saatlerinin düşürülmesini talep ederek yaygın grevler gerçekleştirdi. İşçiler grev ve gösterilere saldıran polis ile çatıştı. Bangladeş'te 200 tekstil fabrikasında çalışan ve çoğunluğu kadınlardan oluşan binlerce işçi polis ile çatıştı.

Kısacası 2012 yılı emperyalist krizin daha da derinleştiği, yayıldığı, önderlikten yoksun olmasına karşın sınıfın ve emekçi kitlelerin, gençliğin öfkesinin sokağa taşıdığı, sistemin sorgulandığı ve yeni bir dünya özleminin haykırıldığı bir yıl oldu.

34 TL'lik sefalet zammını kabul etmeyelim...

İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!

Asgari ücret tespit komisyonunun 4. toplantısının ardından yeni asgari ücretin kesinleştiği duyuruldu. Komisyonun kararına göre ilk 6 ay için yüzde 4,1, ikinci 6 ay için ise yüzde 4,4 zam yapılacak.

Buna göre 2013'te uygulanacak asgari ücret brüt 940 TL'den ilk 6 ay için 978 TL'ye, ikinci 6 ay için 1021 TL'ye çıkıyor. Emekçinin eline geçecek net ücret ise ilk 6 ay için 739,70 TL'den 774 TL'ye, ikinci 6 ay için 804 TL'ye yükseltildi.

Kuşkusuz ki yapılan bu zam, işçi ve emekçilerle alay etmek ve onları bir kez daha sefaletle mahkum etmek dışında bir anlam taşımamaktadır. Bugün DİSK-AR'ın verilerine göre dört kişilik bir ailenin açlık sınırı 1061 TL, yoksulluk sınırı 3354 TL olarak

tespit edilmektedir. Bu basit denklem bile sermayenin işçi ve emekçilere reva gördüğü yaşamı anlamak için yeterlidir zira yeni belirlenen asgari ücret de bırakın yoksulluk sınırını, açlık sınırının dahi altındadır.

Asgari ücreti belirleyen kurum olan "Asgari Ücret Tespit Komisyonu" her yıl olduğu gibi bu yıl da bir ortaoyunu sergilemiş ve sermayenin çıkarlarına olan bir karara daha imza atmıştır. Çalışma Bakanlığı'nın yanısıra bu komisyonda işçileri temsilen TÜRK-İŞ'in, patronlar adınaysa TİSK'in bulunduğu söylenmektedir. Oysa TÜRK-İŞ, bırakın işçiyi temsil etmeyi, işçi sınıfını her fırsatta sırtından bıçaklayan ihanetçi bir çizgiyi temsil etmektedir.

Daha dün torba yasayı, kıdem tazminatının gaspını, sendikalar yasasını onaylayan bu satılmış bürokratlar takımı, bugün de yeni bir ihanete imza atarak 34 TL'lik zammı kabul etmiştir. Kendi sırça köşkerinde işçilerin ücretlerinden kesilen aidatların rantıyla günlerini gün eden bu asalak takımı bir de utanmadan "Bu yıl da asgari ücret bizi tatmin etmedi" biçiminde açıklamalar yapmışlardır. Oysa TÜRK-İŞ, komisyondan ücret dilenmek dışında ortaya hiçbir pratik koymamıştır. Komisyonda iddia ettiği ücreti isteyip istemediği dahi şaibelidir.

Ancak ihanetçi sendikaların dışındaki sendikal güçler de ne yazık ki asgari ücret belirleme sürecinde dişe diş bir mücadele ortaya koyamamış, bir iki sendikanın pratiği ise yalnızlığa mahkum edilmiştir. Genel olarak ise göstermelik basın açıklamaları ve yazılı açıklamalarla süreç geçirilmiştir. İşçi sınıfının bunca hak gaspına sessiz kalan sendikalar, asgari ücret sürecinde de farklı bir mücadele düzeyi ortaya koyamayarak sürecin bu şekilde bitesinde de sorumluluk taşımaktadır.

Sendikaları da aşan bir biçimde asgari ücretin bir kez daha sefalet zammıyla sonuçlanmasının bugün için temel sebebi, işçi sınıfının üzerini örten ölü toprağıdır. Yıllardır lokal direnişler ve tekil çıkışlar dışında anlamlı bir mücadele pratiği sergileyemeyen, TEKEL gibi çıkışları ise sendikal bürokrasi engeline takılan proletarya, bugün de asgari ücrete karşı sessiz kalarak kaderine adeta razı olmuştur.

İnsanca yaşamaya yeten bir asgari ücret elde etmenin tek yolu, uzlaşmacı ve ihanetçi sendikal anlayışları bir kenara bırakarak işçi sınıfının tabandan gelen gücünü açığa çıkarmaktır. Bu yapılamadığı ve sınıfın öfkesi örgütlenemediği taktirde emekçiler bugünkü yaşam koşullarını dahi arar konuma gelecektir.

Ancak halen daha mücadele için geç kalınmış değildir. Bugünden başlayan ve tabana dayanan birleşik, siyasal ve militan bir mücadele, bugüne kadar gasp edilen hakları geri almakla kalmayacak, proletaryayı sınıfsız ve sömürsüz bir dünyaya bir adım daha yaklaştıracaktır.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

28 Aralık 2012

Daiyang-SK Metal grevi sürüyor

Grevlerini kararlılıkla sürdüren Daiyang SK Metal işçileri süreç içerisinde patronun türlü baskıları ve polis engellemeleriyle karşılaşmaya devam ediyor.

İşçilerin adreslerine gönderilen maaş bordrolarına yalana dayalı bir bildiri ekleyen patron temsilcileri, işçilerden bordrolarının birer örneğini fabrikaya getirmesini istedi. Amaç ise işçilerle görüşme zemini yakalamaktı. Ancak bu durum karşısında grevci işçiler ve sendika, maaş bordrolarını toplu bir şekilde patrona vererek birlikteliklerini gösterme kararı aldılar.

Bunun için 27 Aralık günü sendikada biraraya gelen işçiler ve sendika yöneticileri fabrikaya yöneldiler. Ancak önleri Avrupa Serbest Bölge girişinde sermayenin uşaklığını yapan polisler tarafından kesildi.

Hiçbir gerekçe göstermeden işçileri içeri almayan polise işçiler de "siz bizim yanımızda değil patronun yanındasınız!" diyerek tepki gösterdiler. İşçiler karşlarına dikilen barikatı protesto etmek için kısa bir süre ASB'nin giriş kapısında oturma eylemi yaptı.

Sonrasında patron temsilcileri evrakları almak için kapıya geldi. Patron temsilcilerine karşı kararlı sloganları ile tepkilerini gösteren işçiler, patrona uşaklık yapan müdürleri de yuhaladı.

Eylemde "Yaşasın onurlu grevimiz!", "Direne direne kazanacağız!", "Daiyang işçisi direnişin simgesi!" sloganları atıldı.

Eylem patron baskılarının bir kez daha teşhir edilmesi ve grev kararlılıklarının yinelenmesi ile son buldu.

Kızıl Bayrak / Trakya

OECD raporunda öngörülen azgın sömürü!

Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü (OECD) "2060'a Bakarken: Uzun Vadeli Küresel Büyüme Beklentileri Raporu" ile tüm dünya ülkelerinde 2011-2060 yılları arasında gerçekleşmesi öngörülen büyüme oranlarını açıkladı. Raporda Türkiye'nin büyüme hızının kapitalist sistemin devleri olan ABD, Almanya, Fransa, İngiltere, Japonya gibi ülkeleri geride bırakması öngörüldü.

Bu rapor kapitalist dünya sisteminin, Türkiye'yi uluslararası tekellerin egemenliğinin hüküm sürdüğü bir sömürü cenneti haline getirmeye ilişkin yaptığı saldırı planlarını kanıtlar niteliktedir. OECD raporunda Türkiye dünyadaki ortalama büyüme hızı sıralamasında Hindistan, Endonezya, Çin, Suudi Arabistan, Güney Afrika'dan sonra 7. sırada yer alıyor. Türkiye'yi ABD emperyalizmin kuşatması altında olan Şili, Brezilya ve Arjantin izliyor. Kapitalizmin dayattığı kölelik yasalarını işçi ve emekçilerin sokaklara çıkararak yaktıkları Yunanistan, İtalya, Portekiz'den beklenen büyüme oranı ise 1,4. Açıklanan Gayri Safi Yurt İçi Hasıla büyüme hızı rakamları ise kapitalizmin temel dinamikleri üzerinden belirlenmektedir. Ve büyümenin esas artı-değerin sömürüsüne dayalı sermaye birikimindeki artıştır.

'90'lı yıllardan itibaren yaygın bir şekilde uygulanan neoliberal politikalar ile ücretli emeğin azgınca sömürülmesinin önündeki engeller bir bir temizlenmiştir. Kapsamlı saldırılar karşısında savunmasız bırakmak için işçi sınıfı atomize edilmiş, örgütlenme hakkına yönelik sistematik bir savaş açılmıştır. İşte bu nedenle işçi sınıfının emeğinin kurlasızca sömürüldüğü ülkelerin OECD'nin gelecek 49 yıllık büyüme oranları tahminlerinde ilk sıralarda yer alması şaşırtıcı değildir. Sermayenin saldırı hedefinde olan ülkeler aynı zamanda yüksek nüfus artış oranlarıyla iştah kabartan pazarlar ve ucuz işgücü cennetleridir. Dünya tekellerinin IMF-Dünya Bankası yıkım programlarıyla işçi sınıfını ve emekçileri ekonomik-sosyal saldırı politikalarıyla zapturapt altına alma süreci ile dünya üzerinde biriken toplumsal servet katlanmıştır. '70'li yıllardan bugüne süreklileşerek derinleşen ekonomik krizle birlikte çıkmaza giren dünya sistemi kapsamlı yıkım politikalarını kapitalist devletler eliyle uygulamış ve bu sayede tüm dünya küresel bir fabrika haline getirilmiştir.

Emperyalizm içinde bulunduğu bataklıktan kurtulabilmek için yarattığı arka bahçelerde güvencesiz ve kölece çalışma koşullarını kalıcı hale getirerek kapsamlı saldırı hazırlığını daha da hızlandırmanın peşindedir. Türkiye için açıklanan söz konusu 2.9'luk büyüme oranı beklentisinin Türkiye'de işçi sınıfının azgınca sömürü ve sefalet koşullarına razı edilmesi ile hayata geçirilebileceğinden kuşku duymamak gerekir.

Sermaye cephesinden söz konusu olan bu büyümenin emekçiler cephesindeki karşılığı azgın emek sömürüsü ve daha çok sefalettir. Sermayenin serveti büyürken işçi sınıfının yaşam koşulları daha da kötüleşecek, sınıfın mahkum edildiği yoksulluk ise daha da derinleşecektir. Artı-değer sömürüsünü yoğunlaştırmak için çalışma yaşamında tam anlamıyla bir kurlasızlık hakim kılınacaktır. Uzun ve fazla

mesailer, ağır ve yorucu çalışma koşulları, düşük ücretler, esnek üretim biçimlerinin pervasızca uygulanması, artan işsizlik oranları sonucunda işçi sınıfının ayağına vurulan prangalar daha da sıkılaştırılacaktır.

Son dönemde AKP eliyle adım adım hayata geçirilen saldırı yasaları bu aynı sürecin bir devamıdır. Tabloyu emekçilerde biriken öfkenin sosyal mücadelelere dönüşmesi tehlikesine karşı işçi sınıfının üzerindeki baskının sistematik bir şekilde artırılması tamamlanmaktadır.

Açıklanan uzun vadeli büyüme hızı oranının hayat bulması işçi sınıfına insanlık dışı yaşam ve çalışma koşulları dayatılması anlamına geliyor. İşgücü maliyetlerini düşürmek için sefalet ücretleri ve uzun çalışma saatleri, kurlasız, ağır-yıpratıcı çalışma anlamına gelen taşeronlaştırma yaygınlaştırılacak ve modern işçi sınıflarını yapacak olan istihdam büroları hızla hayata geçirilecektir. Bu süreçte kıdem tazminatı gibi kazanılmış hakların gasp edilmesine yönelik saldırı hazırlığı ve bölgesel asgari ücret uygulaması işçi sınıfının çalışma ve yaşam koşullarını daha da ağırlaştıracak faktörler olacaktır.

Zira kölelik yasasından, özelleştirmelere,

SSGSS'ye kadar pek çok saldırının ete-kemiğe büründüğü 1995-2011 yılları arasında tespit edilen Türkiye'nin Gayri Safi Yurt İçi Hasıla büyüme hızı 4,2'dir. Bu söz konusu yıllar arasında işçiler ve emekçiler Türkiye tarihinin en kapsamlı saldırılarla yüz yüze kalmışlardır. Bu yıllarda 'kurlasızlık' çalışma yaşamına hakim olan temel olgu haline gelmiştir. Neoliberal saldırganlığın programında yer alan esnekleşme ve taşeronlaştırma sınıfı kurlasız çalışma düzenine mahkûm etmenin önemli başlıklarıdır. Madenlerden tersanelere, inşaattan metal ve petrokimya sektörüne kadar hemen her sektörde esnekleşme ve özelinde taşeronlaşmanın yarattığı sonuçlar çarpıcıdır.

Bu çerçevede işçi sınıfını köleleştiren kapsamlı iktisadi-sosyal yıkım politikaları yıllardır sınıfın tarihsel kazanımlarının yok edilmesi ve her türlü örgütlülüğünün tasfiyesi eşliğinde uygulanıyor. Bugün tanımlanan büyüme oranı öngörülerini işçi sınıfının insanca yaşama ve çalışma hakkına yönelik bir savaş ilan olarak algılanmalıdır. İşçi sınıfının militan, meşru, kitlesel mücadelesi örgütlenerek sermayenin kapsamlı saldırı hazırlığına karşı etkili bir mücadele pratiği ortaya konulmalıdır.

Sürgü'de Aleviler'e baskılar sürüyor

Malatya'da bulunan Sürgü Beldesi'nde geçtiğimiz Ramazan ayında bir davulcunun Alevi aileye yönelik tacizleri provokasyona dönüşmüş ve alevilere yönelik bir linç girişiminde bulunulmuştu. Dahası provokasyona sebep olan davulcu gazetelere açıklama yaparak "Bu benim davam değil, İslam davası", "O aile buradan gidecek!" biçiminde açıklamalar yapmıştı.

Davulcunun açıklamalarına destek hukuk sisteminden de geldi ve saldırıya uğrayan aile de sanık olarak yargılanmaya başlandı. Ancak hukuksuzluk mahkemede de sürdü. 10 Aralık tarihinde görülen duruma sonuna doğru mahkemede verilen ifadeler bilgisayarlardan silindi. Bunun üzerine dava 21 Şubat'a ertelendi.

Ancak aileye yönelik kin ve düşmanlık bununla da sınırlı kalmadı. Faşist davulcunun ailesi, evinin basılarak tehdit edildiğine dair şikayetçi oldu. Hem saldırıya uğrayan hem de suçlu durumuna düşürülen Evli ailesi adına yapılan açıklamada iddianın gerçek olmadığı ve o tarihlerde farklı illerde oldukları belirtildi.

Servet Evli ayrıca ailelerinin dağıldığını ve çocuklarını farklı yerlere göndermek zorunda kaldığını belirttiikten sonra "Yine de direneceğim. Burası kimsenin malı değil, hepimizin yurdu. Kimse benden fazla vergi vermiyor, kimse benden fazla askerlik yapmadı. Aleviyim, Kürdüm ve buradayım. Kimsenin yüreği benimkinden fazladır değil" dedi.

Bu gelişmeler sermaye devletinin Maraş ve Sivas'taki zihniyetin halen daha taşıyıcısı olduğunu da göstermekte.

Asgari ücrete komik zam...

İnsanca yaşam için örgütlü mücadeleye!

Yine bir asgari ücret belirleme süreci geride kaldı. Aslında sonucu önceden belli olan asgari ücret zam dönemleri bundan dolayı adeta bir komediye dönmektedir. İşçilerle alay edercesine verilen komik zamlar, o “büyük”lüğüyle övünülen devletin sözcülerince büyük bir ciddiyetle açıklanır.

2013 yılında milyonlarca işçiyi etkileyen asgari ücrete, herkesin yine “dağ fare doğurdu!” diyeceği bir oranda zam yapıldı. Belirlenen artışla asgari ücrete ilk altı ay için yüzde 4,1 ikinci altı ay için ise yüzde 4,4 zam geldi! Yani 2013 yılında uygulanacak asgari ücret ilk altı ay için net 774 TL, ikinci altı ay için 804 TL olarak belirlendi.

İnsani gereksinimleri karşılamaya hiçbir şekilde yetmeyecek olan asgari ücret dayatması ile işçi sınıfı 2013 yılında da açlık ve yoksullukla boğuşacak. Yine ek işler aranacak, patronların dayattığı fazla mesailere “gönüllü” olunacak, gecesi-gündüzü belli olmadan patronlara ömürler adanacak... Tüm bunlara rağmen ele geçen ücret ne beslenmeye yetecek ne faturaları ödemeye, ne okul masraflarına, ne de yol parasına... Sosyal-kültürel ihtiyaçları saymıyoruz bile.

Ama buna rağmen sermaye devleti işçinin ücretine yapmadığı zammı, iğneden ipliğe her şeye yapacak! 2013 yılında işçi ve emekçileri bekleyen zamlardan bazıları şöyle: Öncelikle vergi ve cezalarda yeni yılla birlikte zam uygulanacak. Buna göre taşıt vergileri, harçlar, damga vergisi, cezalar ve değerli kağıtlar ile defter tutma hadleri yüzde 7.8 artırılabilecek. Zam uygulandığında damga vergisi 37 TL olacak. Trafik cezaları da zamlanacak. Kırmızı ışıkta geçme ve hız sınırını aşma 166 TL olurken, alkollü araç kullanmanın cezası 701 TL'ye yükselecek. Pasaport harcı da zam yağmurundan nasibini alarak 121.5 TL'ye çıkacak. Ehliyet harcı ise yeni yılla birlikte 300 TL olacak. ÖTV oranının artmasıyla sigara da zamdan nasibini alacak. ÖTV zammıyla 8 TL'lik sigaranın fiyatı 10.5 TL olacak. Bilindiği gibi son yapılan zamlarla birlikte benzinin litre fiyatı yeniden 5 TL'ye yaklaşmış, elektrik ve doğalgaza ise 1 Ekim'de yüzde 10'a varan oranlarda zam yapılmıştı.

Geçim derdinin kronik bir sorun haline geldiği Türkiye'de bu durum yapılan kimi anketlere de yansıyor. Örneğin, Türkiye halkasını Barem Research'ün gerçekleştirdiği WIN/Gallup International'ın, beş kıtadan 54 ülkedeki 56 bin kişiyle yaptığı “Umut ve Umutsuzluk Barometresi” adlı araştırmada, “bu yılla karşılaştıracak olursak, gelecek yıl ekonomik açıdan daha mı zor geçecek?” sorusuna, Türkiye'de görüşülen kişilerin yüzde 43'ü zorlukların artacağı yanıtını vermiş. Yüzde 25'lik kesim durumun değişmeyeceğini düşünüyor. Türkiye için geçtiğimiz yıl yüzde 1 olan net ekonomik umut, bu yıl 12 puan azalarak yüzde 13'e düşmüş. Görülen o ki, yoksulluk artarken işçi ve emekçilerin umutsuzlukları da artmaktadır.

Tek seçenek örgütlü mücadele!

Kapitalizmin dünya genelinde kriz içinde

debelenmeye devam ettiği, krizin tüm yükünün işçi ve emekçilere yıkıldığı, işsizlik oranlarının yükseldiği, sömürünün, köleliğin ve sefaletin arttığı bu düzende, tüm bu umutsuzluk ve çaresizlik tablosunu yıkacak olan işçi sınıfının örgütlü gücüdür. Hak arama mücadelesinde oynaması gereken rolü oynayamayacak denli kötürümleştirilmiş sendikalara hâkim olan bürokrasiyi aşacak olan da yine bu güçtür.

İşçi sınıfı adına Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nda işçi sınıfını “temsil” eden sendika ağalarının esas işlevlerinin işçi hareketini dizginlemek olduğu ortadadır. İşçilerin fabrikalarda taban örgütlenmelerinden aldıkları güçle sendikalarda örgütlendiği ve sokaklarda sesini duyurduğu koşullarda asgari ücret gibi işçi sınıfının genelini etkileyen ve insanca yaşam koşullarında belirleyici önemde olan bu süreç kuşkusuz çok farklı olurdu.

Yapılması gereken bellidir. Sanayi havzalarında, fabrikalarda işçi sınıfının bilinçlenmesi ve örgütlenmesi uğruna mücadeleyi yükseltmek gerekmektedir. İşçi sınıfını ilgilendiren her konuda olduğu gibi sınıf devrimcileri bu bilinçle çalışmalarını yoğunlaştırmaktadır.

Bundan dolayı Ocak zamlarının da gündemde olduğu bugünlerde yapılacak çalışmalar önem kazanmaktadır. İşçilerin yaşamlarını doğrudan etkileyecek bu dönemlerde, işçilerin kendiliğinden de olsa hareketlendiği, bireysel ya da toplu bir takım çıkışların olduğu bilinmektedir. Fabrika merkezli çalışmaların böylesi süreçlerde daha farklı etkisi olacağı ortadadır.

Kayseri'de asgari ücret protestosu...

Kayseri İşçi Birliği yaklaşık bir aydır asgari ücretle ilgili olarak faaliyet yürütüyordu. “İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret” talebi çerçevesinde binlerce imza toplayan birlik, imzaları Çalışma Bakanlığı'na gönderdi. Ardından organize sanayi işçileri ile asgari ücret konulu 2 toplantı gerçekleştirdi. Yüzlerce el ilanı dağıtıp işçileri asgari ücreti protesto eylemine çağırdı. 30 Aralık günü bu faaliyetin finali olarak işçiler Kayseri Meydanı'nda, tespit edilen asgari ücreti protesto etmek için basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Basın açıklamasının öncesinde kısa bir ajitasyon konuşması yapılarak emekçiler basın açıklamasına katılmaya çağrıldı. Kayseri İşçi Birliği adına okunan açıklamada belirlenen artışın sefalet artışı olduğu, AKP iktidarının işçi sınıfı ile dalga geçer gibi asgari ücrete ilk altı ay için yüzde 4,1 ikinci altı ay için ise

yüzde 4,4 zam yaptığını ifade edildi. Asgari ücretin tek bir işçinin ihtiyacını karşılama anlayışı ile belirlendiğini, bu nedenle işçi ailelerinin sefaletle mahkum edildiği vurgulandı.

Kayseri'de çalışan işçilerin yüzde 95'inin asgari ücrete talim ettiği belirtilerek “Kayseri İşçi Birliği olarak yapılan sefalet zammını reddediyor, işçileri hakları ve gelecekleri için birleşmeye, insanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret için örgütlü mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz” denildi. Eyleme Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) destek verdi.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Şişecam işçileri ile sınıf dayanışmasını yükseltelim!

Sermayenin ve hükümetinin saldırılarına karşı mücadeleyi büyütelim!

Topkapı Şişecam işçileri fabrikanın Eskişehir'e taşınarak kapı önüne koyulmalarına karşı başlattıkları fabrika işgal eylemini sürdürüyor.

Sermaye sınıfının daha fazla kâr hırsının sonucu Şişecam işçileri de işsizlik ve geleceksizlikle karşı karşıya.

Eskişehir'deki yeni fabrika işçi ve emekçilerden kesilen vergilerin sermayeye peşkeş çekilmesi sonucu kuruldu. Bununla yetinmeyen Şişecam patronu Topkapı fabrikasında çalışan işçilerin işine son vererek Eskişehir'de asgari ücretle ve hiçbir sosyal hakkı olmadan çalışacak yeni işçiler almayı planlıyor. Ayrıca 29 yaşın altında işçiler olarak sigorta primlerini de işsizlik sigortasından ödemek istiyorlar. Bu uygulama da sermaye hükümetinin patronlara peşkeş çektiği haklarımızdan biridir. Biz işçilerden kesilen primlerle oluşturulan fondan işsiz kaldığımızda faydalanmamamız için ellerinden geleni yapıyorlar. Sürekli zorluk çıkarıyorlar fakat patronların bu fonu yağmalamasının önünü tamamen açıyorlar.

Bu gelişmeler gösteriyor ki, bizleri daha kapsamlı saldırılar ve hak gaspları bekliyor. Kıdem tazminatı hakkının gaspı bu saldırıların en başta gelenidir.

Şişecam işçileri sermayenin ve hükümetinin yağmasına karşı geleceği için direniyor!

Şişecam işçileri sermaye hükümetinin aldığı kararları hoyratça hayata geçiren patronlarının saldırılarına karşı direniyor. Eskişehir'e taşınacak fabrikanın üretim kapasitesi birkaç sene içinde Topkapı'dakinin dört katına çıkarılacak. Buna rağmen Topkapı'da çalışan işçilerin işine son veriliyor.

Şişecam patronu bu hamle ile yılların mücadelesi sonucu kazanılmış hakları gasp etmeye, sendikal örgütlülüğü tasfiye etmeye çalışıyor. Bunun yasal zemini sermaye hükümeti tarafından fazlası ile hazırlandı ve her geçen gün bu zemin güçlendiriliyor.

İşçiler ise yılları bulan mücadele sonucu kazandıkları haklarını sermayeye teslim etmemek için direniyor. Mevcut hakları ve kazanımları korunarak Eskişehir'deki veya diğer Şişecam grubuna bağlı fabrikalardan birinde istihdam edilmek istiyorlar. Bu

talepleri sermayeyi oldukça zora sokmuş bulunuyor. Şişecam grubuna bağlı diğer fabrikalara mevcut hakları ile işçilerin dağıtılması ya da tek bir fabrikada istihdam edilmeleri Şişecam patronlarının işine gelmiyor. Geçmiş deneyimlerin de gösterdiği gibi şişe cam grubuna ait diğer fabrikalarda çalışan işçiler de ağır çalışma koşullarının ve ücretlerinin iyileştirilmesi talebiyle mücadeleyi yükseltecektir.

Şişecam gurubuna ait fabrikaların tümünde Kristal-İş Sendikası örgütlü bulunuyor. Fakat her fabrikada ayrı ayrı sosyal hak ve ücret politikası uygulanıyor. Topkapı Şişecam Fabrikası mücadele geleneği ve hakları en fazla olan yerlerden biridir. Burada köklü bir mücadele geleneği var. Bu gelenek cam işçisinin mücadelesinde önemli bir rol oynayabilir. Ancak Topkapı Şişecam işçilerinin direnişi diğer şişe cam grubuna bağlı fabrikalarda çalışan işçilerinin de desteğini almalı ve onların da taleplerini işlemelidir. Bu başarıldığında çam işçisi kendileri için ve tüm işçi ve emekçiler için iyi bir kazanım elde edecektir.

Topkapı Şişecam işçisi şişe cam gurubuna bağlı fabrikalarda çalışan işçiler arasındaki parçalılığı ortadan kaldıracaktır. Bunu başarmanın yolu direnişin

taleplerini tüm Şişecam gurubuna bağlı fabrikalarda çalışan işçilerin talepleri olarak kurgulamak ve direnişi bu bakışla örmekten geçer. Bunun zemini de fazlası ile mevcut. En büyük olanak ise Şişecam grubuna bağlı fabrikalarda Kristal-İş Sendikası'nın örgütlü olmasıdır.

Fakat öncü güçlerin taban birliği sağlanmadan bu durum çok bir işe yaramayacaktır. Son Paşabahçe direnişi bunu tüm açıklığı ile ortaya koymuştur. Cam işçisinin mücadelesinin kazanım sağlaması öncü işçilerin taban birliğini oluşturmasından geçiyor. Sendikal örgütlülük ancak böyle bir adımla uzlaşıcı-müzakereci konumdan çıkıp mücadelecilik-hak alıcı gerçek kimliğine kavuşabilir. Bu adımlarla birlikte diğer kentlerdeki Anadolu Cam fabrikalarında çalışan işçilerin üretimden gelen güçlerini kullanmak dâhil eylemli süreci örmelerini sağlamak gerekir.

Tüm öncü ve ilerici güçlere bu konuda fazlası ile görev düşüyor. Yapılması gereken Şişecam direnişinin taleplerini tüm işçi ve emekçilere ulaştırmak ve sınıfsal bir destek sağlamaktır. Yanı sıra tüm Anadolu Cam işçilerinin birliğini ve taban inisiyatifi açığa çıkaracak bir zemin yaratmaktır.

Böylesi bir mücadele perspektifi sermayenin saldırılarını boşa düşüreceği gibi sınıfın parçalanmışlığına son veren bir misyon da yüklenmiş olacaktır.

Şişecam işçileri şahsında sermayenin hayata geçirmeye çalıştığı geleceksizliği, kazanılmış hakların gaspını ve sendikal örgütlenmenin tasfiyesi girişimini boşa düşürmek, sermayenin saldırılarına karşı kazanılmış önemli bir direniş mevzisi olacaktır. Bu bilinç ve kararlılıkla Şişecam direnişiyle dayanışmayı yükseltelim. İşçi sınıfı ve emekçilere dayatılan geleceksizliğe ve köleliğe karşı birleşik mücadeleyi örelim. İşçi sınıfı ve emekçilerin kurtuluşundan yana olan tüm güçler Topkapı Şişecam direnişini bu bilinçle sahiplenmeli ve omuz vermelidir.

Yaşasın Şişecam direnişimiz!

İşçilerin Birliği Derneği
2 Ocak 2013

Adres: Merkez Mh., Aligalipbey Cad., No. 12 / 40
Gazi Center
Gaziosmanpaşa / İstanbul

Şişecam işçileri Taksim'de haykırdı...

Şişecam işçileri, Taksim'de yaptıkları eylemle taleplerini haykırdılar. Topkapı'da bulunan fabrikanın kapatılarak, Eskişehir'e taşınmasını protesto eden işçiler, Şişecam firmasına ömürlerini verdiklerini, işlerine sahip çıkacaklarını açıkladılar.

Kristal İş Sendikası'na üye işçiler, eşleri ve çocukları ile geldikleri eyleme, sendika önlükleri ve şapkaları ile katıldılar. TRT binası önünde otobüslerden inerek, Taksim'de bulunan Paşabahçe mağazası önüne "Şişecam işçiyi sokağa atma!" sloganıyla gelen işçiler, burada oturma eylemine başladılar ve mağazaya girerek protestolarını sürdürdüler.

Mağaza içerisine giren işçiler, alışveriş yapan müşterilere, Şişecam ürünlerine elleriyle şekil verenlerin işten çıkarılarak sokağa atılacaklarını, bugün ürün almayarak kendilerine destek olmaları çağrısında bulundular.

Dışarıda Kristal-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Mürsel Kılınç, açıklama yaparak süreci anlattı. Sadaka değil haklarını istediklerini belirten Kılınç, bugün Taksim'de yarın diğer mağazalarda olacaklarını, muhatap gördükleri heryere giderek direnişlerini sürdüreceklerini ifade etti.

İşçiler TRT binasının önünden geçerken de kanalı protesto ettiler ve ardından fabrikalarına döndüler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yeni yılı direnişle karşıladılar

31 Aralık 2012 | Şişecam Topkapı

Sermaye, daha fazla sömürü ve sefalet dayatarak bir yılı daha bitirirken, işçiler yeni yılı direnişlerinin başında karşılayarak mücadeleyi büyütme sözü verdiler. Fabrikayı işgal ederek direnişe geçen Şişecam Topkapı işçileri, hakları için direnen Hey Tekstil işçileri yeni yılı direniş ateşinin başında girdiler. Yeni yıla direnişle giren işçiler, başlattıkları mücadelede kararlılıklarını sürdürdüklerini bir kez daha gösterdiler.

HEY Tekstil işçileri

2012'nin son gecesinde fabrikanın önünde direniş ateşi yakan HEY Tekstil işçileri türkü ve halaylarla yeni yıla girdiler. Etkinliğe 325 gündür direnişte olan HEY Tekstil işçilerinin çağrısı üzerine, ÇHD ve BDSP'nin de aralarında bulunduğu kurumlar katılarak destek verdi. Direnişin taleplerini içeren pankartların yer aldığı direniş alanında hep birlikte

söylenen türküler ve çekilen halaylarla direniş kararlılığı bir kez daha ortaya kondu. Etkinliğin devamında atılan havai fişeklerle yeni yıl karşılandı.

Abdi İbrahim işçileri

Keyfi işten atma saldırısına karşı direniş başlatan Abdi İbrahim İlaç fabrikası işçileri 2012'nin son gününü de fabrika önünde geçirdi. İçeride çalışan arkadaşlarının yeni yılını kutlayan işçiler, işten atılmadığı bir yıl dilediler. Yeni yıla direnişte giren işçiler, öğle saatlerinde bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler. Günün ilerleyen saatlerinde TKP üyeleri, Pınar Aydınlar ve tiyatro sanatçısı Metin Coşkun da direnişi ziyaret etti. Ziyarete gelenleri direnişçi işçiler sloganlarla karşıladı. Ziyaretçiler direnen işçilerle dayanışmayı büyüteceklerine dair konuşmalar yaptıktan sonra direniş alanından ayrıldılar.

Topkapı Şişecam işçileri

Kristal-İş Sendikası üyesi Şişecam işçileri, aileleri, desteğe gelen sendikacı ve ilerici güçlerle yılbaşında Topkapı Şişecam fabrikasındaydılar.

Akşam 18.00'de başlayan etkinlikte ilk olarak fabrika girişinden orta avluya yüründü. Yapılan konuşmaların ardından halaylar ve sinevizyonla etkinlik devam etti. Ardından Bursa Yenişehir fabrikasından işçilerin destek için geldiği belirtildi. İşçiler gelenleri karşılamak için fabrika dış kapısında uzun bir koridor kurdu.

Saat gece yarısına yaklaşırken avluda geniş bir çember kurularak yeni yıl karşılandı. 30'dan geriye sayıp "Biz bu yola baş koyduk, ölmek var dönmek yok!" sloganı hep birlikte haykırıldı. Yüzlerce işçinin katıldığı etkinlikte coşku tüm gece boyunca sürdü.

Yeni yılın "yeni işsizleri"

İzmir

İzmir'deki Konak Kadın Doğum ve Araştırma Hastanesi'nde Meta Temizlik adlı taşeronda çalışan 63 temizlik işçisi 31 Aralık 2012 günü 23.00-07.00 vardiyası çıkışında işten atıldıklarını öğrendiler.

Taşeron firmanın değişmesinin ardından yeni taşeron 2 ile 18 yıllık olan işçilere geçmiş haklarından vazgeçmeleri halinde iş başı yapma teklifinde bulundu. İşten atılan 34'ü kadın 63 işçi, 31 Aralık günü basın açıklaması yaparak durumu protesto ettiler. 2 Ocak günü ise Çalışma Bölge Müdürlüğü'ne dilekçe verdiler.

Trabzon

Karadeniz Teknik Üniversitesi bünyesindeki bir taşeron firmada çalışan 340 işçinin 68'i yeni yılın ilk günlerinde kapının önüne kondu. İşçilere yapılan açıklama ise "tasarruf" oldu.

İşten çıkarıldıklarını öğrenen işçiler, Acil Servis önünde toplanarak tepkilerini gösterdiler. İşçilere açıklama yapan Başhekim ise bilim insanından çok tüccar gibi konuşarak işçilere kar zarar hesaplarından bahsetti. İşçiler, haklarını alıncaya kadar hastane önüne gelmeye devam edeceklerini belirtiyor.

Silifke

Silifke Devlet Hastanesi'nde Atılım adlı güvenlik şirketinde çalışan 20 güvenlik görevlisi, 31 Aralık 2012 tarihinde saat 24.00'te işten çıkarıldıklarını öğrendiler.

Hastane bahçesinde eşleri ve çocukları ile basın açıklaması yapan güvenlikçiler, işten çıkarılma nedeni olarak kendilerine "firma değişikliği"nin gösterildiğini, fakat çıkarılmaların tamamen keyfi olduğunu ifade ettiler. Mücadelelerini sürdüreceklerini belirten güvenlikçiler, sloganlarla eylemi bitirdiler.

İşçiler İTO'dan ücretlerini istiyor

İstanbul Ticaret Odası tarafından yaptırılan Teknopark inşaatında çalışan işçiler, 28 Aralık günü ücret alacakları için eylemdeydi. Teknopark'ın ana yüklenici firması İstanbul Ticaret Odası'nın Eminönü'ndeki merkez binası önünde yapılan eylemde basın açıklamasını ücretini alamayan işçiler adına Burçin Kuz okudu.

Açıklamada, yere göğe sığdırılmayan Teknopark projesinin, sahiplerine devasa paralar kazandıracığı belirtilerek "Oysa bizler Teknopark İstanbul projesi inşaatında çalışan işçiler olarak, yoğun emek gerektiren böyle bir projede bilfiil çalıştığımız halde hakkımız olan ücretlerimizi alamıyoruz" dendi.

Ücret alacakları için "Vazgeçmeyeceğiz!" diyen işçiler proje sahiplerinin peşlerini bırakmayacaklarını ifade ettiler.

Açıklamanın ardından işçiler, sloganlarla bekleyişe başladılar. İşçiler "İTO şaşırma, sabrımızı taşıрма!", "İşçilerin birliği patronları yenecek!" sloganlarını attılar.

Bekleyiş sürerken İTO yönetimi görüşme talep etti. İşçi temsilcileri avukatlarıyla birlikte görüşmeye giderken dışarda sloganlarla coşku bekleyiş sürdürüldü. Kısa süren görüşmenin ardından Teknopark projesini yürütenlerin, avukatları aracılığıyla işçilere kendilerinin de mağdur olduklarını ifade ettikleri aktarıldı.

Görüşmenin ardından ÇHD İstanbul Şubesi adına Av. Zeycan Balcı Şimşek görüşmenin İTO sekreteri Cengiz Ersoy'la yapıldığını belirtip İTO adına Ersoy'un "Teknopark'ın kasasıyız" dediğini ve çirkin bir üslupla Ersoy'un "muhatap biz değiliz" ifadelerini kullandığını belirtti.

Avukatın konuşmasının ardından sözü duvar ustalığı yapan bir işçi aldı. Usta, 30 kiloluk beton blokları gün içinde defalarca taşıdıklarını belirterek ağır çalışma koşullarına dikkat çekti. Başka bir işçiye yaz sığağında, yağmurda, karda çalıştıklarını, tonlarca alçı taşıdıklarını belirtip "artık sabredebek halimiz kalmadı" dedi. İşçiler bekleyiş sırasında İTO önünde yolu kısa bir süre keserek ücretleri ödenmediği takdirde eylemlerini büyüteceklerini ifade ettiler. İTO önünde 2 saat sloganlarla süren bekleyişin ardından bir sonraki hafta gerçekleştirilecek açıklamaya çağrı yapılarak eylem bitirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Abdi İbrahim işçileriyle direniş üzerine...**“Haklarımızı alana kadar direneceğiz!”**

Abdi İbrahim İlaç fabrikasında işten atılan işçiler yeni yıla direnişte girdiler. Keyfi işten atmalara ve hak gasplarına karşı 7 gündür fabrikaları önünde direnen işçiler, fabrikadaki işten atma saldırısını ve direniş sürecini gazetemize değerlendirdiler.

- İşten atılma süreciniz nasıl gelişti?

Mehmet Ergün: Son bir yıllık süreçte birçok arkadaşımızı işten çıkarttılar. İlaç sektörünün genelinde yaşanan bu işten atmaların birlikte aldıkları bir karar olduğunu düşünüyoruz. İlaç İşverenleri Derneği'nin bir kararı olduğunu düşünüyoruz. Son bir yılda yaklaşık bine yakın işçinin işinden olduğunu tahmin ediyoruz. Buna gerekçe olarak ilaç fiyatlarının düşmesi gösteriliyor. Buna bağlı kar marjının düştüğünü dile getiriyorlar. Abdi İbrahim yönetimi de bu gibi gerekçelerle bizi işten atmış oldu.

Bunların kar ettiğini biliyoruz. Söylediklerinin yalan olduğunu biliyoruz. Çünkü Kazakistan'ın üçüncü büyük şirketi olan Global Pharm şirketinin yüzde 60'ını aldığını biliyoruz. Yunanistan'da yaptığı ortaklık görüşmelerinin yanı sıra binlerce araç aldığını biliyoruz. Cezayir'de üretim tesisi yapmayı planladığını biliyoruz. Bu süreçler uluslararası yatırımlarla devam ederken Abdi İbrahim yönetimi bizleri işten atmıştır. Kendi karlarını yükseltmek için sürekli yatırım yaparken bizleri de ekmeğimizden edip kışın bu soğukta bizi kapının önüne atmıştır.

Biz buraya 10-15 yılını veren insanlarız. Gecemiz gündüzümüz burada geçti. Yeri geldi günde 16 saat çalışmaya zorlandık. Haftada 6 gün çalışıyorduk ve bizi 7 gün çalıştırdılar. Çalışmanın çok ağır olduğunu söylediğimizde fedakarlık yapmamızı söylediler. Ama bugün kapının önündeyiz. İşten çıkartmaların kabul edilebilir olduğunu kesinlikle düşünmüyoruz. Tamamen keyfi olduğunu düşünüyoruz. Abdi İbrahim yöneticilerinden birinin verdiği bir röportajda, ilaç fiyatlarının düşmesi nedeniyle ne yapacakları sorulmuştu. Yönetici, “biz büyük bir şirketiz. Büyüklüğümüzü yapacağız, farkımızı göstereceğiz” demişti.

Abdi İbrahim, “insana verdiği değer” üzerinden ödüller alan bir şirkettir. Biz bunun böyle olmadığını yaşayarak gördük. Bazı arkadaşlarımız tazminatsız bir şekilde işten atıldılar. Onların tazminatlarına dahi göz diktiler. Bizi işten çıkartırken de üç kuruşluk paketler vererek bizi göndermeye çalıştılar. Biz bunu kabul etmiyoruz. İşimize geri iademizi istiyoruz. Tazminat haklarımızın pazarlık konusu olmasını istemiyoruz.

- İleriki süreçte neler yapmayı düşünüyorsunuz?

Mehmet Ergün: Hava şartları bizi zorlarsa da meşru ve doğru bildiğimiz haklarımız için o sıcaklıkla direnişe devam ediyoruz. Direnişe ilk başladığımızda arkadaşlarımız bizim yanımızda oldular ve bizi ziyaret ettiler. Biz de onlara yanımızda olmaları gerektiğini anlattık. İlk günden itibaren yanımıza gelmeye devam ettiler. Bilindiği üzere bu tür direnişlerde yönetimin baskısı oluyor. Bu yüzden baskı ve insanlara gönderdikleri mailler yoluyla bizle bağlarını kopartmaya çalışıyorlar. Bu direnişin onları çok korkuttuğunu biliyoruz. Onların kurdukları bir saltanatları var. Kendilerini çok güçlü görüyorlar. Yasaları da biz yaparız, istediğimizi de işten atarız diye düşünüyorlar ama öyle değil. Direnen insanları

Emin Sönmez**Mehmet Ergün**

karşılarında görecektir. Onurlarına sahip çıkan insanları görecektir. Bize en yakın DHL işçileri var. Sendikalaşma çalışmalarını sürdürüyorlar. Yaklaşık 200 gündür direniyorlar. Patronlara geri adım attırmak için direniyoruz. Bu süreci de bu şekilde örmeye çalışıyoruz. Bu direnişi, fabrikanın 4 Ocak'ta izne çıkması nedeniyle farklı yerlere taşınmayı düşünüyoruz. Haklarımızı alana, işe geri iade edilene kadar bu direnişi sürdürmeyi düşünüyoruz.

“Sadece kendim için direnmiyorum”**- Benzer hak gaspları ve işten atma saldırılarına uğrayan işçilere mesajınız nedir?**

Mehmet Emin Sönmez: Abdi İbrahim'in sloganı her zaman “insandan aldığını insana verdiği değerle gösterdiğini” ifade etmiştir. Buna rağmen işçilerine yaptığı dayatmalar, çalışma saatlerinin arttırılması, sınıf ayrımı insana verdiği değerle tezat bir durum

oluşturuyor. Bu firmanın 10 sene üst üste sektöründe lider olduğunu övünerek söylemesine rağmen çalışanlarına hiç acımadan saçma gerekçelerle işten çıkartmaların en yoğun olduğu firmalardan bir tanesidir.

Biz bunu kabul etmedik. İnsanın bir onuru vardır. Çıkartılmamızda ortaya konan sebepler tamamen onur kırıcı bir ithamdır. İşini severek yapan insanlardan biriydim. Özveriyle çalıştım. Gecemi gündüzüme katarak çalıştım. Üretim iyi olsun diye yemek paydoslarımı dahi kullanmadığım zamanlar oldu. Direnişimdeki amacım, bu hukuksuzluğu ortadan kaldırmaktır. Bunu da hem kitle örgütlerinin bilmesini istiyorum. Burada sadece şahsım için direnmiyorum. İçerideki arkadaşlarımın da bu mücadele içerisinde olmalarını istediğim için direniyorum. Umarım herkes bu mücadelede bir nebze de olsa katkılarını ortaya koyar.

Kızıl Bayrak / Esenyurt**Abdi İbrahim'de 7. gün**

İstanbul Hadımköy'de kurulu Abdi İbrahim İlaç Fabrikası'nda işten atılmalarının ardından direnişe başlayan işçiler, direnişlerinin 7. gününde yine fabrikaları önündeydiler.

Sabah saatlerinde fabrika önüne gelerek direniş pankartlarını açan işçiler, saat 16.00'ya kadar bekleyişlerini sürdürdüler. Direnişin bölge genelinde duyulmasıyla beraber ilerici güçler ve işçiler de destek ziyaretleri düzenlemeye devam ediyorlar.

Abdi İbrahim işçilerini gün boyunca TÜMTİS üyesi DHL Lojistik işçileri, UID-DER üyeleri ve Yeni Dünya için Çağrı Gazetesi ziyaret etti. Toplu biçimde direniş alanına gelen DHL direnişçi işçileri, mücadele deneyimlerini ve direniş süreçleriyle ilgili gelişmeleri Abdi İbrahim işçileriyle paylaştılar.

Direnişin ilk gününden beri işçilerle sınıf dayanışmasını yükselten BDSP çalışanları da günboyu fabrika önündeydiler.

Vardiya giriş çıkışlarında içeride çalışan arkadaşları tarafından ziyaret edilen direnişçi işçiler mücadele kararlılıklarını da gösterdiler. Onlarca işçinin direniş alanına gelmesi ve direnişçi işçilere destek vermesi Abdi İbrahim patronuna anlamlı bir yanıt oldu. Diğer yandan, Abdi İbrahim patronu, direnişin etkisini kırmak için içeride yoğun bir anti-propaganda faaliyeti yürütüyor.

İçeride çalışan işçilere dışarıdaki arkadaşlarına selam vermemeleri söyleniyor.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

TOFAŞ'ta işçi kıyımı: Bin işçi çıkarıldı!

Koç Holding'e bağlı fabrikalarda işçi kıyımı sürüyor. Bu kez de Bursa'da kurulu TOFAŞ fabrikasında bin civarında işçinin işten atıldığı açıklandı. Kesin olmayan bilgilere göre işten atılanların sayısının artabileceği bildiriliyor.

TOFAŞ'tan borsaya yapılan yazılı açıklamada "2012 yılında Avrupa ihraç pazarlarında görülen zayıf talebin 2013 yılında da devam etmesinin beklenmesi nedeniyle" 7 Ocak tarihinde 2 vardiya düzenine geçileceği bildirildi.

TOFAŞ'ta örgütlü olan Türk Metal Sendikası Bursa 3 Nolu Şube Başkanı Zafer Öztürk ise konuya ilişkin yaptığı açıklamada, işten atılanların sayısının 1000 olduğunu söyleyerek, işten atmalara mazeret üretti. Açıklamasında şu ifadeler yer aldı:

"2013 yılında Fransa, İtalya, Yunanistan bölgesinden yıllık 50 bin araba kaybettik. Bu yıl için 230 bin araç siparişimiz var. Siparişler düştüğü için çıkarmalar oldu. Sözleşmeli alınan ve askerlik yapmayanlar çıkarıldı. Bugün sözleşmelilere telefon edilmeye başlandı. Telefonda sözleşmelerinin uzatılmayacağı tebliğ edildi. 7 Ocak'tan itibaren 2'li vardiyaya döneceğiz. Haftanın 5 günü 9 saat 2'li vardiya olarak çalışacağız. 2013 yılı böyle geçecek. İlerleyen günlerde siparişler olursa çıkarılanlar tekrar işe döndürülecek."

İşten atmaların devam etmekte olan MESS Grup TİS sürecinde, MESS tarafından dayatmalara bahane yapılması bekleniyor. Konuyla ilgili görüşlerini aldığımız TOFAŞ işçileri, patronun piyasadaki en küçük bir dalgalanmanın faturasını dahi kendilerine kesildiğini, sendikanın ise haklarını savunmak yerine patronun çıkarlarını kolladığını söyleyerek tepkilerini dile getirdiler.

Kızıl Bayrak / Bursa

TOFAŞ'ta işçi kıyımına hayır! Krizin faturasını kapitalistler ödesin!

Koç Holding işçi kıyımını sürdürüyor. Arçelik fabrikalarından sonra şimdi de Bursa'da kurulu TOFAŞ fabrikasında bin civarında işçinin işten atıldığı açıklandı.

TOFAŞ yönetimi işten atılmaları gerekçe olarak, "2012 yılında Avrupa ihraç pazarlarında görülen zayıf talebin 2013 yılında da devam etmesinin beklenmesi" ifadelerini kullandı. Yani pazarlardaki daralmanın faturasını dosdoğru işçilere çıkardı. Üstelik işten atma kararını işçilerden önce üç satırlık bir açıklamayla borsaya bildirdi.

Açık ki sermayenin işçilere acıması yok. Daha önce yüksek karlar ve üretim rekorlarıyla övünenler, en küçük bir sarsıntıda yüzlerce işçiyi kapının önüne koyuyorlar. Böylelikle de karlarını yüksekte tutacak, daralan piyasaların yaratacağı kayıpların üstesinden gelecekler. Bunun için ağır şartlarda sömürülen yüzlerce işçi ve binleri bulan yakınları umurlarında değil. Öyle ki işten atılan yüzlerce işçiden önce TOFAŞ'ın hisse senetlerinden vurgun yapan sermayedarları bilgilendiriyor.

Sermayenin acıması yok ama işbirlikçi sendikaların da onlardan geri kalır yanı yok. Öyle ki sermaye uşağı Türk Metal çetesi de, işten atmalara karşı çıkmak yerine, işten atılacakların listesinin belirlenmesinde rol aldı. Ama üstüne de işten atmalara mazeret üretmeye soyundu. Bakın sendikadan başka her şey olan bu işbirlikçi takımından yapılan açıklamada ne deniliyor:

"2013 yılında Fransa, İtalya, Yunanistan bölgesinden yıllık 50 bin araba kaybettik. Bu yıl için 230 bin araç siparişimiz var. Siparişler düştüğü için çıkarmalar oldu." (Bursa 3 Nolu Şube Başkanı Zafer Öztürk'ün açıklamasından...)

Oysa bir sendikanın yapması gereken işten atılmaları reddetmek, faturanın sermaye tarafından ödenmesini talep etmek, bu uğurda mücadeleye girişmektir.

Ama bu patron uşağı Türk Metal çetesi sendika olmadığı için on yıllardır yaptığını yapıyor, bu durumu olağan bir şeymiş gibi sunuyor. Böylelikle sadece TOFAŞ işçisinin değil, aynı zamanda MESS Grup TİS sürecinde bulunan yüzbinlerce işçinin de ekmeğiyle oynuyor. Çünkü işten atmaların devam etmekte olan Grup TİS sürecinde, MESS tarafından dayatmalara bahane yapılması kesindir.

Metal İşçileri Birliği, bu işçi kıyımını meşru görmüyor, bu nedenle de "İşten atılanlar geri alınsın" ve "Krizin faturasını işçiler değil sermaye ödesin" şiarıyla mücadeleyi yükseltmeye çağırıyor.

*Metal İşçileri Birliği
2 Ocak 2013*

Devrimci sınıf çalışmalarından...

Sınıf devrimcileri, sanayi havzalarına, işçi ve emekçilerin buldukları her alana giderek, insanca yaşanacak bir dünya için, örgütlenme mücadeleyi büyütme çağrısını yineliyorlar.

Tuzla'da bildiri dağıtımı

Tuzla'da devrimci sınıf çalışması asgari ücret gündemli olarak devam ediyor.

"Vergiden muaf insanca yaşamaya yeten asgari ücret!" şiarlı BDSP bildirileri emekçilere ulaştırılıyor. Tuzla Organize sanayide asgari ücrete çalışan işyerlerinde işçilere bildiriler dağıtıldı. Sefalet ücretine karşı, işçiler mücadeleye çağrıldı.

Bursa'da metal bülteni dağıtımı

Metal İşçileri Bülteni'nin Aralık sayısının dağıtımları devam ediyor. İşçi servis güzergâhı olan Mesken, Santral Garaj ve Merinos hattına bülten dağıtımı gerçekleştirildi.

İki gün süren dağıtımlarda yüzlerce bülten işçilere ulaştırıldı.

Mersin'de Metal İşçileri Bülteni dağıtımı...

Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü olan Çimsetaş fabrikasında işçilere ulaştırıldı. Vardiya çıkışında işçilere ulaştırılan bülten ilgi çekerken, dağıtım esnasında işçilerle sohbet edildi.

Ümraniye'de sınıf çalışması

Sınıf devrimcileri "İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret!" şiarlı bildirilerle işçi ve emekçilerle buluşmaya devam ediyor.

25 Aralık Salı günü İmes A kapısında, 26 Aralık Çarşamba günü ise İmes E kapısında asgari ücret gündemli bildirilerin dağıtımı gerçekleştirildi. İşçilere sefalet zammına karşı insanca yaşamaya yeten asgari ücret için örgütlü mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı.

27 Aralık Perşembe günü ise Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde gerçekleştirilen dağıtım ajitasyonlar eşliğinde yapılmış oldu. Dağıtım sırasında işçi ve emekçilerle devletin kirli savaş politikalarını teşhir eden konuşmaların yanında, insanca yaşayabilmek için örgütlenmenin önemine vurgu yapan konuşmalar gerçekleştirildi.

MİB MYK Ocak ayı toplantısı...

Değerlendirme ve sonuçlar...

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) Ocak ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantının gündeminde şu konular vardı:

- ODTÜ olayları ve sonrasında gelişmeler
- Geride kalan yıl üzerine değerlendirme
- MESS Grup TİS süreci üzerine değerlendirme ve

planlama

- Bülten üzerine planlama

Bu gündem başlıkları üzerine yapılan değerlendirmeler ve çıkarılan sonuçları başlıklar halinde özetleyelim.

- ODTÜ olayları ve sonrasında gelişmeler

Tayyip Erdoğan'ı protesto ettikleri için polis terörünün hedefi olan, fakat bu teröre direnişle yanıt veren ODTÜ gençliği, düzenin hedefi haline geldi. ODTÜ emekçilerinin polis terörüne karşı çıkararak gençliği sahiplenmesi ise AKP ve yandaşlarını adeta kudurttu. Bundan sonra bilinen yöntemlerle ODTÜ'nün bu direngen çıkışını ezmek üzere seferber oldular. Medya, yargı ve polis üçgenine YÖK düzeninin kapıkulları olan rektörler de katıldı. Ancak böylelikle boğulmaya çalışılan ODTÜ'ye diğer üniversitelerden gençlik ve emekçiler tok bir tutumla sahip çıktılar. Birçok üniversitede ODTÜ'yü boğma kampanyasına katılan rektörlere karşı uzun zamandır eşine rastlanmadık düzeyde eylemler gerçekleştirildi. Böylelikle düzen cephesinin ODTÜ'yü bastırma girişimi ters tepti. ODTÜ giderek gençliğe, emekçilere ve toplumsal muhalefet güçlerine büyük bir moral güç kaynağı oldu. Düzene karşı direnme umudunu arttırdı, soluk verdi.

Kuşkusuz düzen cephesi bundan dolayı ODTÜ'ye ve gençliğe yönelik saldırılarını boyutlandıracaktır. Benzer süreçlerde olduğu gibi tüm baskı ve sindirme yöntemlerini kullanacaktır.

İşte bu gerçeği de dikkate alan MYK, ODTÜ'ye ve gençliğe sahip çıkmanın, düzenin baskı ve sindirme operasyonları karşısında dayanışmanın önemine dikkat çekmiştir. İşçi sınıfı ve sendikaları düzenin hedefinde bulunan gençlikle eylemli dayanışmayı yükseltmelidirler. Çünkü sözkonusu olan işçi sınıfının hem kendi çocukları ve geleceği, hem de bizzat mücadelesinin kendisidir. MYK, başta metal işçileri olmak üzere işçi sınıfını gençliğin yanında olmaya, düzenin saldırılarına karşı gençliği sahiplenmeye çağırılmaktadır.

- Geride kalan yıl üzerine değerlendirme

Geride kalan 2012 yılı üzerine yapılan değerlendirmeleri şöyle özetleyebiliriz:

1. Öncelikle bu yılın da önceki yıllar gibi düzenin ağır saldırılarına sahne olan bir yıl olduğu tespit edilmiştir. Ancak önceki yıllardan farklı olarak bu yıl yaşanan saldırılar ağırlıkla örgütlenme alanına yönelmiştir. Siyasal ve faşizan niteliktedir. Öyle ki eşine ancak faşist askeri darbeler döneminde rastlanabilecek türden saldırılardır bunlar. İşçi sınıfının

grev ve toplu sözleşme hakkı bu yıl içerisinde askıya alınmış, THY örneğinde olduğu gibi gaspedilmiştir. Daha sonra çıkarılan sendikalar yasası ile de grev ve örgütlenme hakları tırpanlanmıştır. Sermaye ve iktidarı böylelikle işçi sınıfının elini kolunu daha sıkı bir biçimde bağlamak istemiş, sendikal alanı yeniden düzenlemeye soyunmuştur.

Kuşkusuz iktidarın bu yönelimi boşuna değildir. Artık dikiş tutmayan, özellikle de metal işçilerinin başını çektiği mücadelelerle orasından burasından yara alan işbirlikçi-dayatmacı sendikal düzeni yer yer makyaj yaparak onarmaya, tahkim etmeye yöneliktir. Azgın sömürü koşullarında işçi sınıfı mücadelenin yolunu açmaya çalışırken, sermaye ve işbirlikçileri böylelikle onun önüne yeni engeller çıkartmaktadır. Böylelikle de kıdem tazminatı vb. gibi ağır saldırıların da önünü açmak istemektedir.

2. Düzen cephesinden işçi sınıfına yöneltilen bu faşizan saldırı büyük ölçüde hayata geçirilmiştir. İşbirlikçi-uşak sendikal yönetimler AKP ve sermaye ile elele vererek işçi sınıfının grev ve toplu sözleşme hakkının gaspını sineye çekmiş, sonra da hakları tırpanlayan yasanın altına imza atmıştır. Bu haliyle işçi sınıfı 2012'de büyük bir satışla yüzyüze kalmıştır. Böylelikle sendikalara hakim bu ihanet şebekesinden kurtulmanın zorunluluğu bir kez daha kanıtlanmıştır.

2012 yılı aynı zamanda bu işbirlikçi sendikal şebeke karşısında alternatif olmak iddiasıyla Türk-İş bünyesinde iki yıl önce öne çıkan bir kısmı alt kademe sendikacıardan oluşan SGBP'nin de her bakımdan iflasına sahne olmuştur. Çünkü SGBP, işbirlikçi sendikal ihanet şebekesi büyük bir saldırının altına imza atarken izlemenin ötesine geçmemiştir. Birkaç göstermelik eylem dışında hiçbir şey yapmamış, sonrası için koyduğu iddiaları da ortada bırakmıştır.

Öte yandan yönetimi değişse de, DİSK'in takatsizliği değişmemiştir. Tüm bunlar olurken iddialı bazı kampanyalar açıklayan ama cılız eylemlerin ötesine geçemeyen DİSK'in çaresi, fabrikalardan yükselecek bir taban dinamizmindedir. Doğumunda olduğu gibi fabrikalardan yükselecek bir işçi hareketliliği DİSK'in ölü hücrelerini yenileyebilir ve ayağa kaldırabilir. 2012 bu bakımdan her şeye rağmen

umutları arttıran gelişmelere de sahne olmuştur.

3. İşçi sınıfı tüm bu engellere rağmen yıl içerisinde kesintisiz ve yaygın bir hareketlilik içerisinde olmuştur. Örgütlenme eğilimi devam etmiş, mevzi direnişler yer yer Antep Ünalı işçileri cephesinden gösterildiği gibi onbinlerin katıldığı düzeyler kazanmıştır. Ama umudun en büyük kaynağı Bosch ve metal işkolundaki gelişmelerdir.

İşbirlikçi-sendikal düzende gedikler açan, aynı zamanda da DİSK'e büyük bir moral güç ve taze kan sağlayan Bosch işçilerinin çıkışı 2012 yılının sınıf cephesindeki en ileri eylemi, kazanımıdır. Zaten iktidarı ve işbirlikçilerini faşizan saldırılar konusunda atağa kaldıran da pek çok nedenin yanısıra Bosch işçilerinin bu çıkışı olmuştur. Çünkü Bosch işçileri 12 Eylül darbesiyle yaratılmış 30 küsur yıllık işbirlikçi-dayatmacı düzene, bu düzenin en sivri ucu olan Türk Metal çetesine büyük bir darbe vurmuşlardır. Bu, işçi sınıfı ve onun öncü kolu olan metal işçilerinin esaretten kurtulmak yönünde attıkları büyük bir adımdır. Bunun için de ilk adımın ardından Bosch, sınıf mücadelesinin yoğunlaştığı bir ön cephe haline gelmiştir. Türk Metal'in faşist çeteleri, sermaye ve hükümet elbirliği ederek Bosch işçilerini bastırmaya çalışmışlardır. Ancak tüm bu saldırıları boşa çıkarılmıştır. Bosch hala da hedef olmakla birlikte, bugün için mücadelenin önemli bir mevzisi olma yolunda ilerlemektedir.

Bosch işçileri bir yol açmıştır, metal işçileri de bu yoldan yürümek doğrultusunda ayağa kalkmaya başlamış, arayış içerisine girmiştir. Bosch'un ardından MESS Grup TİS sürecine bağlı olarak Renault ve diğer bir dizi fabrikada yaşanan gelişmeler bunu doğrulamaktadır. Bu yeni girişimler bir dizi yetersizlik nedeniyle şimdilik başarısızlığa uğrasa da, MESS ve Türk Metal'in düzeni sarsılmaktadır. Bu alanda sürmekte olan keskin ve sert sınıf mücadelesinin kaderi de şu haliyle 2013'te belirlenecektir.

4. Bu haliyle 2012 yılını, azgın saldırılar ve hak kayıplarının yanında, umudun da ayağa kalktığı bir yıl olarak değerlendirebiliriz. 2013'te ise işçi sınıfını ve özellikle metal işçilerini kritik bir sınav beklemektedir. Kıdem ve benzeri saldırı konuları işçi sınıfının üstesinden gelmesi gereken sınavdır. Metal işçilerinin

payına ise bunların yanında devam etmekte olan MESS Grup TİS süreci düşmektedir. Metal işçilerinin mücadelesinin ve örgütlenmesinin geleceği bu sınava nasıl vereceğine bağlıdır. Başarı ya da başarısızlık aynı zamanda sınıf mücadelesinin tüm bir seyrini etkileyecektir. MYK bu bilinçle 2013'ü kazanmak hedefiyle ileri ve öncü metal işçileri başta olmak üzere tüm sınıf güçlerini harekete geçmeye çağırılmaktadır.

- MESS Grup TİS süreci üzerine değerlendirme ve planlama

1. Taslakların açıklanması ve ardından Renault'da en ileri noktaya varan eylemliliklerle başlayan süreç devam etmektedir. Fakat dikkat çekici biçimde MESS ve Türk Metal cephesi işi ağırdan almaktadır. Taslaklar MESS'e verilmiştir ama henüz daha maddeler üzerine görüşmelere başlanmamıştır. Yetki gaspı ile birlikte zaten gecikmiş bir sürecin böylelikle daha da uzatılması dikkat çekici olduğu kadar anlamlıdır da. Ama anlaşılmaz değildir.

MESS-Türk Metal cephesi TİS'in masabaşı görüşmeler ayağını ağırdan alıyor, fakat aktif operasyonlar yürütüyor. Renault'dan sonra Arçelik'te yaşanan işçi kıyımları bu operasyonlardandır. Bu operasyonlarla kesin olan satışın önünü açmaya çalışıyor. Satış sözleşmesine tepki gösterecek işçi bölüklerini öncüsüz bırakıp hareket edemeyecek hale sokmanın hesabını yapıyor. Bunun için öncelikle taslaklar açıklandığında en örgütlü çıkışı gerçekleştiren Arçelik işçilerini hedef aldılar, ama pek çok fabrikadan da öncü ve muhalif nitelikte işçileri de özenle ayıklamaya çalışıyorlar. Böylelikle görünenin aksine aktif bir TİS politikası izliyorlar.

Geçmeden belirtelim, bu TİS politikasının bir parçası da, son dönemde Türk Metal cephesinden Metal İşçileri Birliği'ne, yerel bazı bültenlere ve *Kızıl Bayrak* gazetesine peşpeşe açılan davalardır. Amaç metal işçisinin sesini soluğunu kesmek, yoluna tutulan ışığı söndürmektir.

2. Bu koşullarda bu tasfiye politikasına karşı durmak büyük önem taşıyor. Bu görev, saldırıya uğrayan metal işçileri başta olmak üzere tüm metal işçilerinin, en başta da Birleşik Metal'in omuzlarındadır. Unutulmasın ki MESS-Türk Metal cephesi bu saldırılarla alacağı sonuçlarla aynı zamanda Birleşik Metal'in de işini zorlaştıracaktır. Taslaklar açıklandığında ortaya çıkan tepki karşısında savunmada kalan MESS-Türk Metal, şu an saldırıya geçerek fabrikalara çeki düzen vermeye çalışmaktadır. Eğer başarılı olursa, böylelikle Bosch işçilerinin açtığı yolu kapatmış olacak, ama bu kadarla da kalmayacak kazanılmış mevzileri düşürmek için daha da ilerlemek isteyecektir.

3. İşte bunun için ne metal işçilerinin, ne Bosch işçilerinin, ne Birleşik Metal ve yönetiminin geride beklemek, eldekini korumak adı altında olan biteni izlemek gibi bir lüksü vardır. Elbette mücadelede soluklanmak ve safları sıkılaştırmak için zaman zaman geriye çekilme anları olabilir ama mücadelenin mevcut seyri bugünün böyle bir an olmadığını gösteriyor. Aksine eldekini korumak için dahi aktif mücadele zorunlu hale geliyor.

Oysa bugün genel olarak metal işçileri, özelde ise Birleşik Metal cephesine, edilgenlik ve pasif bir bekleme hakimidir. Birleşik Metal cephesindeki bu durumun gerisinde yönetimin politikasını, eldeki kazanımları korumaya yönelik savunmacı bir strateji üzerine kurmuş olması yatıyor. Ama yinelemek isteriz ki, bu tür bir strateji bugünkü koşullarda inisiyatif düşmana vermekle sonuçlanır ve yenilgiye kapı aralar.

MYK, Birleşik Metal'in yönetim kademelerini, kadrolarını ve üyelerini bu temel gerçekler üzerinde düşünmeye, mevcut tutum ve politikaları aşarak mücadeleyi büyütme çağırıyor. Yasalcılık, icazetçilik, bekleme değil fiili-meşru mücadele!

İşte bugün yapacağımız tercih, bayraklaştıracığımız şiar bu olmalıdır.

4. Fiili-meşru mücadeleyi büyütebilmek bakımından yapılacakların başında saldırıya uğrayan mevzilerde kararlı bir direnişin hayata geçirilmesi gelmektedir. Unutulmasın ki eğer Renault'da işten atılmalar mücadeleyle yanıtlanmış olsaydı, MESS-Türk Metal cephesi Arçelik'te böyle bir kıyım cesaret etmeyebilirdi. Eğer Arçelik'te bu çapta işçi kıyımına girişenler yanıtsız kalırsa daha fazlasını yapmaktan da çekinmeyeceklerdir. Ayrıca bu saldırıların sineye çekilmesi, metal işçisinin moralini bozabilmekte, mücadele ve örgütlenmeye olan inancını sarsabilmektedir.

İşte bunun için saldırıya uğrayan mevzilerde direnişi örgütlemek üzere, işten atılanlara sahip çıkmak, onlara direnmenin yolunu göstermek ve önlerine düşmek, aktif bir sınıf dayanışmasıyla yanlarında durmak gerekmektedir. MİB MYK, tüm ileri sınıf güçlerini ve sendikaları bu yönde inisiyatif almaya çağırırken, Birlik cephesinden de bu çerçevede yapılacaklarla ilgili bir plan oluşturmuştur.

5. Bununla birlikte ise, genel olarak fiili-meşru mücadeleyi büyütebilmek üzere harekete geçilmelidir. Bu kapsamda safları harekete geçirecek, sokağı ısıtacak bir planlı mücadele süreci başlatılmalıdır. Böylelikle bugün uyuşukluğun kol gezdiği fabrikalar, mücadele ve örgütlenmenin canlı merkezleri haline getirilebilecektir.

Bu kapsamda kullanılacak söz, yapılacak eylem ve yürünecek yol en kötü olasılığa göre seçilmelidir. Bu

da grev odaklı bir ruhsal şekilleniş, bilinçlenme, örgütlenme ve mücadele demektir. Elbette tüm bu bakımlardan yapılacaklar, metal işçisinin mevcut durumu dikkate alınarak seçilecek, basitten karmaşığa, nispeten barışçıl biçimlerden militan biçimlere doğru bir yol izlenebilecek, öncüden başlayarak kademe kademe değişim sağlanacaktır. Ama her durumda bunlar, mücadelenin ihtiyaçlarına yanıt verecek, politik, mali, savunma, teknik gibi hemen tüm alanları kapsayacak, metal işçilerini greve hazır hale getirecek, gerçekleşecek saldırılara gecikmeksizin yanıt verecek ve en sonunda da MESS-Türk Metal cephesini bozguna uğratacak adımlar olmalıdır.

5. MYK görevleri yerine getirmek üzere ileri ve öncü metal işçilerini sorumluluk almaya çağırırken, bir öncü işçi inisiyatif olarak Birlik'in iddiasına uygun bir rol oynayabilmesi bakımından, bugünden yapılacaklardan başlayarak somut bir hareket planı oluşturmaya çalışmıştır. Ayrıca daha önceden planlanan çalışmaları ve araçları, gözden geçirmiş varsa eksiklik ve yetersizlikleri gidermek üzere alınacak önlemleri netleştirmiştir.

- Bülten üzerine planlama

MYK bültenin yeni sayısının ayın ikinci haftasında kullanılacak biçimde hazırlanmasını kararlaştırmıştır. Buna göre yazılı katkıların en geç 10 Ocak tarihine kadar iletilmesi gerekmektedir.

*Metal İşçileri Birliği
Merkezi Yürütme Kurulu
2 Ocak 2012*

MESS ve "Koç"başı, Türk Metal ile elbirliği yapıp satış sözleşmesinin önünü açmak için işçi kıyımı yapıyor...

Durdurmak için sokağa, eyleme, mücadeleye!

MESS-Türk Metal kirli ittifakı, satış sözleşmesinin önünü açmak için büyük bir işçi kıyımı yapıyor. Renault ve Eskişehir Arçelik'ten sonra kıyımın yeni adresi Çayırova Arçelik fabrikası oldu. Alınan bilgilere göre bu işçi düşmanları, yıllık bakım nedeniyle üretimin durmasını fırsata çevirerek 150 işçiyi kapı önüne koydu. İşçilerin öfkesinden korkanlar böylesine alçakça bir kurnazlığa imza attılar.

Arçelik yönetimi daha önce olduğu gibi bu işçi kıyımına neden olarak "üretimde daralma" bahanesini öne sürüyor. Fakat işten atılanların da altını çizdiği gibi bu, satış sözleşmesinin önünü açmak için yapılmış bir operasyondur. Çünkü atılanların büyük çoğunluğu sömürü düzenine ve işbirlikçi sendikal anlayışa karşı sesini yükseltenler, başını dik tutanlardır.

Belli ki Türk Metal'i işçi sınıfının başına musallat eden, böylelikle 30 yıllık bir esaret düzeni kuran

MESS ve onun yönetici çekirdeği Koç Ailesi, bu düzeni korumaya çalışıyorlar. Bunun için yüzlerce işçiyi kapının önüne koymaktan çekinmiyorlar. Zira bu sömürücü asalaklar biliyor ki, metal işçileri Bosch işçilerinin yolundan giderek bu düzene boyun eğmek istemiyor.

MESS ve Türk Metal işbirliğiyle yapılan bu işçi kıyımının hedefinde bütün metal işçileri var. Yüzlerce işçiyi atanlar metal işçilerine gözdağı vermek istiyorlar. Dün metal işçileri ayağa kalktığına kaçacak delik arayanlar, işsizlik kırbağıyla metal işçisini terbiye etmek istiyorlar. Elbette böylelikle de, mücadelenin öncülerini tasfiye ediyorlar. Eğer başarılılarsa satış sözleşmesinin önünü açacak, ama bu kadarla da yetinmeyeceklerdir. En başta Bosch başta olmak üzere kaybettikleri mevzileri geri almak için saldırılarını sürdürecektir.

Metal İşçileri Birliği, bu anlayışla metal işçileri başta olmak üzere tüm işçi sınıfını ve örgütlü güçlerini Arçelik'te ve daha pek çok fabrikada devam eden işçi kıyımlarına karşı omuz omuza verip direnişi yükseltmeye çağırıyor.

Böyle yaparsak sadece işten atılan işçi arkadaşlarımıza değil, aynı zamanda toplu sözleşmemize, haklarımıza, ekmeğimize ve geleceğimize sahip çıkmış oluruz. Böyle yaparsak MESS ve Türk Metal çetesini dağıtabilir, belimizi büken sömürü zincirlerini kırabiliriz.

Öyleyse haydi birliğe, dayanışmaya, mücadeleye!

*Metal İşçileri Birliği
31 Aralık 2012*

Ortadoğu halkları:

2012'de de emperyalist suç ortaklarının

ABD'nin başını çektiği emperyalist blok, 2012'de de Ortadoğu halklarına savaş, yıkım ve kıyımdan başka bir şey sunmadı. Bu aynı blok, bölgedeki – Türkiye, Katar, Suudi Arabistan gibi— gerici suç ortaklarının da katkılarıyla ırkçı-siyonistlere ‘özel himaye’ sağlamış, bu tutumuyla, Filistin toprakları üzerindeki İsrail işgalinin/kuşatmasının devamına da hizmet etmiştir.

Namlunun ucundaki ülke, hâlihazırda Suriye olsa da, tüm bölge halklarının geleceği ciddi bir tehditle karşı karşıya bulunuyor. Irak, Libya ve Suriye’de yaşananlar, suç ortaklarıyla birlikte emperyalist blokun, “hedef ülke” damgası yiyen ülkeleri, nasıl da savaş ve kıyım diyarı haline getirdiğini gözler önüne seriyor.

Ortadoğu halkları, 100 yıldan beri emperyalist güçler arasındaki hegemonya savaşlarının bedelini, istemese de ödüyor. Osmanlı İmparatorluğu’nun Almanya safında emperyalist paylaşım savaşına katılması ile başlayan bu uğursuz süreç, yenilgiye uğrayan Osmanlı topraklarının İngiliz-Fransız emperyalistleri tarafından paylaşılması ile çizilen yapay sınırlarla yeni boyutlar kazanmış, İsrail’in bölgenin kalbine saplanmasıyla devam ederek günümüze kadar sürmüştür.

Belli aralıklarla kıskırtılan savaşlar, 2003’teki Irak işgaliyle eşine az rastlanır kıyıma yol açmış, ardından İsrail’in Lübnan ve Filistin’e karşı giriştiği vahşi saldırılar gelmiş, Libya’nın işgali, Suriye’de körüklenen iç savaş ve bu savaşın bölgeye yayılma

tehdidi ile tablo, daha da vahim bir hal almıştır. Bu atmosferde sona eren 2012 yılı, yeni yıla pek çok sorun da devretmiştir.

Halklar, emperyalist hegemonya savaşında kurban ediliyor

“Dünya jandarması” konumu sarsılan ABD’nin elindeki en etkili araç ordu, yani savaş makinesidir; bunun da etkisiyle, Beyaz Saray’ın efendileri sorunların çözümünü bu ölüm ve yıkım makinesine havale ediyorlar. Jandarmalık konumunu yitirmeye mahkûm olan, ancak bunu geciktirmek için savaş makinesini halkların üzerine salan Pentagon’un savaş baronları, geçen yüzyılın sonunda, Ortadoğu’nun üzerine, acımasız bir şekilde çullandılar. Bölgenin enerji kaynaklarını yağmalamak, direnç noktalarını kırmak ve buna dayanarak halkları köleleştirmek... Bunlar ABD ile suç ortaklarının öncelikli hedefi. Ancak nihai hedef bunun ötesinde; Rusya-Çin ikilisini Ortadoğu’dan uzaklaştırmak ve bu güçlerin etrafını kuşatarak, küresel çapta etkili bir güç merkezi olmalarını önlemek...

Gerileme sürecinde olan bir emperyalist gücün bu hedeflere ulaşması kolay değil. Zira hem karşısında giderek büyüyen devasa güçler var hem Ortadoğu’da “ayakbağı” olan direnç noktaları temizlenebilmiş değil. İşte ABD ile suç ortaklarının devam eden saldırganlık ve savaş politikasının öncelikli hedefi,

bölgedeki bu direnç noktalarını temizleyebilmektir. Bu başarılmadan esas olana, yani Rusya-Çin ikilisinin kuşatılması hedefine ulaşmak söz konusu bile olamaz. Emperyalist/siyonist güçler ile bölgenin karşı-devrimci koalisyonunun (Türkiye, Suudi Arabistan, Katar vb.) namlularını Suriye’ye çevirmesinin gerisindeki esas neden budur.

Ülkelerin işgal edilmesi, yakılıp yıkılması halkların kurban edilmesi, bu hegemonya savaşının içindir. Hegemonya savaşının ABD emperyalizminin çıkarlarını savunmak adına yapıyor, bölgenin karşı-devrimci koalisyonu ise, emperyalist/siyonist güçlere yaslanarak kendini güvence altına alabileceğini varsaydığı için, bu suçlara ortak oluyor. Halk hareketlerinin açığa çıkarttığı enerjiyi istismar eden Müslüman Kardeşler ile kökten dinci akımlar da, bu çatışmada hegemonya savaşının tetikçileri olarak rol alıyorlar. Zira bu güçler, esas olarak, ABD-İsrail ikilisinin suç ortakları olan bölgenin karşı-devrimci koalisyonunun siyasi, askeri ve mali yardımı sayesinde etkili olabiliyorlar. Dinci gerici akımlar, bu denklemde emperyalist/siyonist güçler adına da tetikçilik yapıyorlar. Dinci akımlar-ABD ilişkilerinin giderek güçlenmesi bir tesadüf değildir. Birilerinin “terör örgütü” ilan edilmesi, bu olguyu değiştirmiyor.

Suriye’de iç savaş derinleştirildi

Hegemonya savaşında namlunun ucundaki ülke, birkaç yıldan beri Suriye’dir. Baas’ın dikta rejimiyle yönetilen bu ülkede Mart 2011’de başlayan halk hareketi, ABD-İsrail ikilisi ile bölgenin karşı-devrimci koalisyonu için bulunmaz bir fırsat oldu.

Hareketin başladığı haftalarda, Baas yönetiminin sol/sosyalist güçleri hedef alması, dinci akımların işini kolaylaştırmış, dinci-mezhepçi Müslüman Kardeşler, oluşan boşluktan da yararlanarak hareket üzerinde etkili olmuş, dahası hareketi yozlaştırıp hedefinden saptırmaya da muvaffak olmuştur. Baas yönetimini yıkmak için fırsat kollayan ABD ile bölgenin karşı-devrimci koalisyonu ise Müslüman Kardeşler, Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) ve diğer kökten dincileri mali, askeri, politik ve diplomatik alanlarda destekleyerek sürece dahil oldular.

Çok yönlü desteğin yanısıra onlarca ülkeden kökten dincileri Suriye’de toplayan silahlı çeteler, başkent Şam dahil bir çok kenti savaş alanına çevirdiler. AKP iktidarının izlediği saldırgan politikadan da güç alan silahlı çeteler, Türkiye-Suriye sınırının büyük bölümünü kontrol altına alarak, savaşı giderek yaygınlaştırdılar.

2012 yılı boyunca Baas yönetimini mali, askeri, siyasi ve diplomatik alanlarda sıkıştırılan emperyalist güçlerle bölgenin karşı-devrimci koalisyonu, Suriye’deki iç savaşın daha yaygın, daha şiddetli, daha yıkıcı bir hal almasını sağlayabildiler. Öyle ki,

Emperyalist güçlerle hedefindeydi!

Baas rejiminin aşırı zorbalığı ile kökten dincilerin vahşi saldırıları on binlerce kişinin ölümüne yol açmış, kent, kasaba ve köyleri yıkıma uğratmış, milyonlarca kişiyi yerinden yurdundan etmiştir.

ABD ile suç ortakları çatışmalara son verebilecek girişimleri sabote ederek de savaşı tırmandırdılar. Öte yandan emperyalist güçler Akdeniz'e savaş gemilerini yığmış, Suriye'ye coğrafi benzerliği olduğu için Arnavutluk açıklarında deniz tatbikatı yapmış, Suriye'yi işgal senaryolarını haber ajanslarına servis etmiştir. Nitekim konuyla ilgili İngiliz Independent gazetesinde yayınlanan bir haberde, İngiltere'nin ev sahipliğiyle Fransa, Türkiye, Ürdün, Katar, Birleşik Arap Emirlikleri askeri yetkilileri ile "üç yıldızlı bir Amerikan generalinin" katılımıyla Londra'da gizli bir toplantı yapıldığı belirtildi.

ABD, İngiltere, Fransa ile AKP rejimi başta olmak üzere bölgenin karşı-devrimci güçleri, tüm çırpınmalarına rağmen, Beşar Esad yönetimini devirmeye muvaffak olamadılar. Bundan dolayı iç savaş daha da derinleştirip emperyalist saldırı için zemin hazırlama girişimlerini sürdürüyorlar.

Emperyalistlerle dinci gerici ittifakı pekiştirildi

Merkezinde Müslüman Kardeşler'in bulunduğu dinci gerici akım birçok Arap ülkesinde iktidar veya iktidar ortağı haline geldi. Mısır, Tunus başta olmak üzere Fas, Yemen, Ürdün, Libya gibi ülkelerde de etkili olmaya başlayan dinci gerici akımlar, 'laik' diktatörlerden boşalan yeri doldurmaya adaylar. Hem halk isyanlarının yarattığı koşulları istismar eden hem Arap burjuvazisinin bir kesimi ile emperyalistlerden güç alarak iktidara tırmanan dinci gerici akım, emperyalizmin Ortadoğu'daki temel dayanağı konumuna yerleşiyor.

Dinci gerici akım, Arap burjuvazisinin bir kesiminin siyasal temsilcisidir; bu sınıfsal konumu gereği de ABD başta olmak üzere emperyalistlerle işbirliği yapıyor. Emperyalist güçlerle bölgenin karşı-devrimci koalisyonu ise, dinci gerici akımı halk hareketlerine karşı "dalgakıran" olarak kullanıyorlar. Zira bu güçlerin tümü, emekçilerin talepleriyle başlayan halk isyanlarından ürkmüş, hareketi yozlaştırıp hedefinden saptırmak için seferber olmuşlardır. Tunus, Mısır, Yemen, Libya'da olan budur. Suriye'deki hareketin gerici bir iç savaşa dolgu malzemesi olarak kullanılması da, aynı güçlerin dolaysız müdahaleleriyle doğrudan bağlantılıdır.

"Model"i AKP olan Arap ülkelerindeki dinci gerici akım anti-komünist, neo liberal ve emperyalist güçlerle işbirliği halindedir. Belli bir kitle desteğini arkasına alabildiği de bir olgudur. Ancak bu akımın isyan eden Arap halklarının demokratik, sosyal,

Emperyalist/siyonist güçlerin rezil taktiklerinden biri, halkları bölgesel, etnik, dinsel, mezhepsel temelde parçalayıp egemenlik altına almaktır. İngiliz emperyalizminin "böl, parçala, yönet" şeklinde özetlenen sömürgecilik döneminin sloganı, halen tüm gerici güçlerin amentüsüdür. ABD-İsrail ikilisi ile bölgenin karşı-devrimci koalisyonu da, özellikle son yıllarda halklar arası yapay bölünmeler yaratmak için özel çaba harcıyor.

siyasal talepleriyle uzaktan yakından bir alakası yoktur. Tersine, bu akım, hâlihazırda bu kazanımlara ulaşmanın önündeki en büyük engeldir. Arap halklarının emekçi kesimlerinin bu gerçeğin farkına varmaları uzun sürmeyecektir.

Şii-Sünni kutuplaşması derinleştiriliyor

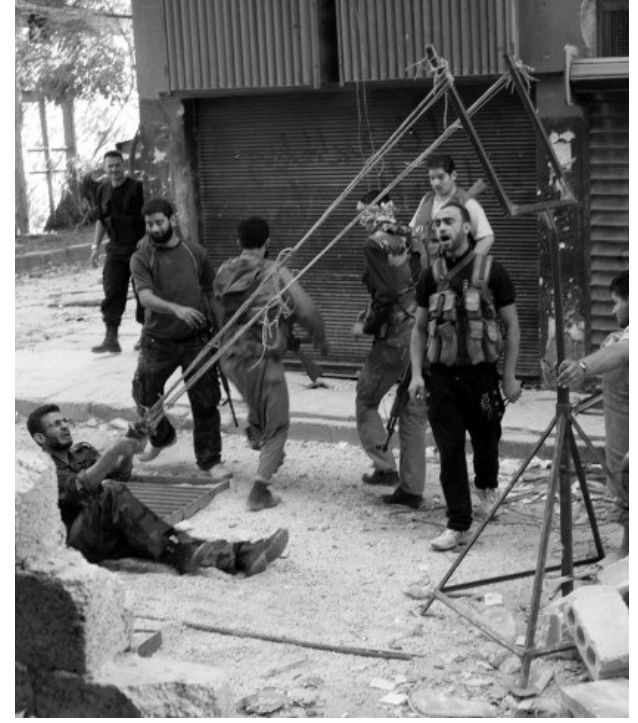
Emperyalist/siyonist güçlerin rezil taktiklerinden biri, halkları bölgesel, etnik, dinsel, mezhepsel temelde parçalayıp egemenlik altına almaktır. İngiliz emperyalizminin "böl, parçala, yönet" şeklinde özetlenen sömürgecilik döneminin sloganı, halen tüm gerici güçlerin amentüsüdür. ABD-İsrail ikilisi ile bölgenin karşı-devrimci koalisyonu da, özellikle son yıllarda halklar arası yapay bölünmeler yaratmak

için özel çaba harcıyor.

Bölgedeki olayları ve çatışmaları "mezhepsel" temellere dayandıran analiz ve yorumlara daha sık rastlamaya başladık. Bunun bir tesadüf olmadığı, tersine, özellikle Şii-Sünni kutuplaşması yaratmak isteyen ABD ile suç ortaklarının medyadaki tetikçileri tarafından öne çıkarıldığı gözlenmektedir. Yazık ki, gerici güç odaklarının yaydığı bu zehirli yanılısama, kitleler arasında da belli bir etki yaratabiliyor.

Her dinci akım doğası gereği mezhepçidir. Tıpkı Müslüman Kardeşler, selefilere ve AKP şahsında görüldüğü gibi. Bölgenin karşı-devrimci koalisyonu ile dinci gerici akımların "Sünni Müslüman" olması, yazık ki, mezhepçi zehre bulanmış yanılısamanın yaygınlaştırılmasında etkili oluyor. Suriye, Lübnan

Hizbullah ve İran'a karşı "Sünni eksen" oluşturma planının patenti emperyalist/siyonist güçlere aittir. Propandasını yapan ise, AKP'den Katar'a, Suudi Arabistan'dan kökten dinci çetelere kadar bölgenin karşı-devrimci koalisyonudur.

ABD-İsrail ikilisinin bölge üzerindeki hegemonyasının önündeki direnç noktalarının, — Filistin hareketi dışında— 'Şii' veya 'Alevi' olması, ABD işbirlikçilerinin işini nispeten kolaylaştırıyor. Oysa bu direnç esas olarak dinsel veya mezhepsel değildir. Nitekim Hamas gibi "Sünni-dinci" bir akımın da yakın zamana kadar Suriye, Hizbullah, İran cephesinde yer alması, meselenin mezhepsel olmadığını kanıtlamaya yeter. Ayrıca "Sünni eksen" oluşturmaya çalışanların "Sünni" Saddam Hüseyin yönetimine karşı ABD emperyalizminin safında yer almaları, sorunun din veya mezhep olmadığını kanıtlayan bir diğer olgudur.

Buna karşın bölgede, özellikle Irak, Suriye, Lübnan hattında mezhepsel ayrışmanın giderek derinleştiği, bölgenin karşı-devrimci koalisyonun ise, "Şii İran"a karşı "Sünni blok" oluşturma yönünde belli bir mesafe kat ettiği görülmektedir. Elbette "Sünni blok" oluşturmaya çalışanların derdi din veya mezhep değil, gerici iktidarları ve sefil sınıfsal çıkarlarının korunmasıdır. Onlar bu zehri halklara yutturarak, gerici savaşların dolgu malzemesi ve de kurbanları durumuna düşürmek istiyorlar. Umut edelim ki, halkların sağduyusu, bu öldürücü zehrin fazla yayılmasına engel olur ve ağır bedeller ödenmeden, emperyalist/siyonist güçlere hizmet eden dinci gerici akımın maskesini düşürmeye vesile olur.

Savaşın kara bulutları bölge halklarının üzerinde dolaşmaya devam ediyor

Emperyalist/siyonist güçlerin izlediği politika ve bölgesel karşı-devrimci koalisyonun suç ortaklığı, "bölgesel savaş" tehdidini gündemde tutuyor. Suriye'ye doğrudan saldırı, Lübnan Hizbullah'ı

fiziki olarak tasfiye etmeye yönelik girişimler ve bunların ardından İran'a olası bir saldırı bölgesel savaşı, hatta daha da ötesini tetikleyecektir.

ABD-İsrail ikilisinin bir savaşı göze alıp almayacağı ve diğer emperyalist güçlerin alacağı tutum belli değil, ancak hegemonya savaşının yeni boyut kazanması ihtimal dışı değildir.

“**Vurgulamak gerekiyor ki, emperyalist/siyonist güçlerle bölgedeki suç ortaklarını Ortadoğu'dan temizlemek kolay bir iş değil. Fakat yine de halkların bundan başka çıkış yolu bulunmuyor. Diktatörlere karşı isyanlarda sergilenen direniş kararlılığı ise, halkların çaresiz olmadığını, somut olarak göstermiştir.**”

Gelişmeler, her iki yönde hazırlık yapıldığına işaret ediyor. Silahlanmanın yaygınlaştırılması, askeri tatbikatlar, tehditler, nükleer silah tartışmalarının gündeme getirilmesi vb. icraatlar, olası bir savaşa hazırlığın göstergeleridir. Bununla birlikte ABD-İran arasında gizli görüşmeler yapıldığına dair haberler, Suriye konusunda Rusya'nın iktidar ile muhalefet arasında anlaşma

sağlanması yönünde girişimlerde bulunması, olası bir savaşın emperyalist/siyonist güçlere de kayda değer bir bedele mal olacağına hesaba katılması ise, farklı arayışların göstergesi sayılabilir. Tüm bunlara rağmen ve olayların seyrinin hangi yöne evrileceğinden bağımsız olarak, bölgenin emperyalist hegemonya çatışmalarının arenası olması, savaş tehdidinin sürekli gündemde kalmasını beraberinde getiriyor.

Savaşı bir Ortadoğu emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadele ile kurulabilir

Hem son 100 yılın deneyimleri hem son bir yılın deneyimi, emperyalist güçlerle işbirlikçilerinin bölgedeki varlığı devam ettiği sürece, halkların rahat yüzü görmesinin mümkün olmayacağını kanıtlarıyla doludur. Bir asırdan sonra bölgesel savaş tehdidinin bu kadar yakın olması, tabloyu özetlemeye yetiyor.

Vurgulamak gerekiyor ki, emperyalist/siyonist güçlerle bölgedeki suç ortaklarını Ortadoğu'dan temizlemek kolay bir iş değil. Fakat yine de halkların bundan başka çıkış yolu bulunmuyor. Diktatörlere karşı isyanlarda sergilenen direniş kararlılığı ise, halkların çaresiz olmadığını, somut olarak göstermiştir.

Hegemonya savaşlarının kurbanları durumuna düşürülen halklar, emperyalistlerle suç ortakları adına ağır bedeller ödemek zorunda kalıyorlar. Son on yılda Irak'ta, diğer yıkımların yanısıra 1.5 milyon insanın katledilmesi, ödenen bedellerin ağırlığının vardığı boyut hakkında fikir vermektedir.

Bu deneyimler, halklara gerekli olanın gerici savaşların kurbanları olmayı reddetmek olduğunu göstermektedir. Halklar, bedelleri sadece eşit, özgür ve kardeşçe yaşanabilecek bir dünya kurmak mücadelesi için ödemelidirler.

Bunun için etnik, dinsel, mezhepsel ayrımların tuzağına düşülmemesi, tersine bu yapay ayrımlara karşı mücadeleyi de içeren halkların emperyalizme ve gericiliğe karşı birleşik direnişinin örülebilmesi gerekiyor. Bu kazanımlara ulaşılabilmesi sürecinde ise ilerici-devrimci parti ve güçlere çok büyük sorumluluklar düşüyor. Zira devrimci önderliğin olmadığı yerde ne yapay ayrımlar aşılabilir ne de halklar gerici savaşların kurbanı olmaktan kurtulabilir.

ÖSO'dan kimyasal saldırı tehdidi

Bir süredir Suriye karşıtı kampanya özellikle kimyasal silah üzerinden yürütülüyor ve gerek sözde muhalif çeteler, gerekse emperyalist güçler birbiri ardına Esad'ın elinde kimyasal silah olduğuna dikkat çekiyordu. Irak ve Libya'da da kimyasal silah bahanesine sığınan savaş kışkırtıcıları, her açıklamalarında kimyasal silahların insanlık suçu olduğu gibi argümanlar kullanıyordu.

Ancak bu suçlamalara karşı Esad'ın yaptığı net açıklamalar, istenilen linç havasını engellemiş olacak ki bu kez Özgür Suriye Ordusu üslup değiştirerek Esad'ı kimyasal silah kullanmakla tehdit etti.

ÖSO siyasi danışmanı Bessam El-Dade, ellerinde kimyasal silah için hammadde olduğu ve isterlerse yapabileceklerini söyledi. "rejim güçleri bu silahı kullanmazsa biz de kullanmayız" biçiminde konuşarak önce bu silahları caydırıcı olarak gördükleri biçiminde yanılısına yaratan Dede, sonra ağızındaki baklayı çıkararak sözlerini "Kullanırsak da sadece rejimin üs ve merkezlerini vururuz" biçiminde sürdürdü.

Çetelerin bugüne kadar ki pratikleri, ellerinde böyle bir silah olursa bunu tereddüt etmeden sivillere yönelik kullanacaklarını gösteriyor.

ODTÜ direnişinin gösterdikleri üzerine...

Gündemde önemli bir yer tutan ODTÜ direnişi AKP şefi, bakanlar ve dinci gericiğin sesi medyanın kara propagandası ile karşılandı. Ankara emniyeti hemen gözaltı saldırısını devreye soktu. Süreç kimi rektörlerin yaptığı kınama açıklamalarıyla, gazete ve televizyon kanallarının demagojik haberleriyle birlikte düzen güçlerinin topyekün bir saldırısına dönüştürüldü.

Topyekün saldırı karşısında ise günlerce süren ve birçok üniversiteye yayılan destek eylemleri örgütlendi, ders boykotları gerçekleştirildi, açıklamalarla, yürüyüşlerle ODTÜ eylemi sahiplenildi ve selamlandı. ODTÜ eylemi ve takip eden günlerde yaşanan süreç kamuoyunu taraflaştıran bir misyon oynadı. Bundan daha önemlisi ise yaşanan süreç gelinen aşamada, gençlik hareketinin sınırlarını, olanaklarını göstermek ve başta genç komünistler olmak üzere ilerici, devrimci öznelerin görevlerine işaret eden anlamlı bir deneyim ortaya çıkarttı.

Dar sınırlara hapsolmuş gençlik hareketi tablosu ve biriken olanaklar

Gençlik devrim mücadelesinde her dönem temel bir yer tutmuştur. Bu Türkiye'nin özgün koşulları gözönüne alındığında ayrıca böyledir. Bu ülkede güçlü bir devrimci gençlik mücadelesi tarihi vardır. 60'lı yılların sonuna doğru güçlenen, 70'li yıllarda doruk noktasına ulaşan devrimci gençlik mücadelesi 80 darbesiyle birlikte parça parça geriye çekilmiş, süreç içerisinde yaşadığı evrimler ile bugünlere gelmiştir. 80 sonrası gençlik mücadelesi anlamlı ve etkili kimi çıkışlar yaşasa da sürekli olarak geriye çekilişini engelleyememiş, dünya ve Türkiye'de yaşanan gelişmelerin doğal bir yansıması olarak, harekete önderlik etme iddiasında olan siyasal öznelerin iç açmazlarının da etkisiyle parçalı, dağınık ve cılız bir çerçevede seyretmiştir. Son on yılın tablosuna bakıldığında bu sürecin daha da ağırlaştığı, hareketin çapının siyasal gençlik gruplarına daraldığı, dağınık ve parçalı tablonun daha vahim bir hal aldığı ortadadır.

Gençlik hareketinin bu sürekli geriye çekiliş tablosu karşısında sermaye devletinin gençliğe dönük kapsamlı saldırıları artarak devam etmiştir. Gençliğin özellikle son yıllarda gerçekleştirilen saldırılar karşısında biriken öfkesi ve mücadelesi, kimi anlamlı çıkışlar, eylemsel süreçler ve karşı koyuşlar olarak hayat bulsa da bu mücadele kısa dönemli ve sınırlarını aşamayan süreçler olarak yaşandı. Nesnel koşulların etkisi ile siyasal gençlik gruplarının içerisinde buldukları durum, birleşik, militan, devrimci bir gençlik hareketi yaratma iddiası, iradesi ve perspektifinden yoksunluk, dar grup bakışı ve atalet tablosu, reformist gençlik gruplarının görece güçlü oluşu ve kendi sınırlarında ortaya koydukları reformist politikaları üzerinden etki düzeylerinin genişliği bu tabloyu ayrıca pekiştiren etmenler arasındadır.

Ancak son yıllarda ortaya çıkan olumsuz atmosfere rağmen gençlik hareketi güçlü bir çıkışın olanaklarını içerisinde barındırıyor. Artan saldırılar karşısında gençliğin mücadele potansiyeli birikiyor, güçleniyor. Kapitalizmin gençliğe hiçbir şey veremeyecek olması gerçeği ve sistemin içerisinde bulunduğu bunalımla birlikte, hayata geçirdiği dizginsiz saldırılar yeni mücadelenin mayalandığı zeminleri güçlendiriyor.

ODTÜ çıkışı ve reformizmin sınırları

ODTÜ eylemiyle başlayan ve birçok üniversiteye yayılan süreç bugünün sınırları düşünüldüğünde anlamlı bir çıkışı ifade ediyor. Saatlerce polis saldırısı karşısında militan bir şekilde gösterilen direnç, ardından başarılı bir boykot ile birleştiriliyor. Gerçekleştirilen polis operasyonuna rağmen günlerce hareketlilik devam ediyor ve en son binlerce kişinin katıldığı bir yürüyüş ve etkinlik gerçekleştiriliyor. Aynı zamanda birçok üniversitede destek eylemleri örgütlüyor, yürüyüşler gerçekleştiriliyor, rektörlerin kınama açıklamaları karşısında ODTÜ süreci sahipleniliyor. Birkaç haftadır yaygın ve günün koşulları gözetildiğinde kitlesel bir mücadele süreci örülüyor. Aydınlar, akademisyenler, kimi sendikalar sürece katılıyor, tutum açıklayarak ODTÜ sürecini sahipleniyor. Neredeyse toplumun büyük bir bölümünü taraflaştıran bir süreç yaşanıyor. Bu açıdan gençlik hareketi, günün koşulları düşünüldüğünde kitlesel sayılabilecek, yaygın bir hareketlilik süreci yaşıyor.

Ancak bu tablo hiçbir biçimde abartmayı ve kimi hayallere kapılmayı gerektirmiyor. Sermaye düzeninin yarattığı ve ağırlaştırdığı sorunlar karşısında gençliğin biriken tepkisi ve öfkesinin doğal bir yansıması olarak ortaya çıkan, esasta buradan beslenen, gelişen bir hareketlilik söz konusu olan. Birleşik, kitlesel, devrimci bir gençlik hareketi yaratma mücadelesinde mesafe alabilmek ve sürece devrimci bir perspektifte müdahale ederek, ortaya çıkan olanağı güçlendirmek için, ayakları yere basan bir değerlendirme yapılması ve bugün ortaya çıkan tablonun sınırlarının bilince çıkartılması temel bir yerde duruyor.

“Bilimi satan, emperyalist savaş çıkırtkanı Tayyip ODTÜ’den defol” sloganı ile dönemin politik gündemini tutan eylem süreci, reformist gençlik gruplarının belirgin etkisi ve yönlendirmesi altında, ilk günden “polis şiddetine ve AKP karşıtlığı sınırlarına” hapsedilmiş oldu. ODTÜ’de gerçekleştirilen boykot, polisin varlığına ve şiddetine bağlanarak işletildi. Eylemin meşruluğunu sağlamak adına “demokratik tepki engellendi, daha polis barikatına gelmeden polisin saldırısı başladı” vb. argümanlar temel hareket noktası olarak alındı. Gerçekleştirilen saldırı ve bu saldırı karşısında oluşan duyarlılık politik planda kapitalizmin, eğitimin ticarileşmesi sürecinin ve bununla birlikte emperyalist savaş hazırlıklarının teşhiri ile birleştirilmesi, gençliği bu gündemler ekseninde fiili

meşru bir mücadele hattı etrafında kenetlenerek mücadeleye çağırma bakışı yerine, “AKP’ye direniş” eksenine oturtuldu. Toplumun bir bölümünde varolan AKP karşıtlığı eksenine bu eylemsel sürecin de temel belirleyeni haline geldi ve geniş kesimlerin bu zeminde birlikteliğini sağlamak adına gündemde bulunan YÖK Yasa Tasarısı gibi kapsamlı bir saldırı hazırlığının varlığı bile ya hiç gündem olmadı, olan yerlerde ise tali planda kaldı. Reformist güçlerin AKP karşıtlığı sınırında kalan dar bakışları gerçekleşen eylemlere hakim hale getirildi.

Bu haliyle AKP karşıtlığı eksenine sıkışmış, gençliğin somut sorunları üzerinden sermaye devletinin tarihsel olarak hayata geçirmeye çalıştığı saldırı dalgasının bütünü görmeyen, devrimci bir iddia ve bakıştan yoksun, sermaye düzeni karşısında konumlanmış politik bir taraflaşma üzerinden şekillenmeyen bir hareketliliğin, kendi sınırlarını aşarak güçlenmesinin olanağı bulunmuyor.

Birleşik, kitlesel devrimci bir gençlik hareketi yaratmak için...

ODTÜ direnişiyle başlayan ve yayılan sürecin ortaya koyduğu gerçekler, başta genç komünistler olmak üzere ilerici-devrimci gençlik öznelerine izlenmesi gereken yolu tüm açıklığı ile göstermiştir. Birleşik, kitlesel, devrimci bir gençlik hareketi yaratma mücadelesinde, gençlik içerisinde günün koşulları üzerinden belirgin bir etkiye sahip olan reformist etkiyi kırmak, gençliğin devrimci enerjisini açığa çıkartacak bir mücadele perspektifi ile güne yüklenmek temel önemde bir yerde duruyor. ODTÜ gibi süreçler reformizmin sınırlılığı, icazetçi ve dar bakışını tüm açıklığı ile görebilme imkanı sunarken, gündelik yaşamın pratiği üzerinden teşhir edebilecek birçok veri sunuyor. Genç komünistlerin yaygın, etkili, inisiyatifli bir müdahale gücü sergilemeleri, devrimci politik eksenlerini gençlik kitlelerine ulaştırma çabasını güçlendirmeleri, gençliğin devrimci önderlik boşluğunu doldurma bakışı, iddiası, misyonu ve pratiği ile güne yüklenmeleri, aynı zamanda gençlik içindeki reformist etkiye karşı verilmiş güçlü bir mücadele pratiği anlamına gelecektir.

Zira gençliğin ortaya koyduğu mücadele dinamizminin, anlamlı çıkışların reformist etki altında düzenin icazet sınırlarının içine hapsedilmesinin önüne ancak bu şekilde çıkılabilir. Birleşik, kitlesel, devrimci bir gençlik hareketi yaratma iddiası yaşam içerisinde ancak bu temelde somutlanabilir.

2012'de gençlik hareketinden yansıyanlar...

ODTÜ direnişinin ruhuyla 2013'ü kavga yılı yapalım!

Gençlik hareketi 2012'yi sermayenin çok yönlü saldırıları altında geçirdi. Eğitimdeki neo-liberal dönüşümün yansıması olan saldırılara yine soruşturma-ceza terörü, ÖGB ve polis saldırıları eşlik etti.

Gençlik hareketi cephesinden 2011'den devralınan dağınıklık ve parçalılık sürdü. 2012 bahar aylarından 6 Kasım sürecine kadar sirayet eden bu tabloya rağmen, yılın son günlerinde ODTÜ'de ortaya konan direniş ve buna bağlı gelişmeler, gençlik hareketi açısından 2013'te yaşanabilecek gelişmeler için umut verici oldu.

Sermaye saldırılarını pervasızca sürdürdü

Sermaye düzeni, 2012 yılında da gençliğe yönelik kapsamlı saldırılara imza attı. Eğitimin ticarileştirilmesi sürecini adım adım işlemiş olmasının yanında bir dizi açıdan da gençliğe hazırladığı geleceksizliği koyulaştırdı. 2012 yılının bahar aylarında gençlik sağlığının gaspedilmesi ile karşı karşıya bırakıldı. "Sigortasız kimse kalmayacak" aldatmacası ile hayata geçirilen Genel Sağlık Sigortası (GSS) saldırısı ile birlikte gençliğin de sağlık hakkı gasp edildi. Üniversitelerdeki medikolar tasfiye edildi ya da işlevsizleştirildi. Sağlık hakkının gaspı ve geleceksizlik tanımlamaları ile anılan saldırı, özellikle tıp fakültelerinde eğitim hakkını da doğrudan etkiler bir içeriğe sahipti.

2012'nin güz dönemi başında ise dinci-gerici AKP iktidarı gençliğin karşısına yeni bir yalan ve aldatmaca ile çıktı. Üniversitelerde harçların kaldırıldığı aldatmacasını yayan dinci parti böylece gençliği düzene bağlamaya, daha çok da kendi dinci-gerici emellerine yedeklemeye çalıştı. Ancak tüm bu gayesi ters tepti ve gençlik kitleleri dinci partinin maskesini sokakta düşürdü.

Aynı dönemde YÖK Disiplin Yönetmeliği'nde yapılacak değişiklikler gündeme getirildi. Söz konusu değişikliklerle devrimci siyasal faaliyet düzenin denetimine tabi kılınacak, buna aykırı durumlara ise hiçbir koşulda tahammül edilmeyerek soruşturma-ceza terörü ile karşılaşılacaktı. Ayrıca üniversitelerde yürüyüş ve basın açıklamaları da disiplin yönetmeliği aracılığıyla yasaklanacaktı.

Bologna süreci eksensiz olarak işletilen süreç tüm hızıyla sürdürüldü. Üniversitelerde Bologna sürecine uyum çerçevesinde dönüşüm/yeniden yapılandırma adımları atılmaya devam edildi.

Bu sürecin somut öreği olan diğer bir saldırı da hazırlıkları yapılan Yeni YÖK Yasası oldu. Yeni yasayla birlikte, üniversitelerde kapsamlı bir dönüşümün somut adımlarını atmak isteyen sermaye düzeni, bu sayede üniversiteleri işletme, öğrencileri müşteri, eğitimi meta, emekçileri de köle haline getirmeyi amaçladı. Tasarısı açıklanan yeni yasaya tepkilerse gecikmedi. Başta ilerici gençlik kesimleri olmak üzere, yasanın muhatabı olan tüm kesimler

tarafından tepki ile karşılandı.

Bu temel gündemlere tek tek üniversitelerde hayata geçirilen saldırılar eşlik etti. Kimi üniversitelerde yemekhane ya da kantin fiyatlarına zam yapılırken, kimi üniversitelerde banka-üniversite işbirliği ile öğrenci kimlikleri banka kartlarına çevrilerek müşterileştirmenin en açık örnekleri sergilenmiş oldu. Dikkate değer nokta ise neredeyse tüm üniversitelerde benzer saldırıların yaşanması oldu.

Faşist baskı ve terör gençlikten 2012'de de "esirgenmedi"

Sermayenin bu saldırılarına üniversite yönetimlerinin ve sermaye devletinin hayata geçirdiği faşist baskı ve terör eşlik etti. Üniversitelerdeki devrimci siyasal faaliyet üniversite yönetimleri tarafından soruşturularla karşılandı. Soruşturuların arkasında öğrencilere cezalar yağdırıldı.

Öte yandan, gençliğe yönelik gözaltı ve tutuklama furçası da hızını arttırdı. Gençliğin en demokratik eylemleri bile polis-ÖGB terörü ile karşılandı. Üniversitelerdeki polis terörü 2012 6 Kasım'na da damgasını vurdu.

Bunun yanında, gençliğe yönelik tutuklamalar da devam etti. Gelinek yerde 800'e yakın öğrenci "sudan" gerekçelerle tutuklandı. Bir dizi öğrenciye de yılları bulan cezalar verildi.

2012'ye ODTÜ damgası

Yılın son günlerinde ODTÜ'de yaşanan gelişmeler ise koca bir yılın en öne çıkan gündemi oldu. Emperyalist savaş ve saldırganlığın hizmetinde uzaya uydurulan üniversitelerdeki "bilimin" kime hizmet ettiği bir kez daha anlaşıldı.

Bundan da önemlisi, emperyalist savaş çıkartkanı Erdoğan'ın üniversitelere gelmesine karşı eylem yapan ODTÜ'lülere yönelik polis terörü ve üniversitelilerin ortaya koyduğu direniş bir anda tüm ülkenin gündemi haline geldi. Zira dinci partinin şefi üniversiteye binlerce polisten oluşan bir ordu ile gelmiş, üniversitelilere azgınca saldırmış, karşısında ise saatlerce süren militan bir direniş bulmuştu. Ardında da bildik senaryolar hayata geçirilerek polis terörünün üzeri örtülmeye çalışılmakla beraber direniş karalanmak istendi. Takip eden günlerde de ev baskınları ve gözaltılar devreye sokuldu.

Yalnız ODTÜ'deki direniş diğer üniversitelerde de yankısını buldu. Bir dizi üniversitede ODTÜ'deki polis terörünü protesto eden eylemler yapıldı. Süreç bazı rektörlerin ODTÜ öğrencilerini kınayan ve polis terörünü meşrulaştıran açıklamalara gösterilen eylemli tepki ile devam etti.

Denilebilir ki, yılın son günlerine sıkışmış da olsa gençlik hareketi cephesinden 2012'ye damgasını

vuran olay, ODTÜ'de ortaya çıkan polis terörü ve direniş ile buna bağlı olarak yayılan gelişmeler oldu.

Yine, yeni, yeniden: reformizmin bölücülüğü...

Reformizmin gençlik hareketi üzerindeki etkisi 2012'de de kendisini gösterdi. Harç eylemlerinden ODTÜ eylemlerine kadar bir dizi süreçte reformizmin hareketi kendi tekelinde ele alması, reformizmin dar ufkuyla da birleşince gelişen hareketliliklerin devrimleşmesinin önünde engele dönüştü. Gençlik kitlelerinin eylemli tepkileri reformizmin kısılcığında düzen içi sınırlara hapsedildi.

Diğer yandan, reformizmin bu tutumu gençlik hareketinde bölücü bir etken oldu. Özellikle 6 Kasım'da yaşananlar, reformizmin birleşik bir gençlik hareketi yaratılmasının adeta karşısında duran konumunu bir kez daha göz önüne serdi.

2013'te gençliğin birleşik, kitlesele ve militan eylemini büyütelim!

Gençlik hareketi 2013'ü, ODTÜ'de açığa çıkan direniş ruhuyla karşıladı. Şimdi sıra bu ruhu kuşanarak mücadeleyi yükseltmektir. Birleşik, kitlesele ve militan bir gençlik hareketi yaratarak sermayenin saldırılarını püskürtebilmektedir. Somut olarak ise günün görevi yeni dönemin en temel saldırısı Yeni YÖK Yasası'nı ODTÜ direnişinin coşku ve kararlılığıyla sokakta parçalamaktır.

2012, bu açıdan umut verici gelişmeler devretmiştir 2013'e. Devrimci ve ilerici gençlik kitleleri bu umudu büyütmeli, 2013'ü gençlik için kavga yılına çevirmelidirler.

Her yer ODTÜ, her yer direniş!

ODTÜ ayakta!

ODTÜ öğrencileri 27 Aralık günü kitlesel bir eylem yaparak "ODTÜ ayakta" dediler.

Öğle saatlerinde hazırlık önünde toplanan yüzlerce öğrenci, "ODTÜ ayakta, AKP'ye karşı direniyor!" pankartı açarak devrim tarihinde önemli bir yeri olan "Devrim Stadyumu"na doğru yürüyüşe geçti. Diğer üniversitelerden gelen öğrenciler de üniversite girişlerindeki engelleme çabalarına rağmen içeri girerek yürüyüşe destek oldular.

Coşkulu sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüş süresince kitlenin sayısı sürekli olarak arttı. Devrim stadına giriş yapıldıktan sonra öğrenciler geleneği sürdürerek "ODTÜ AYAKTA" yazacak şekilde birbirlerine kenetlendiler. Bu süre zarfında stada gelenlerle birlikte sayı binleri buldu.

Etkinlik konuşmalar ve müzik dinletileri ile sürdü. Program süresince Marsis, Pınar Aydınlar, Sevinç Eratalay, Grup Gündoğarken, Nejat Yavaşoğulları, Redd'den Güneş Duru ve Bandista ezgileriyle ODTÜ'lüleri selamladı, Beyoğlu Kumpanya ise bir kaç kez sahne alarak oyunlarını sergiledi.

ODTÜ Araştırma Görevlisi Ercan Bölükbaşı, Kommer'in arabasının yakıldığı eylemin tanıklarından Tuncay Çelen, ODTÜ öğrencileri adına İlknur Özcan, ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği Başkanı Ali Gökmen, tiyatro ve sinema sanatçısı Gülsen Tuncer, KESK Genel Başkanı Lami Özgen, Oyuncu Emre Canpolat de söz alarak öğrencilere seslendiler.

İTÜ

ODTÜ'de yaşanan polis saldırısının ardından öğrencileri kınayan açıklamanın altına imzasını atan rektörlerden İTÜ Rektörü Muhammed Karaca protesto edildi.

27 Aralık günü Asistan Dayanışma Noktası'nda buluşan İTÜ'lü öğrenci, akademisyen ve çalışanlar buradan Rektörlük Binası'na yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşe başlamadan önce Mimarlık Fakültesi'nden Öğretim Görevlisi Oruç Çakmaklı, İnşaat Fakültesi'nden Öğretim Görevlisi Tevfik Açıktepe ve İTÜ'de direnen asistanlar adına Sema Alaçam ODTÜ direnişini sahiplenen bir açıklama gerçekleştirdi.

Yapılan konuşmaların ardından yürüyüş başladı. Rektörlük binası önüne gelindiğinde ise güvenliklerin binanın kapısının önüne etten duvar örme üzerine öğrenciler kapıyı zorlayarak içeriye girmek istediler. Kısa bir süre sonra eylemin örgütleyicisi olan TKP'li öğrenciler kendi kitlesini alarak alanı terk etti. Uzun süre yaşanan arbedenin ardından içeriye temsilci gönderme kararı alındı. Görüşmeye yanaşmayan Karaca yerine içeride Genel Sekreter Tayfun Girdap'la bir görüşme gerçekleştirildi. Girdap'a öğrencilerin hazırladığı istifa dilekçesi verildi. İçeriden gelen öğrencilerle birlikte binanın önünde istifa dilekçesi okunarak eylem sonlandırıldı.

Galatasaray Üniversitesi

ODTÜ'yü kınayan açıklamaya imza atan Galatasaray Üniversitesi Rektörü Prof Dr Ethem Tolga, üniversitenin hocalarından ve öğrencilerinden büyük tepki almış, 26 Aralık'ta gerçekleştirilen eylemlerle rektör istifaya çağrılmıştı. 27 Aralık'taysa rektörün istifaya edeceği yönlü haberler basına yansımıştı.

Sabah saatlerinden itibaren toplanan öğrencilerin yaptığı boykot çağrısı üniversite genelinde karşılık buldu ve rektöre yönelik tepki kendini okulda hayatı durdurarak gösterdi. Akademisyenlerin de desteği ile üniversitedeki tüm dersler iptal edildi.

Önce bir forum yapan öğrenciler, ilerleyen saatlerde rektörlüğün önünde toplandılar ve çevresini sardılar. Rektör öğrencileri temsilen üç kişiyle görüştü. Görüşmede yanlış anlaşıldığını söylediği ancak "İstediginizi yapmayacağım" diyerek de tutumunda direttiği öğrenildi.

YTÜ ve İTÜ'den de GSÜ öğrencilerinin eylemine destek için bir çok öğrenci geldi. Ancak GSÜ kapıları kilitleyerek öğrencilerin girmesini engellemeye çalıştı. Bunun üzerine kapıyı kıran öğrenciler GSÜ öğrencilerinin mücadelesine desteklerini sundular.

Rektör öğrencilerle görüşüp bir açıklama yaptı. Yanlış anlaşıldığını söyleyen rektör, buna rağmen imzasını geri çekmeyeceğini belirtince kitle tarafından yuhalandı ve binaya geri kaçtı.

Kocaeli

Kocaeli Üniversitesi'nde 28 Aralık günü sosyal tesisler önünde toplanan KOÜ öğretim üyeleri, öğretim elemanları ve çalışanları ile öğrenciler ODTÜ'lü öğrencilere destek vermek ve Kocaeli Üniversitesi'nde yoğunlaşan polis, ÖGB saldırılarını, soruşturmaları kınamak için eylem gerçekleştirdi.

Katılımın 450'yi bulduğu eylemde akademisyenler ve öğrenciler rektörlüğe yürüdüler.

Hukuk Fakültesi öğretim görevlisi Prof. Dr. Yasemin Özdek'in okuduğu basın açıklamasında polisin her eylemde kampüs içinde tazyikli su, biber gazı ve cop kullanarak saldırmasının olağanlaştırıldığını belirtti. Özdek, Kocaeli Üniversitesi'nin de içinde yer aldığı Batı Karadeniz Üniversiteleri Birliği adına yapılan ibret verici açıklamaları da kabul etmediklerini ve düşüncelerini yansıtmadığını ilan etti.

Namık Kemal Üniversitesi

Namık Kemal Üniversitesi Rektörlüğü'nün ODTÜ

26 Aralık 2012 | Galatasaray Üniversitesi

öğrencilerini kınayan tutumunu protesto etmek için bir araya gelen NKÜ Öğrencileri, Çorlu MYO öğrencileri ve Çorlu Mühendislik Fakültesi öğrencileri merkez ana kampüste bir araya gelerek basın açıklaması gerçekleştirmek istediler. Üniversite yönetiminin "yıllardır burada basın açıklamasına izin vermiyoruz, yaparsanız kapının önünde yapın" diyerek eylemi engelleme çabasına, kapının önündeki ÖGB barikatını aşarak yanıt veren öğrenciler, bunca yıldır aşılamayan bir engeli aşmış ve basın açıklamasını kampüsün içinde yapma iradesini göstermişlerdir. Barikata yüklenen öğrencilerin tespit edilmesi için yoğun çaba harcayan üniversite yönetimi ve sivil polisler, durumu kurtaramayacaklarını anlayınca içeri çevik kuvvet arabasını sokmak istediler fakat bir kez daha öğrencilerin direnişiyi karşılaştılar. Bununla birlikte ÖGB'lerin barikat kurmasıyla öğrenciler tekrar barikata yüklendi. Üniversitenin genel sekreteri ve rektör yardımcısıyla yapılan görüşmeler sonucu barikat geri çekildi.

Çevik kuvvetin de üniversiteden ayrılmasıyla birlikte öğrenciler basın açıklamasını yapmak istedikleri yere sloganlar ve alkışlarla yürüdüler. Öğrenciler merkez kampüs içerisindeki kantin önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Eylemde ayrıca duruşu ve siyasal yaşamından ötürü üniversiteden çıkarılması istenen öğretim görevlisi Mikkades Akdeniz bir konuşma yaptı.

Ankara'da Ekim Gençliği okurlarına yönelik polis tacizi

Son aylarda Ekim Gençliği okurlarının ailelerini arayarak ya da görüşerek sistemli bir saldırı yürüten Ankara polisi, geçtiğimiz günlerde de bir Ekim Gençliği okurunun ailesini görüşmeye çağırarak tehditlerini sürdürdü.

Bildik taktikleri kullanan polis, önce aileyi kazanmaya çalışarak "kızınız henüz örgütün içine girmeden onu kurtarmak istiyoruz" yalanlarıyla işkenceci yüzlerini gizlemeye çalıştı. Hatta işbirliği teklif ettikleri aileye "Diğer çocuğunuzun işi hazır, hemen gelsin başlasın" dedi. Bu yöntemlerle aileyi kazanamayınca ise "Kızınızı ve diğer tüm arkadaşlarınızı 7 aydır izliyoruz, her şeyi biliyoruz. Uyardıktan gelip tutuklasaydık daha mı iyiydi?" sözleriyle niyetlerini de açıkça belli etti.

Son aylarda sürekli tekrarlanan polis tacizi ve tehditlerine karşı açıklama yapan Ankara Ekim Gençliği ise hiçbir baskı, taciz ve engelleme girişiminin mücadeleyi engelleyemeyeceğini, Ekim Gençliği'nin devrimin ve sosyalizmin sesi olmaya devam edeceğini belirtti. Açıklamada şunlar ifade edildi: "Görüşmenin gizli kalmasını isteyen TMŞ polisleri bir kez daha yanlış kapı çaldılar. Aylardır sürdürdükleri bu baskı ve tacizlerin devrimci öğrencilere geri adım attırmadığını, devrimci faaliyetin sekteye uğratılmadığını gördükçe daha da saldırganlaşan siyasi polisin şunu iyi bilmesi gerekiyor. Değil bu tür oyunlarınız; gözaltılarınız, tutuklamalarınız, işkenceleriniz, katliamlarınız dahi genç komünistleri mücadelesinden alıkoymaz. En zor koşullarda bile devrimin ve sosyalizmin sesi olmaya devam edeceğiz. Bu sesi susturamayacaksınız!"

Avukat Zeycan Balcı Şimşek ile kurultay üzerine...

“Devrimci Kadın Kurultayı’nın üstlendiği misyon çok önemli”

Avukat Zeycan Balcı Şimşek ile “günümüz toplumunda emekçi kadınların çalışma hayatında yaşadığı sorunlar ve Devrimci Kadın Kurultayı” gündemi üzerinden yaptığımız röportajı kısaltarak yayınlıyoruz. Okurlarımız röportajın tamamına gazetemizin www.kizilbayrak.net adresli internet sitesinden ulaşabilir. / *Kızıl Bayrak*

- Sınıfa yönelik saldırıların, hak gasplarının yaşandığı bir süreç işliyor. Bu süreç kadınlar üzerinden baktığımızda, kadınları iş yaşamından uzaklaştırarak evlere kapatmanın önünü açan yasal düzenlemeler de söz konusudur. Buna iş kanunda kreşlerle ilgili maddenin 2008 tarihli yeniden düzenlenmesi örnek verilebilir. Bu düzenlemeyle patronların kreş açma zorunluluğu kaldırıldı. Bu düzenlemeyi nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Kadınların uzun yıllar mücadeleyle elde ettikleri kreş ve emzirme odalarını hazmedemeyen siyasi iktidar, bu hakkı sesiz sedasız törpülemek ve nihayetinde işverenlerin bu yükten tamamen kurtulmalarını sağlamak için bin bir dalavere çevirmiş ve kreş/emzirme odası hakkını gelinen nokta itibarıyla adeta kuşa çevirmiştir. Bu hakkın gaspı ilk olarak 2008 yılında 5763 sayılı Torba Yasaya eklenen değişiklikle başlamış ve bu yasada işverenlerin “dışarıdan hizmet” almalarının önü açılmış ve böylece işverenin yükümlülüğü gevşetilmiştir. Bu değişiklikle işverenlerin dışardan hizmet alımlarıyla sosyal bir hak olan kreş ve emzirme odaları hakkı, bir ticari alış verişe, adeta mal alımına dönüşmekte, kalite düşmekte ve işveren ihale makamı haline getirilerek en ucuz “hizmet” verene çocuklar emanet edilmeye çalışılmaktadır. Ne yazık ki, bu hakkın gaspı Torba Yasayla sınırlı kalmamış, 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu ile devam etmiştir.

İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu’nun Geçici 2. Maddesi ile kreş ve emzirme odalarının “yeni bir yönetmelik çıkarılıncaya kadar” yürürlükte kalması sağlanmıştır. Bir başka deyişle kreş/emzirme hakkı halen yasal olarak vardır. Ama bu yasal hakkın kullanımına engel olan, kreş/emzirme odası açmayan, kadınları çocuklarını bırakacak yer aramaya zorlayan, yahut çocuklarını bırakacak uygun mekan bulamayan kadın işçilerin işten çıkmasını ve böylece üretimden kopmasını sağlayan işverenlere uygulanacak müeyyidelerine bakıldığında, siyasi iktidarın bu hakkı adım adım gasp ettiği ve kullanımını fiilen imkansız hale getirdiği görülecektir.

- İş Kanunu’nda “Kadın işçiler her ne şekilde olursa olsun gece postasında 7.5 saatten fazla çalıştırılmaz” ibaresi yer alıyor. Bunu yeterli görüyor musunuz? Bu ibareye riayet edildiğini düşünüyor musunuz?

- Kadın işçiler, 4857 Sayılı Kanunun 85. Maddesi ve Ağır Ve Tehlikeli İşler Yönetmeliği’nin 6. Maddesi gereğince, her ağır ve tehlikeli sayılan bazı işlerde çalıştırılmazlar. Çalışabilecekleri ağır ve tehlikeli işler liste ile belirlenmiştir. Kanunen yasak olmasına rağmen iş bulamadığı için çalışmaya mecbur bırakılan yahut çalışmaması gereken bir iş kategorisinde

olduğunu bilmeyen kadın işçiler, işveren tarafından her türlü ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırılmaktadırlar.

Çarpıcı bir örnek olması açısından, Apple, Blackberry ve Nokia gibi teknoloji devlerinin ürünlerine deri kılıf üreten 600 işçinin çalıştığı ve çalışanların % 70’inin kadın olduğu Çorlu’da kurulu Trexta Fabrikasında, kadın işçiler 12 saatlik gece çalışmasından sonra evlerine gitmek istediklerinde işverenin fabrikanın kapılarını kapattırarak fazla mesaiye yapmaya zorladığı bir gerçeklik olarak karşımızda duruyor. 12 saatlik çalışmadan sonra, eve gitmek isteyen kadın işçiler, zorla fazla mesaiye kaldıklarında öğlen saatlerinde eve gittiklerini ve o saatten sonra da, evde yapılmayı bekleyen ev işleri, yemek, çocuk bakımı gibi işler yüzünden çoğu zaman hiç uyumadan yeniden işe gittikleri bir başka gerçek olarak duruyor. Bu sadece bir örnek değil...

Gece çalışması kadınların gece işte, gündüz evde çalışmasını dayatmakta, kadını köleleştirmekte ve sosyalleşmesine, dinlenmesine daha doğrusu nefes almasına izin vermemektedir. Bu nedenle kadın işçiler açısından gece çalışması kaldırılmalıdır.

- İş hayatında baskı, şiddet ve yıldırma hareketlerini tanımlamayan mobbing, kadın çalışanların çok sık maruz kaldıkları bir şiddet biçimidir. Mobbing uygulamanın yasal bir yaptırım var mıdır?

- Mobbing işyerinde bir kişi tarafından -ki genellikle mobbing uygulayanlar; işveren, işveren temsilcisi, şef, amirlerden oluşmakta- genellikle tek bir kişiye sistematik ve bilinçli olarak uygulanan, iş etiğine aykırı davranış ve düşmanca tavır ile kişiyi savunmasız, tek başına bırakmak, böylece

performansını ve dayanma gücünü minimize ederek, işten ayrılmaya ve bırakıp gitmeye zorlamaktır.

Kadınlar iş yaşamında zaman zaman işyerlerinde kötü muameleye, hakarete ve tacize maruz kalabiliyorlar. Şefleri, patronları tarafından aşağılanıyor ve yok sayılıyorlar. Ancak gerek feodal toplum yapısı, yaşadığını kimseye anlatamama, kabullenme, utanma ve işten atılma korkusu bu konuda kadınların suskun kalmasını sağlıyor. Bu suskunluk ise mobbing uygulayanın elini güçlendiriyor ve daha fazla kişiye mobbing uygulamasını sağlıyor.

Bu suskunluğu kırmanın yolu ise mobbinge mücadeleden geçiyor. Mobbinge mücadele zor ve çetrefilli bir yol olmakla ve siyasi iktidar tarafından açıkça müeyyidesi olan bir suç kapsamına dönüşmemekle birlikte bu konuda ısrarcı olunmalı ve tüm yasal prosedürler işletilmelidir. Keza unutulmamalıdır ki, mobbingi uygulayan, çalışanlardan birini seçmişse genellikle o kadının ses çıkarmaması halinde uygulamasını sessizce yaygınlaştırıyor ve diğer işçilerin sinmesi ve sessiz kalmasını yine işçiler üzerinde başka bir baskı aygıtı olarak kullanıyor. Mobbinge mücadele yaygın, ısrarcı ve örgütlü mücadeleden geçer.

- 10 Şubat günü “Devrimci Kadın Kurultayı” gerçekleştirilecek. Kadının ezilmişliğinin tarihsel sürecinin ve temel kaynağının ortaya konulacağı, aynı zamanda kadın sorununa karşı teorik yaklaşımları ve komünistlerin tutumunu yansıtacak olan Devrimci Kadın Kurultayı’na dair görüşleriniz nelerdir?

- Kadın sorunu toplumsal bir sorundur. Kapitalizm var olduğundan bu yana vardır ve bu düzen değişinceye değin olmaya devam edecektir. Çünkü kapitalist sistem bir taraftan feodal kalıntılarla beslenirken diğer taraftan sınıflar arasındaki tabakaları keskinleştirerek, kalınlaştırarak, kadını hem evde, hem işte sömürerek varlığını sürdürür. Kapitalizm kadını özgürleştirmemiş, aksine zaman içinde köleleştirmiştir. Kapitalizm kadını ucuz ve yedek iş gücü olarak görmüş, ihtiyaç dönemlerinde dilediğince kullanmış, kriz dönemlerinde ise “ev işi” ne hapsedmiştir. “Ulusal İstihdam Projesi”yle evden çalışma, parça başı çalışma, çağrı üzerine çalışma gibi ucuz iş gücüne dayalı çalışma biçimlerinin tamamı kadının ev işini ve çocuk bakımını ihmal etmemesi üzerine geliştirilmiş formüllerdir. Siyasi iktidarın adım adım geliştirdiği ve kadının ilk görevinin “eş ve anne” olması üzerine kurulu projelerin tamamını defetmek için, kadın sorununun tarihi ve güncel sorunlarının ortaya konularak, kadının toplumsal mücadelenin en önemli parçası olduğunu ve kadının özgürleşmesi için kadın-erkek omuz omuza mücadele etmek gerektiğini haykırmak için bu uğurda verilecek mücadele pratiğini geliştirmek ve mücadeleyi ortaklaştırabilmek için Devrimci Kadın Kurultayı’nın üstlendiği misyonun çok önemli olduğunu düşünüyorum. Ben orada olacağım. Tüm dostları da Devrimci Kadın Kurultayı’na bekliyorum.

- Teşekkürler...

Kapitalizm şiddettir, şiddete karşı mücadeleye!

“Hindistan’ın kızı” diye seslenen, gazetelerden isminin Amanat olduğunu öğrendiğimiz 23 yaşındaki genç kadın, 16 Aralık 2012’de Hindistan’ın Yeni Delhi kentinde bindiği otobüste 6 kişinin toplu tecavüzüne uğradı. Ardından demir çubukla dövülerek otobüsten atıldı. Kaldırıldığı hastanede 4 ameliyat geçirdikten sonra Singapur’a, Mount Elizabeth Hastanesi’ne gönderildi. Son 2 gün iyice kötüleşti, kafasına ve bedenine aldığı darbeler organ yetmezliğine neden oldu. Ve Amanat, 29 Aralık’ta hastanedeki yaşam savaşını kaybederek dünyaya veda etti.

Hindistan, tecavüz olaylarıyla sürekli gündeme gelen bir ülke. İstatistikleri verilerine göre Hindistan’da 2011 yılında %90’ı tecavüz olmak üzere 256 bin 329 kadın şiddete maruz kalmış. Hindistan’da 22 dakikada 1 kadın, Yeni Delhi’de ise 18 dakikada 1 kadın tecavüze uğruyor.

İnsan Hakları İzleme Örgütü’nün (HRW) yaptığı incelemelere göre Hindistan’da tecavüz ve şiddet olaylarının sonrasında da kadının yaşadığı sorunlar devam etmektedir. Örneğin birçok doktorun, tecavüz mağduru kadınları muayene yöntemlerinin bilimsel olmadığı ve bunun kadınları daha da değersiz hissettirdiği gözlemlenmiştir. Kadınlar basit bir muayene için hastaneden hastaneye gönderilmekte, hakaretlere maruz kalmaktadırlar.

Bu açıdan Türkiye’nin tablosu Hindistan’dan farklı değildir aslında. Hindistan’da gündeme gelen son tecavüz olayı ile geçtiğimiz günlerde Batman’da Hatice Daşlı’nın ailesi tarafından katledilmesi olayı, aynı kapitalist düzenin çirkin yüzünü ortaya koymaktadır. Hatice Daşlı, ailesi tarafından 13 yaşındayken para karşılığında zorla evlendirilmiş genç bir kadındır. Bu evliliğe zor dayanan Hatice, iki yıl sonra babasının evine döner. Genç kadın amcalarının oğulları tarafından tecavüze uğrar ve hamile kalır. 4. ayında hamileliği belli olmaya başlayınca bu durumdan utanan dedesi Hatice’yi öldürme görevini amcasına verir. Ve amca ipe Hatice’yi boğup Batman Çayı’na atar. Hatice’nin cesedini bir çobanın bulması sonucunda yaşanan olay ortaya çıkar.

İki haberin bulunduğu bir nokta var: Tecavüz ve cinayet... Aslında bu iki olay, haberlere düşen düşmeyen, resmi kayıtlara geçen geçmeyen kadına yönelik birçok şiddet olayıyla kesişiyor. Hindistan’da yaşanan, dünyanın genelinde yaşanan kadına yönelik şiddet ve tecavüz olaylarından sadece biridir. Dünyanın birçok yerinde oranları ve şiddetin öne çıkan şekli değişse de kadınlar şiddetle karşı karşıyadır. Türkiye’nin şiddet bilançosuna, özelinde AKP’nin 10 yılına baktığımızda, vakaların %1400 oranında arttığını görüyoruz. Hindistan, Türkiye ve dünyada yaşanan bu şiddet tablosu nesnel koşullardan bağımsız düşünülemez.

Kadının yaşadığı sorunların, taciz, tecavüz ve kadın cinayetlerinin arttığı dönemleri incelediğimizde kapitalizmin bunalımlarının yoğunlaştığı, bunun yansımalarının işçi ve emekçilerin yaşamını katlanılmaz kıldığı, toplumsal bilincin köreltildiği süreçlerle karşılaşırız. Böylesi süreçlerde kadına yönelik her türlü kötülüğün en yoğun şekilde yaşandığını görürüz. Kapitalizm buhranlar içerisindeyken dolaysız bir şekilde toplumda da buhranlar yaratmakta, toplumsal ilişkiler buna göre şekillenmektedir. Kapitalizm, sonunun yaklaştığını hissettikçe saldırganlaşmaktadır. Sınıf bilincinden yoksun geniş kitleler, içinde buldukları durumun, ekonomik sıkıntıların öfkesini sermaye

düzenine, sorunun temeline yönelmediklerinde biriken öfke aile içi ilişkilere, kadına ve çocuğa yansımaktadır. Ekonomik olarak yaşanan darboğaz ve bunun sonucunda yaşam koşullarında ortaya çıkan zorlanma ve biriken öfke şiddete dönüşmektedir.

Ayrıca kapitalizm, daha önceki sınıflı toplumlarla karşılaştığımızda kadını toplumsal yaşamın ve üretimin içerisinde “özgürleştirmiştir”. Yaşam haklarını gören ve buna uygun yaşamak isteyen kadın ile toplumsal rolünün zedelenmesini istemeyen erkek arasında çatışma meydana gelir. Bu çatışma da toplumu cinsiyet temelli bölerek görevler biçen sistemin yarattığı bir çatışmadır. Buradan sonrası üçüncü sayfa haberlerini oluşturur. Buhran, bunalım, kıskançlık, kendine hakim olamama ve kadın cinayetleri...

Tecavüz ve kadın cinayetleri toplumsal birer vakadır. Ülkelerin kültürel düzeylerine göre değişse de her devlet erkek egemen zihniyeti beslemekte ve buna uygun gerici politikalar üretmektedir. Gerçekleşen olay iki kişi arasındaki bir olay değildir (tecavüzçünün-katilin sayısına göre bu oran artabilir de). Olay iki kişi üzerinden somutlanmış olsa da sosyolojik ve psikolojik boyutlarıyla toplumun halinin dışavurumudur.

Cinsel şiddet biçimlerinden biri olan tecavüz, bir iktidar kurma, tahakküm oluşturma ve baskılama durumudur. Tecavüz bir iktidar biçimidir ve şekillenmesini de devletin, sistemin iktidar ilişkileri çerçevesinde oluşturur. Taciz, tecavüz ve kadın cinayetleri sistemin ilişkiler ağının ürünü olduğundan ve bu ilişkiler ağından beslendiğinden bunu değiştirecek bir toplumsal devrim ve kültürel yenilenme yaşanması gerekmektedir.

Elbette, bugün yoğun bir şekilde yaşanan tacize, tecavüze, şiddete, kadın cinayetlerine karşı sokağın sesini yükseltmek gerekmektedir. Ama alınacak önlemlerin, yasal düzenlemelerin yeterli olmayacağı aşikardır. Cinsler arası ayrımın geride bırakıldığı sosyalist toplum kadının yaşadığı her türlü şiddetin son bulmasını da sağlayacaktır. Sosyalist toplum, yaşanan sorunların son bulması için caydırıcı ve engelleyici yasal düzenlemelerin ötesinde, şiddeti yaratan kapitalist sistem ve kültürün sonunu getirdiğinden, bir bakış ve kültür yaratma çabasına sahip olduğundan sorunları ortadan kaldıracak toplumsal bir zemin oluşturacaktır.

Z. İnanc

Kürt kadınlarının gerçek kurtuluş yolu sosyalizmden geçmektedir!..

Ezilen ulusa mensup Kürt kadınları sömürünün ve ezilmenin en katmerlisini yayıyor. Cinsel ve sınıfsal sömürünün yanına eklenen ulusal sömürüyle birlikte Kürt kadınlarına ağır bir kölelik dayatılıyor. Kapitalist sistem kendisinden önceki gerici sistemlerden devraldığı erkek egemenliğini yeniden üretirken, feodal baskı Kürt kadınlarının yaşamlarını yok etmeye devam ediyor.

Kürt kadınları zorla evlendiriliyor ya da namus ve töre adı altında katlediliyor. Birçok yerde dışarı çıkmasına dahi engel olunan Kürt kadını evinin kölesi haline getiriliyor. Daha şanslı olanların tek görebildikleri ise aynı mahallede oturan insanlar olabiliyor. Kendisine dayatılan Türk dilini henüz öğrenememişse bu dar dünyada iletişim kurması da olanaksızlaşıyor. Keza genel olarak üretim dışında tutulmanın yanı sıra, dinsel gericiğin de etkisiyle ev hapsine en çok maruz kalan kesim de Kürt kadınları oluyor.

Kürt halkına karşı yürütülen kirliliğinden evrensel olarak Kürt kadınları etkileniyorlar. Kürt ve kadın olmak, toplumsal hayatta katmerli ayrımcılık anlamına geliyor. Sermaye devleti Kürt halkına yönelik sürdürdüğü imha ve inkâr saldırılarını; faili “meçhul” cinayetler, yargısız infazlar, zorla göç ettirmeler, köy yakmalar, gözaltında kayıplar, katliamlarla devam ettiren, bir taraftan da Kürt kadınlarına taciz ve tecavüzler dayatarak mücadeleyi dizginlemeye, bastırmaya çalışıyor. Bu kirliliği Kürt kadınlarını genellikle evde, sokakta ve gözaltında buluyor. Kadınlara yönelik saldırıların en yaygın biçimini oluşturan taciz ve tecavüzler Kürdistan illerinde çok daha yoğun yaşanıyor. Bir taraftan evlerine baskın yapan polislerin taciz ve tecavüz saldırılarına uğrayan Kürt kadınları, yasa dışı gözaltına alınarak götürüldükleri karakollarda yine aynı iğrençliklerle karşılaşılıyor. Devlet özellikle kadın kimliğine saldırarak teslim almaya çalışıyor.

Kürt ulusunun üzerindeki sömürgeci sermaye egemenliği, Kürt halkını feodalizmin karanlığına itmiştir. Kürt kadınları feodal kalıntıların etkisinde erkek egemenliğinin en kaba biçimine terk edilmiştir. Temel eğitim hakları dahi ellerinden alınarak, okuma-yazma öğrenmeleri engellenebilmektedir. Evlenme çağına gelmeden aşiretler arası ekonomik çıkar ilişkilerinin metasına dönüştürülmektedirler. Karşı çıkamazlar. Eğer karşı koyarlarsa erkek kardeşleri ya da akrabaları cellatları olur. Ya da tam bir kuşatmayla dört taraftan açmaza alınan kadınlar, çaresizce intihar etmeyi seçebilmektedir. Burjuva hukukunda dahi geçerli olan miras hakkı dahi çoğu zaman Kürt kadınlarını es geçmektedir.

Ulusal inkarın ve imhanın olduğu gibi, kadına yönelik sömürünün ve eşitsizliğin de kaynağı kapitalist sömürü sisteminin kendisidir. Sermaye düzeni, ulusal mücadeleyi dizginleyebilmek için, Kürt kadınlarına en ağır baskıları uyguluyor. Ancak barikat başında çarpışan, eylem alanlarını dolduran, silahlanan savaşan Kürt kadınları, egemen sistemin tüm dayatmalarını alt üst edip özgürleşmenin yolunun mücadeleden geçtiğini göstermektedir. Ulusal düzeyde bir mücadele dahi olsa, kadının ancak örgütlenerek özgürleşmeye adım atacağı bir geçektir.

İstanbul'un iki yakasında kurultay çağrısı...

BDSP 30 Aralık'ta gerçekleştirdiği eylemlerle Devrimci Kadın Kurultayı'na çağrı yaptı. Avrupa Yakası'nda Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda basın açıklaması yapılırken Anadolu Yakası'nda Kartal Bankalar Caddesi'nde yürüyüş gerçekleştirildi.

“Özgürlük, eşitlik ve sosyalizm mücadelesinde Devrimci Kadın Kurultayı'nda buluşalım!” ozalitinin taşındığı eylemlerde “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!”, “Kadının kurtuluşu devrimde sosyalizmde!”, “Kadın erkek el ele örgütlü mücadeleye!”, “Cinsel, sınıfsal, ulusal sömürüye son!” sloganları öne çıktı.

Ayrıca devrimci kadın önderlerin adları okunarak selamlandı ve kapitalizmin kadına dayattığı saldırılar lanetlendi.

Bakırköy'de gerçekleştirilen eylem Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda buluşmasıyla başladı. Ozalitin yanısıra kızıl flamalar taşıyan BDSPP'liler önce çevrede bulunanlara kurultaya çağrı ve kadın sorunun devrimci bakış açısı gündemli bildirimlerin dağıtımını yaptılar. Bir yandan sloganlar eşliğinde şiarları haykıran sınıf devrimcileri öte yandan da bildirimleri çevredeki emekçilere ulaştırdılar.

Yapılan kısa bir ajitasyon konuşmasının ardından basın metni okundu. Basın açıklaması sırasında da sıklıkla devrimci şiarlar haykırıldı. Basın metnini okunmasının ardından

eylem sona erdi.

Kartal'da ise eylem için Bankalar Caddesi'nde Citybank önünde buluşuldu. Ozalit ve kızıl flamalar taşıyan devrimciler buradan çay bahçelerinin önünden yürümeye başladılar. Coşkulu sloganlar eşliğinde gerçekleşen yürüyüş sırasında çay bahçelerinde durularak ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Devrimci Kadın Kurultayı'nın neden örgütlendiği ile kadının kurtuluşunun devrim ve sosyalizmden geçtiğinin vurgulandığı ajitasyon konuşmalarında kadınların maruz kaldığı saldırılar ele alındı. Ayrıca çay bahçelerindeki emekçilere bildiri de dağıtıldı.

Kartal Meydanı'na gelindiğinde basın açıklamasına geçildi. Bir yandan açıklama okunurken bir yandan da bildirimler dağıtıldı. Eylem açıklamanın ardından sloganlarla sona erdi.

Her iki eylemde de okunan ortak basın metninde kadınların tarih boyunca maruz kaldığı ezilmişlik ve çifte sömürüye vurgu yapılarak bunun günümüzde de artarak sürdüğü belirtildi. “Başta ev ve iş yaşamında olmak üzere her alanda cinsiyet ayrımcılığı devam ediyor” denilerek kadına yönelik şiddet, baskı, taciz, tecavüz sıradanlaştığı ifade edildi. Sömürü ve ezilmişliğin sermaye hükümeti AKP'nin iktidarı döneminde derinleştiği vurgulandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Fabrikada yanan kadın işçiler unutulmadı

29 Aralık 2005'te Özay Tekstil Fabrikası'nda çıkan yangında yaşamını yitiren beş kadın işçi için 29 Aralık'ta Bursa Kadın Platformu bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Orhangazi Parkı'ndan Fomara Meydanı'na gerçekleşen yürüyüşte en önde “Bursa Kadın Platformu” pankartı açıldı. Ardından sırayla yangında yaşamını yitiren beş işçinin fotoğrafının olduğu pankartlar taşındı.

Ajitasyon konuşmalarıyla işçilerin nasıl katledildiği çevredeki kitleye anlatıldı. Fomara Meydanı'na gelindiğinde Bursa Kadın Platformu adına Filiz Tali basın metnini okudu.

Açıklamada işçilerin nasıl öldüğü anlatıldıktan sonra yaşanan olaya davetiye çıkartanın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı olduğu belirtilerek şunlar söylendi: “İşçi kardeşlerimizin öldürülmesinde ufak da olsa payı bulunanlar bilsinler ki bu hesap mahşere kalmaz”.

Kızıl Bayrak / Bursa

İstanbul'da kadın cinayeti

2 Ocak günü sabah saatlerinde basına TEM otoyolu kenarında bulunan kadın cesedi ile ilgili haberler yansımıştı. İlerleyen saatlerde olayın eski koca tarafından işlenmiş yeni bir kadın cinayeti olduğu ortaya çıktı. Taksi Şoförü Sinan Seven, 25 yaşındaki eski eşi Gülşan Sarcan'ı kendisiyle barışmayı reddettiği için öldürdüğünü itiraf etti. Olayın gelişimi ise insanın kanını donduracak cinsten.

Sinan Sever'in polisteki ifadesi şöyle: “İki yıl önce boşandığımız eski eşim Gülşan Sarcan akşam beni cep telefonumdan arayarak 4 yaşındaki çocuğumuzun hasta olduğunu söyledi. Şoförlüğünü yaptığım taksiyle onları alıp Bakırköy Doktor Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne götürdüm. Çocuğun tedavisi yapılıyorken biz dışarı çıktık. Bir yerde yemek yedik. Takside seyir halindeyken ona barışmak istediğimi söyledim. Barışma tekliflerimi kabul etmeyince tartıştık. Bunun üzerine sinirlerime hakim olamayıp onu bıçaklayarak öldürdüm. Ardından hastaneye gidip çocuğu aldım. Babamlara götürdüm. Babama olayı anlatınca beni alıp buraya getirdi”

Sever'in ifadesi cinayetin nasıl soğukkanlılıkla işlendiğini göstermekte. Çocuklarını hastaneye götürmek için kendisinden yardım isteyen eski eşini öldürecek kadar insanlıktan çıkan ve ardından hiçbir şey olmamış gibi çocuğunu hastaneden alabilen biri, düzenin yarattığı erkek kimliğinin de çarpıcı bir görüntüsü.

30 Aralık 2012 | Kartal

30 Aralık 2012 | Bakırköy

Devrimci Kadın Kurultayı hazırlıkları seminerlerle sürüyor

30 Aralık 2012 | Kartal

Ümraniye

26 Aralık günü saat 19.00'da Ümraniye Devrimci Kadın Kurultayı Hazırlık Komitesi tarafından bir seminer gerçekleştirildi. Seminerde "Tarihten günümüze kadın sorunu, burjuva toplumunda kadın, kapitalizm ve kadın" başlıkları ele alındı.

Katılanların birçoğu söz alıp konuyla ilgili görüş bildirmesi seminerin canlı geçmesine vesile oldu. Seminere katılan herkesin 10 Şubat günü gerçekleştirilecek olan Devrimci Kadın Kurultayı'na güç vermeleri çağrısı ile seminer sona erdi.

Kartal

30 Aralık'ta İstanbul'un iki yakasında seminerler düzenlendi. Anadolu yakasındaki seminerde ilk olarak Devrimci Kadın Kurultayı'nın gündemleri, kapsamı ve hedefleri üzerine sohbet edildi. Komünist hareketin 25. yılında kadının yaşadığı sorunlar ve kadının kurtuluşu mücadelesini Marksizm ışığında tartışmanın ve bir kez daha ortaya koymanın önemi vurgulandı.

Kurultay kapsamına dair konuşulduktan sonra "Kadın sorununun tarihsel olarak ortaya çıkışı" ve "Kadının kurtuluşu mücadelesine komünistlerin bakışı" başlıklı sunumlar yapıldı.

Seminer, sunumların ardından yapılan canlı tartışmalar ve mücadele çağrısı ile son buldu.

Avrupa Yakası

Avrupa Yakası'nda da "Kadın sorununun tarihsel olarak ortaya çıkışı ve kapitalist sistemde kadın sorununun kapsamı" ve "Komünistlerin kadın sorununa bakışı" başlıklı sunumlardan oluşan bir seminer gerçekleştirildi.

Toplantı "Özgürlük, Eşitlik ve Sosyalizm Mücadelesinde Devrimci Kadın Kurultayı" şiarıyla düzenlenecek kurultayla ilgili bilgi verilmesi ile başladı. Kurultay üzerine yapılan değerlendirmenin ardından sunumlara geçildi. İlk sunumda kadın sorununa doğru bir bakış açısıyla yaklaşabilmek için kadın sorununun kökenini doğru anlamının önemi

vurgulandı. İlk sunumun ardından kadın sorununa komünistlerin bakış açısı aktarıldı. Bu kapsamda kadının günümüz toplumunda yaşadığı sorunlarla ilgili örnekler verildi.

Toplantının ikinci bölümünde DKK kapsamında gerçekleştirilecek çalışmalar üzerine öneriler getirildi. Bu kapsamda eğitim çalışmasının önemi ve materyal kullanımının yaygınlaştırılması ve çeşitlendirilmesi öne çıktı.

İzmir

Devrimci Kadın Kurultayı hazırlıkları çerçevesinde planlanan seminerlerden üçüncüsü olan "Kadın sorunu ve toplumsal kurulumlaşmalar" ile "Kadın sorunu ve toplumsal devrim" başlıklı seminer 30 Aralık'ta gerçekleştirildi.

Öncelikle kadına yüklenen işlerin toplumsal kurulumlaşmalar yoluyla çözülebileceği vurgulanarak söze başlandı. Kapitalizmin kadın sorununu döne döne tekrar ürettiğinin altı çizildi. Kapitalizmin kadını evden çıkarması ve üretime katmasının kadının özgürleşmesinde bir adım olduğu fakat kadının ev içi köleliğinin son bulması anlamına gelmediği vurgulandı.

Kadın sorununa kapitalizmde ve sosyalizmdeki yaklaşımlar karşılaştırılarak anlatıldı. Son olarak Ekim Devrimi'nin kadına sunduğu kazanımlar somut örneklerle anlatıldı.

Seminerin bitiminin ardından konuyla ilgili sorular ve görüşler paylaşıldı.

Mamak

Devrimci Kadın Kurultayı'nın hazırlıkları çerçevesinde Mamak'ta bir birliktelik oluşturuldu.

Oluşturulan birliktelik kurultay öncesi hazırlıklar çerçevesinde kadın sorununun nereden kaynaklandığı ve çözümün nasıl olacağına dair ayrıntılı tartışmalar ve seminerler planlayarak başladı.

Bu çerçevede kadın sorununun tüm kapsamıyla ele alınacağı seminerler belirlendi. 5 seminer başlığının ilki olan "Kadının tarihsel ezilmişliği" başlıklı seminer gerçekleştirildi.

Canlı tartışmaların yapıldığı seminerde, kurultay öncesi yapılacak çalışmanın planlaması da gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul-İzmir-Ankara

30 Aralık 2012 | Sefiköy

Adana'da Devrimci Kadın Kurultayı hazırlıkları

Adana'da oluşturulan Kurultay Hazırlık Komitesi 29 Aralık'ta bir araya gelerek çalışma programı oluşturdu. Kurultay hazırlık sürecine dair ve 8 Mart çalışmaları hakkında verimli tartışmaların ardından oluşturulan çalışma programında bir dizi etkinlik planlandı.

Planlamalarda öncelikli olarak kadın sorununun tarihsel süreci, kadın kurtuluş hareketleri ve sosyalizm, feminizm eleştirisi, Marksizm'de kadın sorunu ve Sovyet deneyiminin işleneceği seminerler

planlandı.

Kurultay tarihine kadar hafta sonlarını verimli değerlendirecek bir planlama yapılarak ev toplantıları ve film gösterimlerinden oluşan bir takvim çıkarıldı.

Bu planlamalara ek olarak, kurultay öncesinde Adana'da 3 Şubat tarihinde "Kadın sorunu ve devrimci çözüm" başlıklı bir panel örgütlenecek.

Kurultay Hazırlık Komitesi, kurultay sonrasına ilişkin de bir planlama yaptı. Emekçi kadınları eylem ve etkinliklerde bir araya getirmek için çeşitli araçlar üzerinden verimli tartışmalar ve planlamalar yapıldı. Bu kapsamda yapılacak bir dizi etkinliğin ardından 3 Mart'ta Emekçi Kadın Etkinliği yapılması kararlaştırıldı.

Bu çalışmalar esnasında afiş, bildiri gibi araçların yanında yerelde, kurultay çalışmaları ve sonrasında 8 Mart çalışmasının araçlarından biri olarak Emekçi Kadın Bülteni çıkarma hedefi konuldu.

Kızıl Bayrak / Adana

Suriye'deki Filistinlilerin trajedisi ve geri dönüş hakkının merkezliği

Remzi Barud

2007 yılı olmalı, ama tam tarihi hatırlayamıyorum. Roma'da Birleşmiş Milletler Gıda Programı'nın (WFP) merkezini beyhude bir arayışta kaybolduğumu anımsıyorum. STK'ların ve birtakım BM elçilerinden oluşan bazı Genel Kurul organlarının "Filistin Sorununa" adanmış bir toplantıları vardı. Bir STK adına katılmam istendi. Çekinerek kabul ettim.

Böyle toplantıların nasıl sonuçlandığı – eski açıklamaların yinelenmesi, eski metinlerin az çok tekrarı, bunu yineleyiş, şunu öne sürüş – iyi bilmeme rağmen yine de katıldım. Tartışmanın konusu, Mahmud Abbas'ın Filistin Yönetimi bir yana çoğu Filistinli için halen yıllardır süren Filistin özgürlük ve haklar mücadelesine herhangi bir adil çözümün özünü temsil eden Filistinli mültecilerdi. Resmi BM metnini yeniden beyan etmek ve yeniden onamak ihtiyacından daha büyük bir aciliyet hissine kapıldım. Birkaç gün önce Londra'da endişe verici bir telefon görüşmesi yapmıştım.

Arayan kişi, Ürdün-Irak sınırında mahsur kalmış Hussam adlı genç bir Filistinli adamdı. İki erkek kardeşi önceki aylarda Irak'ta öldürülmüştü. Birisi ekseriyetle Filistinli mültecilere ev sahipliği yapan Bağdat'taki Belediyet mahallesinde infaz edilmiş. Diğeri ise ABD kuvvetleri tarafından öldürülmüş.

ABD'nin 2003 işgalinden önce Irak'ta 35 bin kişilik küçük bir Filistin topluluğu ikamet ederdi. Ülkedeki herhangi bir siyasi angajmandan bilerek sakınmışlardı ve Lübnan'daki Filistinli mültecilerin aksine iyi muamele gördüler. Fakat ne zaman ABD işgali oldu, o vakit çeşitli milisler, ABD kuvvetleri ve haydut çeteleri için kolay bir hedef haline geldiler. Çoğu öldürüldü, özellikle de eli silahlıların rastgele dayattıkları ağır fidyeleri ödeyemeyenler. Mültecilerin çoğu kaçtı, Irak'ta güvenli yerler aradılar ve bu artık mümkün olmayınca komşu ülkelere sığındılar.

Filistinlilerin Arap ülkelerine girişine müsaade edilmesi pek de kolay değildir. Bu sebepten ötürü binlercesi Ürdün ve Suriye sınırlarında yeni kurulan mülteci kamplarında mahsur kaldı. Yorucu çöllerde doğa şartları ile savaşıyor ve BM bağışları ile geçinerek varlıklarını sürdürdüler. En sonunda çoğu Arap olmayan çeşitli ülkelere gönderildi. Filistinlilere Arap ihanetinin acınacak bir manzarasıydı bu. Arap rejimleri Filistinliler hakkında daha çok ateşli konuşur gördükçe Filistinlilerin zor durumuna gerçekte daha çok anlayışsızdılar. Tarih bu şekilde hep acımasız olmuştur.

Hussam sadece Ürdün'e geri girmek istiyordu. Orada doğup büyümüştü, fakat ikameti keyfi biçimde sona erdirilmişti, tıpkı Filistinli mültecilerin sayısı ev sahibi ülkeye demografik bir kaygı teşkil edecek derece büyüdüğüne olduğu gibi. Benden yardımcı olmamı istedi, annesinin yaşlı olduğunu ve onun hayatta kalan tek oğlunun kendisi olduğunu mazeret gösterdi.

Tabii ki ben çaresizdim ve halen öyleyim. Ancak Filistinli mültecilerin durumu üzerine Roma toplantısına katılmam istendiğinde bunun Hussam'ın sıkıntısının ivedi bir siyasi bağlama oturtulması için uygun bir platform olacağını düşünmüştüm. Öyle sonuç vermedi çünkü eski defterler önemsiz mevcut sorunlara baskın çıktı.

Irak'ın Filistinli mültecileri Filistin'e aittir. Fikrini söyleyecek ahlaki cesarete sahip olanların, Roma'daki BM elçileri gibi, ateşli konuşmalar yapmaktan başka güçleri yok. Filistinli mülteciler için Geri Dönüş Hakkında ısrar eden uzun zamandır ihmal edilen BM kararlarını yürürlüğe sokabilecek olanlar, ABD'nin dediğim dedik baskısı ve İsrail'in bu toprağın yerli nüfusunun ülkeye girişini reddetme kararlılığı önünde boyun eğiyorlar. 11 Aralık 1948 tarihli 194 sayılı BM Kararı kağıt üzerinde kaldı.

İsrail uluslararası hukuku çiğnemeyi sürdürdükçe milyonlarca Filistinli mülteci, onları siyasi yem olarak kullanan ya da onları bir demografik problem daha da kötüsü bir tehdit olarak gören bölgesel mücadelelerde mahkum kalacaktır. ABD'nin mültecilerin cefasını dindirecek anlamlı hiçbir eylemin hayata geçirilmemesini güvenceye almasıyla binler kendilerini bir sınırda bulmaya, gıda için kuyruğa girmeye ve arzuhallerini dinlemeye gönüllü her kim olursa bildirmeye devam eder bulacaktır.

Suriye şimdi Lübnan iç savaşından (1975-1990) ve İsrail'in Lübnan işgallerinden (1978 ve 1982) beri eşi benzeri görülmemiş şekilde tezahür eden çok uzun süren o trajedinin en son perdesidir. Suriye'de on iki mülteci kampı var. Bunlardan dokuzu BM Yardım ve Çalışma Ajansı'na (UNRWA) resmi kamp olarak kayıtlıdır ve 496 binden fazla mülteci nüfusuna sahiptir. Şam yakınlarındaki Yermuk tek başına tahminen 150 bin mülteciye ev sahipliği yapıyor. Bu kamp, çeşitli militan gruplar ve Suriye kuvvetleri için devamlı bir hedef olmuştur. Deraa, Huseyniye ve Neyrab dahil diğer kamplar da bu acımasız çatışmada hedef alınmıştır.

Suriye'de yüzlerce Filistinli öldürüldü. Ya Suriye hükümeti ile muhalefet arasındaki kanlı çatışmada arada kaldılar ya da o veya bu bahaneyle kasten hedef alındılar. Yermuk'u neredeyse boşaltan en son şiddet, bildirilenlere göre İslamcı militanların Başkan Beşar Esad'ın Suriye hükümetine sadık Filistinli savaşıtlara

saldırdığı 14 Aralık'ta başladı. Hava saldırısını da içeren bir karşı saldırı Yermuk'u çok sayıda ölü ve yaralıyla darmadağın etti. Ardından toplu kaçış geldi ve Filistin odise destanının yeni bir kısmı zorla yazıldı, kanla ve daha berbat anılarla kaplandı. On binlerce kişi kaçtı. Bazısı Lübnan'daki aşırı kalabalık Filistin kamplarına kaçtı. Diğerlerinin ülkeye girmesine izin verilmedi, sadece Şam'daki parklara kamp kurabildiler ve bir kez daha BM bağışları için kuyruğa girdiler. Dünya Gıda Programı, mültecileri beslemekle sorumlu görünüyor. Yakın zamandaki bir açıklamaya göre bu BM grubu, UNRWA, Suriye Kızılayı, BM Çocuk Ajansı UNICEF ve Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (UNHCR) ile çalışmalarını koordine ediyor.

Hiçbir kelime, ülke içinde ya da komşu ülkelerde yerinden olan üç milyon mülteciyi umursamayan bölgesel bir güç oyununa yakalanan milyonlarca masum Suriyeli mültecinin zor durumunu layıkıyla tarif edemez. Fakat ne vakit Arap ülkelerinde çatışmalar patlak verdiğinde – Ürdün'de, Lübnan'da, Kuveyt'te, Irak'ta, Libya'da şimdi Suriye'de olduğu gibi – Suriye'deki ve diğer yerlerdeki Filistinliler için vaziyet katıksız bir yan not olmaya devam ediyor. Bu, geçici bir kriz değil, siyasi insani bir krizi olarak kararlılıkla halen ele alınmayan aynı eski hikayedir.

Filistin liderliği daha fazla sorumluluk taşıyor, çünkü mülteci krizinin, yani Geri Dönüş Hakkı'nın, aciliyetini kendisi ile İsrail arasındaki nihai statü görüşmeleri(1) sırasında öyle ya da böyle ortaya çıkarılacak bir muammaya indirgeyen oydu. Elbette ki bu görüşmeler olmadı ve sızdırılan Filistin Belgeleri'ne (2) göre Filistin Yönetimi'nin İsrail yetkilileri ile gizli görüşmelerinde mültecileri tamamen evlatlıktan reddetmiş olduğu görülüyor.

Suriye'deki Filistinli mültecilerin çoğu Filistin'deki evlerinden kademeli olarak sürülmüşlerdi. İlk dalga 1948'de geldi, çoğu Safad, Hayfa ve Yafa'dandı. İkinci ise İsrail'in 1967'de

Golan Tepelerini işgalinden sonra ve üçüncüsü Lübnan iç savaşı ve İsrail'in Lübnan'daki savaşları sırasında geldi. Bu, çok katmanlı, sürüncemeli bir trajedidir. Doğru, mültecileri korumak ve onlara bakmak için iki kat çaba gerektirir, fakat aynı zamanda uluslararası topluluğun mültecilere yönelik küçümseyici tavrının ciddi bir yeniden değerlendirilmesini talep eder. Filistinli mülteciler, Arap çatışmalarına yakalanmış kaçan kalabalıklar değildir sadece, onlar uluslararası hukukta saklı Filistin haklarının kılavuzluğunda hemen eylem gerektiren kendi başlarına vahim bir siyasi ve ahlaki krizi temsil ederler.

Paradoksal biçimde, Güvenlik Konseyi üyelerinin İsrail'in Kudüs'teki yasadışı Yahudi yerleşimlerini planlı genişletmesini onaylamamalarına yanıtında Geri Dönüş Hakkı'nı siyasi bir bağlama yerleştiren İsrail'in BM Büyükelçisi Ron Prosor oldu. 20 Kasım'da Prosor, barışa bir engel olarak değerlendirilmesi gerekenin yasadışı yerleşimlerin genişletilmesi değil, Filistinlilerin Geri Dönüş Hakkı'ndaki ısrarı olduğunu öne sürdü. Bu hem acayip hem de beklendiği gibi duyarsızdı. İsrail Yahudi yerleşimcilere yer açmak için Filistinlilere etnik temizlik uygulamayı sürdürürken Suriye'deki ve Lübnan'daki mülteciler, üç nesildir mültecilerin son 64 yıldır yaptıkları üzere hayatta kalmak için savaşıyorlar. Her nedense, korkmuş çocukların ve yakaran annelerin haklarını uluslararası hukuk uyarınca talep etmek, İsrail'in "barış" versiyonuna tehdit teşkil ediyor.

Eğer Irak'taki mültecilerin trajedisi Filistinli mülteci krizinin ve bu mültecilerin vazgeçilemez haklarının merkezliğini yinelemek için yetersiz kaldıysa, Suriye'de başlarına gelen gözler önündeki felaket, mülteci meselesinin Filistin anlatısının, her ciddi siyasi söylemde olması gerektiği gibi, bütünleşik bir parçası olduğuna şüphe bırakmamalıdır.

Geri Dönüş Hakkı, içli bir tarihi ve ölmekte olan bir neslin anılarını anımsatan bir tartışma değildir yalnızca. Eşit derecede bastırılan insani boyutu olan son derece acil bir siyasi öncelik olarak ele alınmayı hak ediyor. Filistinliler bir kez daha ölüyor ve kaçıyor ve tüm samimi eylemler, bu mültecilere Suriye'deki çatışma ile başa çıkmalarına ve Filistin'deki anayurtlarına geri dönmelerine yardımcı olmaya yönelik olmalıdır.

Dipnotlar:

1 – 1993'te Filistin Kurtuluş Örgütü ile İsrail arasında Washington'da imzalanan Oslo Anlaşmaları diye bilinen anlaşmalara göre Filistinli mültecilerin durumu, Kudüs'ün statüsü, işgal topraklarındaki İsrail yerleşimleri gibi Filistin meselesinin temel konuları anlaşmadan beş yıl sonra yapılması kararlaştırılan nihai statü görüşmelerine bırakılmıştı. Zamanında yapılmayan nihai statü görüşmeleri 2000 yazında ABD'de Camp David'de Ehud Barak ile Arafat liderliğindeki müzakere ekipleri tarafından yapıldı ve başarısızlıkla sonuçlandı. Müzakerelerin çökmesinin ardından 2000 yılı Eylül ayında İkinci Filistin İntifadası patlak verdi. (kizilbayrak.net)

2 – 2011 yılı başında El-Cezire tarafından yayınlanan Filistin Belgeleri, Filistin Yönetimi'nin müzakere ekibinin İsraili mevkidaşları ile yaptıkları yazışmaları içeriyordu. Belgelerde Filistin Yönetimi tarafından başta Filistinli mültecilerin geri dönüş hakkı olmak üzere Filistin halkının temel haklarından vahim tavizler verildiği ortaya çıktı. (kizilbayrak.net)

30 Aralık 2012

Remzi Barud, PalestineChronicle.com sitesinin editörüdür. İkinci Filistin İntifadası adlı kitabı Türkiye'de yayınlanmıştır...

(Counterpunch sitesinden kizilbayrak.net tarafından çevrilmiştir...)

Yalanlarınız sizi kurtaramayacak!

Burjuvazinin propaganda merkezleri yaydıkları bilgi kirliliğiyle olguları tersyüz ederek, gerçekleri çarpıtarak içerisinde buldukları ekonomik, politik ve ahlaki çöküntüyü gizlemeye çalışıyorlar. Başbakanlar, bakanlar, emperyalist finans kuruluşları desteksiz yalanlarla ortalığı toz-dumana katarak, kapitalist sistem hakkında oluşan güven bunalımını tersine çevirmeye çalışıyorlar. Onlar bu aşağılık amaçlarına ulaşmak için her yolu mübah görüyorlar. Her söylediklerini inkarda ve tükürdüklerini yalamakta mahsur görmüyorlar. Her durumda, gerçeğin devrimci olma özelliği karşısında, birer aşağılık yalancılar olarak açığa çıkıyorlar, damgalanıyorlar. Kapitalist

sistemin aslakları olarak düşüldükleri ahlaki çöküntünün dipsizliğinde boğuluyorlar. Üç-beş kuruş uğruna rezilce yalanları peşpeşe sıralamakta bir sakınca görmüyorlar. Mevzubahis paraysa, gerisi teferruat oluyor.

Burjuva devletlerinin başbakan, bakan ve bilimuz zevatını, kapitalist üretim sürecinin içerisine girdiği bunalım ve kapitalist üretimin bağrında taşıdığı üretim anarşisi karşısında çaresiz kalmışlardır. Birer zavallı olarak, olanca görkemleriyle yerlere serilmişlerdir. Onların yalan ve dolandırıcılıkta da emsalsiz birer sahtekar olduğu ispatlanmıştır

Bir yılı bitirip yeni bir yıla girerken, burjuva aslakların kriz ile ilgili söyledikleri yalanların kısa bir çetelesini sunarak utanmazlıklarına ayna tutmak öğretici olacaktır.

"İspanya, Yunanistan değildir!" (Elena Salgado, İspanya Maliye Bakanı, Şubat 2010). "Portekiz, İspanya değildir!" (The Economist, Nisan 2010). "Yunanistan, İrlanda değildir!" (Yorgo Papaconstantinou, Yunanistan Maliye Bakanı, Kasım 2010). "İspanya ne İrlanda ne de Portekiz'dir!" (Elena Salgado, İspanya Maliye Bakanı, Nisan 2010). "İrlanda, Yunanistan değildir!" (İrlanda Maliye Bakanı Brian Lenihan, Kasım 2010). "Ne İspanya ne de Portekiz, Yunanistan'dır!" (OECD Genel Sekreteri Angel Gurrria, Kasım 2010) "İtalya, İspanya değildir!" (Ed Parker, Fitch yöneticisi, Haziran 2012) "İspanya, Uganda değildir!" (İspanya Başbakanı Mariano Rajoy, Haziran 2012) "Uganda, İspanya olmak istemez!" (Uganda Dışişleri Bakanı, Haziran 2012) "İngiltere Merkez Bankası: Ekonomik düzleme yolda! (21 Eylül 2012). İngiltere ekonomisinde daralma sürüyor!" (25 Temmuz 2012) "İngiltere'de ekonomik canlanma kapıda!" (16.07.12) "İngiltere ekonomisinde küçülmel!" (24. Mayıs 2012) "OECD: İngiltere ekonomisi daralacak!" (29 Mart 2012) "Almanya Başbakanı Angela Merkel, ülkenin ekonomik koşullarının 2013'te daha da zorlaşacağı uyarısında bulundu." (31 Aralık 2012)

Mizah dergilerine taş çıkartan gevezeliklerinin hiçbir inandırıcılığı kalmadığı gibi, ciddi bir mizaha konu olmayı bile hak etmiyorlar. Miyadını dolduran bir asalak sınıfın yaverleri olarak, kendileriyle birlikte ibreti-alemler için müzeye kaldılacakları günü bekliyorlar. "Ekmek bulamıyorlarsa pasta yesinler" diyen öncüllerinin gafplarının yanında yerlerini almaları hiç de öyle uzak değildir.

Artık burjuva martavallar geride kalmıştır. Kapitalist üretimin içerisine girdiği bunalımın toplumsal yaşamda olduğu gibi ekolojik alanda da yol açtığı yıkıcılığın ve çürütücülüğün boyutları proletarya ve emekçiler tarafından seziliyor, görülüyor. Burjuva ideoloji ve kültürel egemenlik sorgulanıyor. Yer küremizi bir baştan bir başa kapsayan toplumsal ayaklanmalar, grevler, direniş ve eylemler burjuvazinin yıkıcılığına karşı derinleşerek yaygınlaşıyor. Yalan ve karalamayla önünü alamadıkları toplumsal hareketlere karşı daha çok militarist yollara başvuruyorlar. Ancak nafiye, onların bu çabaları da boşa çıkacaktır. Zulmün saltanatı ilelebet süremeyecektir.

Güney Avrupa'dan Kuzey Afrika'ya, oradan kapitalizmin mabedi olan ABD'ye yayılan, Latin Amerikayı sarmalayan toplumsal hareketler, artık bir istisna olmaktan çoktan çıkmıştır. Dünyamızda kapitalist buhran ve barbarlığa karşı karşıt bir güç ortaya çıkmıştır. Yer küremiz, uzunca bir süredir kuruyan toprağın yağmura hasreti gibi, hasret kaldığı proletarya ve emekçi halk hareketlerine olan hasretinin doyuralacağı, sermayenin tutsaklık zincirlerinin kırılacağı bir dönem başlamıştır. Son otuz yıldır hüküm süren karabasan dönemi yarılmıştır. Proletarya ve emekçi halkların aydınlattığı sıcak ve kızıl günlerin şafağının sökmesi uzak değildir.

2012'de 3784 Filistinli tutuklandı

2012'nin son günlerinde bir dizi Filistin örgütü yayınladığı raporlarla 2012'nin bilançosunu sundu. Raporlarda tutuklama sayıları ve mahkumların durumuna dair bir dizi veri yer alıyor.

Batı Şeria'da faaliyet yürüten Ahrar İnsan Hakları ve Esirler Araştırma Merkezi'nin yayınladığı raporda İsrail'in tutuklama saldırılarının aylara ve kentlere göre dağılımına yer verildi. Rapora göre 2012 boyunca tutuklanan Filistinli sayısı 3 bin 784. Batı Şeria'da tutuklanmaların en fazla olduğu kent ise el Halil olurken, onu Nablus ve Ramallah izliyor.

Filistinli Esirleri Destekleyenler Örgütü de bir rapor yayınlayarak 17 İsrail hapishanesinde 4 bin 585 tutuklu olduğunu kaydetti. Tutuklular arasında 12 milletvekili de bulunuyor. Mahkumlardan 70'i 20 yıldır, 30'u 25 yıldır zindanda bulunuyor.

Filistin Yönetimi Esirler Bakanlığı ise yayınladığı raporda çocuk tutukluların sayısına dikkat çekerek 2012'de sayının 900'e yükseldiğini vurguladı. Raporda hapishanelerdeki olumsuz koşullara da dikkat çekilerek tutsaklara yönelik 150 saldırı olduğu belirtildi.

Roboski katliamının birinci yıldönümünde...

Hesap sorma çağrısı sokaklarda yükseliyor!

Roboski katliamının ardından geçen bir yılda değişen bir şey olmadı. Düzenin Kürt halkına yönelik baskı ve tehdidi sürüyor, katliam unutturulmaya ve yaşanan süreç bir gözdağı olarak kullanılmaya çalışılıyor. Roboski katliamının ilk gününden itibaren hakim olan inkar ve demagoji aynı pervasızlık ve riyakarlıkla sürdürülüyor. Savcılık tarafından yürütülen soruşturmada da, meclis bünyesinde oluşturulan komisyon da durum aynı. Geline aşamada ise Roboski katliamı “geçmişin acıları” olarak lanse ediliyor.

İnkâr ve imha çizgisi demokrasi ve adalet maskesiyle sürüyor

Devlet, Roboski katliamının hemen ardından ilçe kaymakamı başta olmak üzere bölgedeki güçlerini ve burjuva basını, emekçileri aldatmak için seferber ederken, İdris Naim Şahin ve kolluk güçleri üzerinden de aba altından sopa göstermekteydi. Her zamanki gibi öncelikle “terör” demagojisine sarılan devlet, ardından bölgedeki insanların geçim kaynağı olan “kaçakçılığı” katliamı meşrulaştırmak için gerekçe olarak sundu. İkiyüzlü ve demagojik açıklamalara düzen medyası da eşlik etti. Manşetlerine “Uludere devletle barıştı” başlığını atan burjuva medya Kürt halkının ‘devlete bir tepki duymadığı’ izlenimi yaratmaya çalıştı. Aynı haberlerle birlikte katliamda birçok akrabasını kaybeden ve tok bir duruşla devletin katliamcı kimliğini teşhir eden Ferhat Encü hedef gösteriliyordu.

Katliamın birinci yılında sermaye devleti ezber tazeledi

Dinci-gerici AKP'nin şefi Erdoğan Roboski katliamının yıldönümü dolayısıyla açıklamalarda bulunurken bir kez daha hem aba altından sopa gösterdi hem de riyakarlıkla “gerekirse özür dileriz” dedi. Resmi devlet ideolojisinin argümanları esnetilerek yapılan açıklamalarda “özür dilenebileceği” imaları yapıldı.

Sırf sermaye hükümetinin şefi Tayyip Erdoğan'ın bu minvaldeki açıklamaları bile devletin sıkışmışlığını bir

kez daha dışavuruyor. Uludere konusunda adım attıklarını, “Dersim yanışına” düşmek istemediklerini söyleyen Erdoğan, “Daha netice ortaya çıkmadan terör örgütü ve uzantıları kalkıyorlar bize ‘illa özür dileyeceksin’ diyorlar. Gerekirse özür dileriz” diyerek, algıları kendi istedikleri sonuca yönlendirmek, sermaye devletinden çözüm bekleyen bakışı egemen kılmak istiyor.

Bilindiği gibi Roboski katliamının ardından bugüne kadar savcılık soruşturması da komisyon süreci de esasta resmi devlet ideolojisi olarak inkar ve imhanın sac ayağı olarak işledi. Meclis Uludere Araştırma Alt Komisyonu'nda milletvekili Ertuğrul Kürkçü bulunmasına rağmen komisyon ve komisyon başkanı, açıklamalarıyla katliamın örtbas edilmesine hizmet ediyor. Kürkçü basına ve emekçilere aktardığı bilgilerle gerçeğe dikkat çekerken, komisyonun her açıklaması “daha kesin konuşulamayacağı” ya da “bir bilgiye ulaşamadıkları” üzerine oluyor. İnsansız Hava Aracı (İHA) görüntülerinin izlenmesinin ardından yaşanan süreç bu yanıyla komisyonun yapacaklarının ne olduğunu da gösterdi. Keza komisyonun rapor yazım sürecinde olduğu açıklanırken komisyona ulaşan son resmi bilgi ve belgenin 13 Haziran tarihli olduğu

belirtiliyor. Yani aradan geçen 6 aylık süreçte yeni bir veri eklenmemesine rağmen rapor yazımı bilinçli olarak geciktiriliyor.

Soruşturmalarından ve raporlardan çıkacak sembolik anlamlara dahi tahammül göstermeyen devlet, aynı anlama gelmek üzere Roboski katliamı sorumlusu sayılan Hava Kuvvetleri Komutanı Org. Mehmet Erten'e “hizmetlerinden” dolayı başarı madalyasını layık gördü. Devlet, katliamın faili komutanlardan birine madalya takarak kendisini sahiplendiğini göstermiş oldu. Dün Org. Muğlalı adınının Van'daki bir kışlaya verilmesi örneğinde olduğu gibi bugün de takılan madalya devletin katillerini her zaman koruduğunu, katliamları sahiplenildiğini göstermektedir.

Bunun karşısında katliamın birinci yılında başta Kürt halkı olmak üzere sendikaların, devrimci ve ilerici güçlerin ortaya koyduğu sahipleniş, düzen güçlerine verilen anlamlı bir yanıt oldu.

Unutursak kalbimiz kurusun!

Katliamın hemen ardından ülkenin dört bir yanında eylemler örgütlenmiş tepki sokakta açığa çıkmıştı. Roboski katliamının birinci yıldönümünde de yine binlerce Kürt emekçisi başta olmak üzere ilerici ve devrimci güçler birçok anma eylemi örgütledi. Kürdistan coğrafyasında yas tutulup dükkanlar açılmazken sokaklar da boş bırakılmadı. Üniversiteli gençlik birçok üniversitede eylemdeydi. Merkezi yerler dışında emekçi semtleri de eylemlere sahne oldu. Keza DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrıcılığında hem büyük illerde hemde Roboski'de anma eylemleri yapıldı.

Sermaye devletinin katliamı örtbas etme çabasına karşın işçi ve emekçiler cephesinden eylemlerde hesap sorma kararlılığı öne çıktı. Bu yanıyla yaratılan baskı ve saldırganlığa rağmen düzeni korkutan bir eylemlilik tablosu oluştu.

Devlet katliamları karşısında duyulan tepkinin daha güçlü ifade edildiği bu süreç, aynı zamanda yapılması gerekeni, yürünmesi gereken yolu da gösteriyor. Roboski anmalarında Maraş, Sivas, Gazi katliamlarının da anımsatılması, katilin devlet olduğunun vurgulanması bu yanıyla biriken öfke kadar bilinçli bir eylem hattını da işaret ediyor.

T. Kor

Afyon'da Kürtlere sürgün dayatması

Afyon'un Sultangazi ilçesinde iki grup arasında çıkan yol verme kavgasında bir kişi ölmüştü. Olayın ardından sorunu ırkçı bir kışkırtmaya dönüştüren faşistler Afyon Vatansaver Gençlik adı altında Kürtlere ait ev ve işyerlerine saldırmıştı. Kürtlere karşı ırkçı sloganlar atan grubun Kürt mahallelerine ulaşmasına ise izin verilmezken kentte yoğun polis ablukası uygulanıyordu. Ancak saldırıya uğrayan ailelerin evleri abluka altındayken saldıran gruba bugüne kadar herhangi bir hukuki yaptırım uygulanmadı.

Yaşanan linç toplumsal bir tecrit ve sürgün dayatmasına dönüştü. Tehditler nedeniyle aileler çocuklarını okula yollayamazken insani ihtiyaçlarını da diğer Kürt aileler aracılığıyla elde edebiliyorlar. İlçedeki Kürtler ağırlıklı olarak inşaat işçiliği yapıyor ancak son provokasyondan sonra Kürtlere bu sektörde iş verilmiyor. Bu da Kürtlerin ilçeyi terketmesi için bir başka tehdide dönüşüyor.

Sultandağı İlçe Kaymakamı Vekili Mevlüt Şekerci Kürt ailelere ilçeyi terketmeleri için para teklif etti. Şekerci ailelerin kentten gitmesi için evlerine karşılık ilçede para toplayarak 300 bin TL vereceklerini söyledi. Böylece yaşanan ırkçı saldırı, devlet katında da sahiplenilerek bir adım öteye götürülmeye ve Kürtlerin sürgününe dönüştürülmeye çalışıldı.

2012'de doğal ve kentsel çevre talanı hız kazandı

2012 yılı, sermayenin ve onun temsilcisi AKP hükümetinin işçi ve emekçilere yönelik sosyal yıkım politikalarına ve kardeş halklara yönelik savaş ve saldırganlık politikalarına sahne olurken öte yandan bu politikaların tamamlayıcısı olarak değerlendirilebilecek kentsel ve doğal çevrenin yağma ve talanına sahne oldu.

AKP hükümeti, bu yağma ve talan politikalarına yönelik geniş kapsamlı çalışmalarını 12 Haziran 2011 merkezi seçimlerinin hemen ardından 29 Haziran tarihinde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın kurulması ile başlatmıştı. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın kurulması ile sermaye hükümeti açık bir şekilde geçmişe göre daha planlı ve kapsamlı bir şekilde kentsel ve doğal çevreyi sermayenin taleplerine cevap verecek şekilde dönüştüreceğini ilan etti.

Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar'ın 2012 başında "Yaşanabilir çevre, kentsel dönüşüm ve marka şehirler için reform hareketini başlattık" diyerek "titiz ve heyecanlı bir çalışma içerisinde" olduklarını duyurması ile bir bakıma "yağma ve talan" için start da verildi.

2012 yılı "kentsel dönüşüm" yılı oldu

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın kurulmasıyla birlikte Hazine mülkiyetindeki alanlarda yetkinin tamamen Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na devredilmesi, deprem riskli bölge ilan edilen alanlarda riskli yapıların yanı sıra risk taşımayan yapıların bakanlığın belirleyeceği sınırların içinde kalmaları durumunda yıkılması gibi rant odaklı dönüşümlerin önünü açan bir takım düzenlemeler yapıldı. Kısacası koruma altındaki tarihi ve doğal SİT alanlarının tahribatının önü açıldı. "Kentsel dönüşüm" adı altında gerçekleşen rantsal dönüşümler için de "deprem" kılıfı uydurulmuş

oldu.

19 Nisan 2012 tarihinde "2B Yasası" olarak bilinen ve orman alanlarının imara açılmasının önünü açan "Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun" kabul edildi. 16 Mayıs 2012 tarihinde "kentsel dönüşüm yasası" olarak bilinen "Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkındaki Kanun" resmi gazetede yayınlandı. 5 Haziran 2012 tarihinde ise "Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Yasa Tasarısı" TBMM Çevre Komisyonu'nda kabul edildi. Böylece "üstün kamu yararı" gibi muğlak bir ifade ile milli parklar, doğal SİT alanları ve yaban hayatı koruma alanlarının imara açılması sağlandı.

Rant odaklı kentsel dönüşüm projeleri için ise 5 Ekim'de düğmeye basıldı ve 33 ilde kamu binalarının yıkımı ile başlayan geniş kapsamlı ve uzun erimli bir şekilde planlanan proje için ilk adımlar atıldı. 5 Ekim'in hemen öncesinde gerçekleşen "Kentsel dönüşüm için sektörler buluşuyor" toplantısında ise merkezi ve yerel yönetimler yağma ve talan için sermayeyle el ele olacaklarını bir kez daha ilan ettiler. Böylece AKP hükümetinin kapsamlı neoliberal saldırı politikalarını hayata geçirmek için başlattığı "hedef 2023" projelerinin kentsel dönüşüm ayağı resmi bir şekilde başladı.

Ekim ayında "kentsel dönüşüm seferberliği"nin başlatılmasının ardından bu rant projelerini besleyecek yasal düzenlerin yapılmasına devam edildi. Ekim ayı sonunda "Büyükşehir Yasası" olarak bilinen "Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" kabul edildi. Yasanın kamuoyuna duyurulmasında mevcut

16 büyükşehir 13 ilin eklenmesi öne çıkartılırken, Büyükşehir Yasası ile birlikte köy arazilerinin ranta açılması yasalaştırılmış oldu. Yasayla birlikte pek çok köy mahalleye dönüştürülürken, köylere ait toprak, harman yeri, mera ve yayla gibi "boş" alanların tasarrufu belediyelere geçirildi. Böylece köy arazilerinin de "yağma ve talan"a dahil edileceği anlaşıldı.

2012 yılı sonunda gerçekleşen "Medya ve Halkla İlişkiler Boyutuyla Kentsel Dönüşüm Sempozyumu"nda merkezi ve yerel yönetim temsilcileri akademik camia ve burjuva medya temsilcileri ile bir araya gelip "halkı ikna"nın yollarını aradılar. Bu toplantı vesilesi ile sermaye hükümetinin her türlü ince ayrıntıyı düşündüğü görülmüş oldu. Ayrıca bu toplantıda Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar "Afet yasası çıktı ama yönetmelik istediğimiz gibi olmadı. Birkaç gün içinde daha kapsayıcı yeni bir yönetmelik çıkaracağız. Uygulamada yine eksiklikler olursa yasanın değişmesi gerekecek" diyerek yeni yılda "yeni yağma ve talan yasası" müjdesini verdi.

Yıllardır atılamayan adımlar atıldı...

AKP hükümeti 10 yıllık iktidarı boyunca kentsel ve doğal çevrenin sermayenin ihtiyaçları ve talepleri doğrultusunda yağma ve talana açılması noktasında pek çok icraata imza atarken 2012 yılı bu icraatların açık bir şekilde "seferberliğe" dönüştürüldüğü yıl oldu.

2012 yılında senelerdir tartışılan ancak kamuoyundan gelen tepkilerin oluşturduğu basınçla somut adımları atılamayan pek çok projeye hız kazandırıldı. Haydarpaşa, Tarlabası gibi örneklerde bu durum açık bir şekilde görülürken en çarpıcı örnek Taksim'de yaşandı. "Taksim Meydanı Yayalaştırma Projesi" adı altında Taksim Meydanı bir anda şantiye alanına dönüştürüldü. Şehir planlama ilkeleri ve toplumun ihtiyaçları ve çıkarları açısından hiçbir karşılığı olmayan ancak sermaye için "rant" demek olan proje başlamış oldu. Kentsel mekanın sermayenin talanına açılmasının yanında 2012 yılı boyunca hidroelektrik santral (HES) projeleri, doğal SİT alanlarına gerçekleştirilen otel vb. yapı inşaatları ile doğal çevrenin geri dönüşü olmayacak bir şekilde tahrip edilmesine ve talana açılmasına da hız kazandırıldı.

Kısacası 2012 yılında doğal ve kentsel çevre sonuna kadar sermayenin talanına açıldı. Gerekliliği her türlü yasal düzenlemeler ve kapsamlı çalışmalarla sermaye hükümeti doğal ve kentsel çevrenin yağma ve talana açılmasına ne kadar önem verdiğini göstermiş oldu. Sermaye düzeni her şeyi metaya çevirirken kentsel ve doğal çevreyi de aynı şekilde değerlendirmekte ve rant kapısı olarak görmektedir. Bu bakış açısıyla hareket eden AKP hükümetinin saldırılarının bundan sonra da katlanarak devam edeceği açıktır. Doğal ve kentsel çevrenin talanına dur demek, barınma hakkına, doğaya ve yaşama sahip çıkmak demek olduğu için 2013 yılında tüm işçi ve emekçiler mücadeleyi yükseltmelidirler.

Cumartesi Anneleri kayıplarını istiyor

29 Aralık 2012 | Taksim

Cumartesi Anneleri eylemlerinin 405. haftasında, Galatasaray Lisesi önünde İsmail Bahçeci'nin akıbetini sorup Roboski katliamında ölenleri anmak için buluştu. "Failleri belli kayıplar nerede" pankartının açıldığı eylemde pankartın üzerine kızıl karanfiller, İsmail Bahçeci'nin çizdiği karikatürler bırakıldı.

Eylemde ilk olarak kayıp yakınlarından '95 yılında kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanefi Yıldız konuştu. Yıldız konuşmasına Roboski'de ölenleri anıp "annelerinin acılarını paylaşıyoruz" dedi.

'96 yılının ocak ayında kaybedilen Ahmet Kaya'nın kızı Emine Kaya Erdek söz aldı. Erdek, Kürtçe yaptığı konuşmada Roboski katliamını kınarken "Ne zamana kadar bu acıları çekeceğiz? Yetkililer ne kadar sessiz kalacak?" diye sordu.

Erdek'in ardından İsmail Bahçeci'nin kardeşi Umut Bahçeci bir konuşmayla kardeşinden bahsetti. İsmail Bahçeci'nin okul arkadaşı İsmail'in bir şiirini okudu. İsmail'in akıbetini sormaya devam edeceklerini belirten arkadaşı "seni o ıslak soğuk çukurlarda bırakmayacağız" dedi.

Bu hafta basın açıklamasını Candan Yıldız okudu. Yıldız açıklamada bu hafta içi görülen iki duruşmaya dikkat çekerek başladı. Cizre Belediye Başkanı ve korucubaşı olan Kamil Atağ'ın JİTEM davasından tahliye edildiği, Derik İlçe Jandarma komutanlığı yapmış Tuğgeneral Musa Çitil'in davasının Mardin'den Çorum'a kaçırıldığı aktarıldı.

Yıldız açıklamada Bahçeci'nin kaybedilmesi sürecini aktararak, Bahçeci'nin Türkiye Öğrenci Dernekleri Federasyonu başkanı olduğunu belirtti.

Yıldız açıklamada Bahçeci'nin kaybedilmesiyle ilgili olarak şunları söyledi: "İsmail Bahçeci özgür, eşit, adil bir dünya mücadelesi yürüttüğü için kaybedildi. Ondan geriye yazdığı şiirler, çizdiği karikatürler, sazı ve fotoğraflardaki gülüşü kaldı."

Açıklama şu ifadelerle sona erdi: "Gözaltında kaybettiğiniz/katlettiğiniz çocuklarımızı da, savaş uçaklarıyla bombaladığımız Roboski gençleri de, düşmanlaştırdığımız, hedef gösterdiğiniz üniversite öğrencilerini de sahipleniyoruz. Kanlı ellerinizi çocuklarımızın üzerinden çekin!"

Kızıl Bayrak / İstanbul

İHD: Katillerin yakası bırakılmayacak

sorununda çözümsüzlüğün derinleştirildiği belirtildi.

Katliamın Cumhuriyet tarihi boyunca süren imha, inkar, asimilasyon, katliam zihniyetinin sonucu olduğu ifade edilen açıklamada, sorumlular hesap vermeden yakalarının bırakılmayacağı açıklandı.

Son olarak gökyüzüne, üzerinde "Roboski için adalet" yazan çok sayıda fener uçurularak eylem sonlandırıldı.

İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi, 29 Aralık akşamı Taksim'de 34 dakikalık oturma eylemi yaparak Roboski katliamını birinci yılında protesto etti.

Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelinmesiyle başlayan eylemde, Roboski'de katledilen 34 kişinin fotoğraflarının yer aldığı üzerinde "34 dakika Roboski için adalet" yazılı pankart yere serildi, etrafına 34 karanfil konup 34 mum yakıldı. Katliamda yaşamını yitirenlerin ağzından yazılan mektuplar Kürtçe müzik eşliğinde okundu. Ölüm sessizliğinin hakim olduğu okuma sırasında duygulu anlar yaşandı, katılımcılardan gözyaşlarına hakim olamayanlar oldu.

İHD adına Osman Özkan'ın okuduğu açıklamada, bir yıldır katliamın üzerinin örtülmeye çalışıldığı vurgulanarak, Kürt

Elçi'ye kitlesele uğurlama

Kanser hastalığı nedeniyle hayatını kaybeden Kürt siyasetçi Şerafettin Elçi'nin cenazesi yüzünü aşkın kişinin katıldığı bir mitinge dönüştü. BDP milletvekillerinin yanısıra düzen partisi CHP Milletvekilleri, Federal Kürdistan Bölgesi Başkanı Mesut Barzani'nin kardeşi Sidat Barzani, KDP Genel Sekreteri Fadil Mirani gibi isimler de cenazeye katıldı.

Elçi'nin cenazesi Diyarbakır'dan bin araçlık konvoy eşliğinde Cizre'ye getirildi. Seyidan Camisi'ne götürülerek hazırlanan cenaze, daha sonra omuzlara alınarak Ulucami'ye taşındı. Burada Kürtçe olarak kılınan cenaze namazının ve okunan Kürtçe duaların ardından cenaze mezarlığa götürülerek toprağa verildi.

Elçi defnedilirken KDP Genel Sekreteri Fadil Mirani ile BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş da birer konuşma yaptı.

Cenazenin ilçeye getirilmesinin ardından Kürt gençleri İdil-Cizre karayolunu ateş yakarak trafiğe kapadı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mücadele Postası

Avcılar'da PSAKD açılışı

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Avcılar Şubesi açılış ve dayanışma etkinliği 28 Aralık Cuma akşamı Avcılar Kiler Market yanındaki Deniz Düğün Salonu'nda gerçekleştirildi. 34 Kürt köylünün yaşamını yitirdiği Roboski Katliamı'nın yıldönümüne denk gelen gece, Roboski'de yaşamını yitirenler ile devrim ve sosyalizm şehitleri anısına saygı duruşuyla başladı.

PSAKD Ümraniye Şubesi Semah Ekibi'nin gösterimiyle devam eden etkinlik, PSAKD Avcılar Şube Başkanı Fuat Yurtsever'in yaptığı konuşmayla sürdü. Yurtsever, yeni açılan şubeye sahip çıkma çağrısında bulundu.

Geceye gelen mesajların da okunduğu etkinlikte PSAKD Genel Başkanı Kemal Bülbül, etkinlik salonundaki kitleye seslendi. Roboski Katliamı'nda yaşamını yitirenleri anarak konuşmasına başlayan Bülbül, son olarak Maraş Katliamı'nı lanetlemek için gitmek istedikleri Maraş'a sokulmadıklarını söyledi, AKP'yi teşhir etti.

ODTÜ öğrencilerinin direnişini de selamlayan Bülbül, Alevilerin sorunlarının yanısıra tüm toplumsal sorunlarla uğraşmalarının tarihsel görevleri olduğunu sözlerine ekledi.

Dayanışma ve açılış etkinliğinde Ufuk Karakoç, İlky Akkaya, Pınar Aydınlar ve Cevdet Bağca sahne aldılar. Geceye, aralarında BDSP, TKP ve Esenyurt Dersimliler Derneği'nin de bulunduğu çok sayıda kurum da katıldı.

Kızıl Bayrak / Avcılar

Nihadioğlu'ndan Hey Tekstil işçilerine!

Tutuklu sınıf devrimcisi Zeynel Nihadioğlu, yazdığı yeni yıl mesajı ile direnişteki Hey Tekstil işçilerini selamladı.

Nihadioğlu'nun mesajı şöyle:

"İnsanın insan üzerindeki sömürüsünün ortadan kalktığı, sınırsız, sınıfsız bir dünya mücadelemizde yeni bir kavga yılına daha giriyoruz. Yeni yılınızı en içten devrimci duygularıyla kutlarım. Yeni yılın başta siz olmak üzere işçi sınıfının hanesine mücadele sonucu elde edilmiş kazanımlar yazılması umuduyla ....

Umutla, dirençle kalın, sevgi ve saygılarımla. Direnişinizde başarılar."

Zeynel Nihadioğlu
F Tipi Cezaevi A-6 / A-17
Edirne

Çiğli'de 2012 değerlendirme toplantısı

30 Aralık günü Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi'nde gerçekleştirilen işçi toplantısıyla, 2012 yılının öne çıkan siyasal gündemleri ve sınıf hareketi değerlendirildi. Metal, belediye, plastik sektöründen farklı işçilerin katıldığı toplantıda, öne çıkan konular, sermayenin sınıfa dönük saldırıları ve öncü işçilerin, sendikaların ve siyasal öznenin üzerine düşen görevler oldu.

Toplantı öncelikle 2012'ye damgasını vuran olayların, direnişlerin ve eylemlerin aktarılmasıyla başladı. Ardından yıl değerlendirmesi yapılarak, öne çıkan iki siyasal gündem, emperyalist saldırganlık ve Kürt sorunu değerlendirildi. Toplamda 2013'e de emperyalist savaş hazırlıkları, Kürt halkına dönük imha politikaları ve işçi sınıfına dönük saldırılarla girileceği belirtildi. Ve buradan sınıfın öncülerine ve siyasal özneye düşen sorumluluklara dikkat çekildi.

Toplantıda ilk başta Çiğli Organize'de işten çıkarılmış bir plastik işçisi söz alarak taşeronlaştırmayı öne çıkardı. Genel-İş'te örgütlü bir park-bahçe işçisi, sendikaların bugünkü tablosuna değinerek, sınıfın öncülerine düşen misyonu belirtti, yaşadıkları çıkmazları aktardı. Yine bir park-bahçe işçisi söz alarak siyasal öznenin daha etkin, daha belirgin bir şekilde sınıfla bütünleşmesi gerektiğini vurguladı. Sınıf içerisinde siyasal mücadelenin daha etkin yürütülmesi gerektiğini ifade etti.

Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi bir işçi, sendikalarda söz sahibi olabilmek için öncü işçilerin daha fazla içeride olması gerektiğini söyledi. Toplantı tartışmalarla devam etti.

Konuşmalarda kadın sorunu, kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerinin yanısıra iş cinayetleri de tartışıldı. Ayrıca 2012'nin kapanışının ODTÜ direnişiyle olduğu ve bu direnişin etkisinin günlerdir sürdüğü ve önümüzdeki günlerde de süreceği vurgulandı.

Kızıl Bayrak / İzmir

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel / BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

Atatürk Bulvarı 109/19 Erciyes İşhanı, Kızılay / ANKARA

Devrimci kadınlar özgürlük, eşitlik ve sosyalizm mücadelesine çağırıyor!

Özgürlük, eşitlik
ve sosyalizm
mücadelesinde

Devrimci Kadın
Kurultayı

10 Şubat 2013
Saat: 13.00

Petrol-İş Sendikası Konferans Salonu
0 531 439 05 53

